॥ಹರಿಃಓಂ॥

ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮ ಪ್ರಸನ್ನ ॥ ಮಧ್ವರಾಜಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ॥

ಶೃಣ್ವನ್‌ಗೃಣನ್‌ಸಂಸ್ಮರಯಂಶ್ಚಚಿಂತಯನ್।
ನಾಮಾನಿರೂಪಾಣಿಚಮಂಗಲಾನಿತೇ।
ಕ್ರಿಯಾಸುಯಸ್ತ್ವಚ್ಚರಣಾರವಿಂದಯೋಃ ।
ಆವಿಷ್ಟಚಿತ್ತೋನಭವಾಯಕಲ್ಪತೇ ॥ ೧ ॥

ಶ್ರೀಮಜ್ಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸಾರ್ಯರ ಪರಮ ಪ್ರಿಯಶಿಷ್ಯರು,ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ

ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶವಿಟ್ಠಲವಿರಚಿತ

ಶ್ರೀ ಹರಿಕೀರ್ತನ ಮಾಲಾ.

ಪ್ರಥಮಪುಷ್ಪ ೧

೧ ಗಾಲವಚರಿತ್ರೆ ೨ ಕಾಳಿಯಮರ್ದನ ಕಥಾ. ೩ ಬುದ್ಧಿಬ್ರಹ್ಮನ ಕಥಾ.
೪ ಗೋಪಿಕಾವಿಲಾಸ. ೫ ಭ್ರಮರಗೀತಾ. ಪಂಚರತ್ನಾತ್ಮಕ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಲೀಲಾಮೃತ

ಕಥಾಸಂಗ್ರಹ ಭಾಗ ೧

ಸಂತರಾವ ವೆಂಕಟರಾವ ಕುಲಕರ್ಣಿ ಗೊರಾಬಾಳ ವಕೀಲ
ಲಿಂಗಸುಗೂರು.

ಶ್ರೀಸಾವಿತ್ರೀ ಮುದ್ರಣಾಲಯದಲ್ಲಿ,
ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

Price **As 8** 1926. ಕ್ರಯ ೮ ಆಣೆ.

ಸೂಚನೆ

ಸಕಲ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ವಿನಂತಿ

ದಯವಿಟ್ಟು ಪೂರ್ಣ ಓದಿರಿ!

ಶ್ರೀ ಮಜ್ಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸಾರ್ಯರ ಪ್ರಿಯ ಶಿಷ್ಯರೂ ಅಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ

ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠ್ಠಲ ವಿರಚಿತ,

ಶ್ರೀ ಹರಿಕೀರ್ತನ ಮಾಲಾ

ಪ್ರಥಮ ಪುಷ್ಪ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಲೀಲಾಮೃತ ಗಾಲವಚರಿತ್ರೆ, ಕಾಳಿಂಗಫಣಿ ಮರ್ದನ ಬುದ್ದಿಬ್ರಹ್ಮನಕಥೆ ಗೋಪಿಕಾವಿಲಾಸ ಭ್ರಮರಗೀತಾ ೫ ಕಥೆಗಳು ಕ್ರಯ ೮ ಆಣೆ,

ದ್ವಿತೀಯ ಪುಷ್ಪ, ಮುಯ್ಯದಪದ.......................................ಬ್ರಹ್ಮವೈವರ್ತ ಪುರಾಣ ಕೃಷ್ಣಜನ್ಮಖಂಡದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿರುವ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಚರಿತ್ರೆ, ಶ್ರೀ ದ್ರೌಪದಿ ಸುಭದ್ರಾದೇವಿಯರಿಗೆ ಶ್ರೀರುಕ್ಮಿಣಿ-ಸತ್ಯಭಾಮಾ ದೇವಿಯವರು ಪ್ರತಿಮುಯ್ಯ ತಂದಕಥೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀದೇವರ ಆರಂಭಿಸಿ ಮಾನುಷೋತ್ತಮರ ಪರ್ಯಂತರ ತರತಮಾತ್ಮಕ ಬೇರೆ ಸ್ತೋತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಮುಯ್ಯದ ಕಥೆಯು ಬಹು ಸರಸವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಕೃಷ್ಟವಾದ ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ವರ್ಧಿಸುವದಾಗಿರುವದು. ಕಾರಣ ಸಕಲ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರು ಗ್ರಹಿಸತಕ್ಕದ್ದಿದೆ.

ತೃತೀಯಪುಷ್ಪ, ಕನ್ನಡ ವಾಯುಸ್ತುತಿ ೮೭ ಪದ್ಯಗಳಿರುವವು. ಶ್ರೀತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯರು ರಚಿಸಿದ ವಾಯುಸ್ತುತಿಯ ಪ್ರತಿಪದಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಭಾಮಿನಿಯರೂಪದಿಂದ ರಚಿಸಿರುವರು [illegible], ಸರಸವಾಗಿಯೂ ಇರುವದು.

☞ ಇವೆರಡೂ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಸದ್ಯ ಪ್ರಿಂಟಿನಲ್ಲಿ ಇವೆ, ಒಂದು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಗುವವು, ಮುಂಗಡ ೦-೧೨-೦ ಆಣೆ ಕಳಿಸಿದಲ್ಲಿ ಟಪಾಲ್ ಖರ್ಚು ಇಲ್ಲದೆ ಎರಡು ಪುಸ್ತಕಗಳು ಕಳಿಸಲ್ಪಡುವದು ಇಲ್ಲವೆ ಮುಂದೆ ಟಪಾಲ್ ಖರ್ಚು ಸಹಿತ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಬೀಳುವದು ಕಾರಣ ತ್ವರೆಮಾಡಿರಿ.

ಚತುರ್ಥಪುಷ್ಪ, ಶ್ರೀ ಹರಿಕೀರ್ತನೆ ಕಥಾ ಸಾರಸಂಗ್ರಹ ಎರಡನೇಭಾಗ ಇದರಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ಎಂಟು ಕಥೆಗಳು ೧ ಸೀತಾ ಸ್ವಯಂವರ ೨ ಕಾಳೀ ಸ್ವಯಂವರ ೩ ಹನುಮದ್ವಿಲಾಸ (ಗರುಡ ಗರ್ವ ಹರಣ) ೪ ಭೀಮಸೇನ ವಿಲಾಸ (ಕೀಚಕ ವಧ) ೫ ವೀರಭದ್ರ ವಿಲಾಸ (ದಕ್ಷಾಸುರ ಧ್ವಂಸ ಕಥೆ) ೬ ಪಾರ್ಥವಿಲಾಸ (ಸುಭದ್ರಾ ಪರಿಣಯ) ೭ ಅನಿರುದ್ಧ ವಿಲಾಸ (ಉಷಾಹರಣ) ೮ ವಶಿಷ್ಠ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಾಖ್ಯಾನ ೯ ಪ್ರಹ್ಲಾದಚರಿತ್ರೆ ಸಪ್ತಮಸ್ಕಂದ ಭಾಗವತ ನೃಸಿಂಹಚರಿತ್ರೆ ೧೦ ಶ್ರೀ ವರದೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಚರಿತ್ರೆ, ಶ್ರೀಮಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸಾರ್ಯರ ವಿದ್ಯಾಗುರುಗಳಾದ ಶ್ರೀವರದೇಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ ದಾಸಾರ್ಯರ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಪುಣೆಯಿಂದ ಲಿಂಗಸುಗೂರಿಗೆ ಬಂದ ವೃಂದಾವನಾಖ್ಯಾನ.

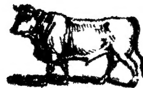
ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆಯು.

		ಪುಟ.
೧	ಸೂಚಿ ಪತ್ರಿಕಾ	೧—೨
೨	ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ...	೧—೪
೩	ಗಾಲವಚರಿತ್ರೆ	೧—೪
೪	ಕಾಳಿಂಗಫಣ ಮರ್ದನಕಥೆ	೧—೧೨
೫	ಬುಡ್ಡಿಬ್ರಹ್ಮನಕಥೆ	೧—೮
೬	ಗೋಪಿಕಾವಿಲಾಸ	೧—೮
೭	ಭ್ರಮರಗೀತಾ	೧—೧೦
೮	ಶುದ್ಧಪತ್ರಿಕೆ	೧—೨
		ಒಟ್ಟು ಪುಟಗಳು ೫೦

ದಯೆವಿಟ್ಟು ಶುದ್ಧಪತ್ರಿಕಾ ನೋಡಿರಿ

ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿ ಶೋಧಿಸಿದರೂ ಅಚ್ಚುಹಾಕುವ ಮುಂದೆ ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಎದುರಿಗೆ ಇಲ್ಲದಾಗಲೂ ಮತ್ತು ಕೆಲವುಕಾರಣದಿಂದ ಕೆಲವು ಅಶುದ್ಧ ಶಬ್ದಗಳು ಬಿದ್ದಿರುತ್ತವೆ. ಕಾರಣ ಶುದ್ಧಪತ್ರಿಕಾ ಕಡೆಯಭಾಗದಲ್ಲಿಕೊಟ್ಟದೆ ಮೊದಲನೆ ಆವರ್ತಿ ಆದಕಾರಣ ಕ್ಷಮಿಸಿರೆಂದು ವಿನಂತಿ,

ಪ್ರಕಾಶಕ

ಓಂ

ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣಾಯನಮಃ.

ಶ್ರೀಮಜ್ಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸಾರ್ಯರ ಪರಮ ಪ್ರಿಯಶಿಷ್ಯರೂ

ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಆದ

ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಟ್ಠಲ ವಿರಚಿತ

೧ ಗಾಲವ ಚರಿತ್ರೆ, ೨ ಕಾಳಿಯಮರ್ಧನ ಕಥಾ, ೩ ಬುಡ್ಡಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಕಥಾ,

೪ ಭ್ರಮರ ಗೀತಾ, ೫ ಗೋಪಿಕಾವಿಲಾಸ,

ಪಂಚರತ್ನಾತ್ಮಕ,

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಲೀಲಾಮೃತವು.

—:o:—

ಪ್ರಕಾಶಕ, ಹನುಮಂತರಾವ ಕುಲಕರ್ಣಿ,

ಗೋರಬಾಳ ವಕೀಲ, ಲಿಂಗಸೂಗೂರ

(ಮೊದಲನೆಯ ಛಾಪಾ ೧೦೦೦ ಪ್ರತಿಗಳು)

ಶ್ರೀ ಸಾವಿತ್ರೀ ಮುದ್ರಣಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ರಾಯಚೂರು

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ.

॥ क्षतः स्वयं परहितेषु कृताभियोगः ॥

ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಜ್ಜನರುಗಳು ಸಂಸಾರತಾಪದಿಂದ ಬಳಲಿ, ಬಾಯಾರಿ, ಕಂಗೆಟ್ಟು ಹೋಗುವರು. ಇಂತಹ ಸಂಸಾರಸಂತಾಪದಿಂದ ಬಳಲುವ ಸುಜೀವಿಗಳನ್ನು, ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಭೂತದಯಾಪರರಾಗಿ ಇವರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅತಿ ಕನಿಕರ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ಅನೇಕ ವಿಧವಾಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತ, ಪ್ರಾಕೃತ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹರಿಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರುವರು. ಇಂತಹ ಕರುಣಾಳುಗಳ ಲ್ಲೊಬ್ಬರಾದ, ಶ್ರೀಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರನ್ನು ವಿರಚಿಸಿದ ಶ್ರೀಮಜ್ಜಗನ್ನಾಥದಾಸಾರ್ಯರ ಮೊದಲನೆಯ ಪರಮಪ್ರಿಯಶಿಷ್ಯರೂ, ಅಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಆದ ಲಿಂಗಸೂಗೂರು ದಾಸರು ಪ್ರಾಣೇಶವಿಟ್ಠಲರೆಂದು ಆಸೇತು ಹಿಮಾಚಲಪರಿಯಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಷ್ಟೆ.

ಆದರೆ ಇವರು ಅನೇಕ ವಿಧವಾಗಿ ಸಾಧನವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಸಜ್ಜನರ ಉದ್ಧಾರ ಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅನೇಕಬಗೆಯಿಂದತರತಮಾತ್ಮಕ ದೇವರಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನು ಸಾಧನಸಂಪತ್ತು ದ್ವಾರಾ ಮೋಕ್ಷಪ್ರದಾಯಕ ಈಶ್ವರಸ್ತೋತ್ರರೂಪವಾದ ಪ್ರಮಾಣ ಪ್ರಮೇಯ ಭಾಗಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅನೇಕ ಪದ್ಯರತ್ನಗಳನ್ನು ವಿರಚಿಸಿರುವರು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ೨೩೭ ಪದಗಳು ಉಪಲಬ್ಧವಾಗಿರುವವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಿಂಟುಮಾಡುವ ಕೆಲಸವು ನಮಗೆ ಪರಮ ಮಿತ್ರರಾದ ಮತ್ತು ವಿಷ್ಣುವೈಷ್ಣವ ಬಾಂಧವರಾದ ಮ॥ರಾ॥ ಬಿಂದೂರಾವ ಮುತಾಲೀಕ, ಧಾರವಾಡ, ಮ್ಯಾನೇಜರ್, ಕೃಷ್ಣಪ್ರೆಸ್, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ಇವರು ಪರೋಪಕಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸ್ವಕೀಯ ಛಾಪಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಛಾಪಿಸುವು ದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿರುವರು. ಇನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಆ ಪುಸ್ತಕವು ಪೂರ್ಣವಾ ಗುವುದು. ಆದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶವಿಟ್ಠಲರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿ ದ್ದೇವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಪರವಶವಾಗಿ ರಚಿಸಿದ ದಶಮಸ್ಕಂದ ಭಾಗವತಕಥಾ ಯುಕ್ತವಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಪರಮಾತ್ಮನ ಅನೇಕ ಲೀಲೆಗಳೇ ಬಹಳವಿರುತ್ತವೆ. ಅಂತಹ ೨೩೭ ಪದಗಳಲ್ಲದೆ ಶ್ರೀಹರಿಕಥೆಗಳೂ, ಕಥಾಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸುಮಾರು ೧೫ ಕಥಾಗಳು ಶ್ರೀಮದ್ದಾಸಾರ್ಯರ ವಂಶಸ್ಥರಲ್ಲಿ ದೊರತಿರುವವು ಈ ಎಲ್ಲಾ ಹರಿಕೀರ್ತನೆಗಳೂ ಬಹು ಸರಸವಾಗಿಯೂ, ಮನೋಹರವಾಗಿಯೂ, ವೈರಾಗ್ಯ, ಜ್ಞಾನ, ಭಕ್ತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವವಾಗಿಯೂ, ಅನೇಕ ಪುರಾಣ,ಉಪಪುರಾಣೋ

ಕ್ತವಾಗಿಯೇ ಇರುವವು. ಮುಖ್ಯವಾದವುಗಳ ಹೆಸರು ಈ ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ.

೧. ಗಾಲವಚರಿತ್ರೆ
೨. ಕಾಳಿಂಗಫಣಿಮರ್ಧನ ಕಥೆ
೩. ಬುಡ್ಡಿಬ್ರಹ್ಮನ ಕಥೆ
೪. ಭ್ರಮರಗೀತಾ
೫. ಗೋಪಿಕಾವಿಲಾಸ
೬. ಸೀತಾಸ್ವಯಂವರ
೭. ಕಾಳಿಸ್ವಯಂವರ
೮. ಹನುಮದ್ವಿಲಾಸ
೯. ಭೀಮಸೇನವಿಲಾಸ
೧೦. ಪಾರ್ಥವಿಲಾಸ
೧೧. ಅನಿರುದ್ಧವಿಲಾಸ
೧೨. ವೀರಭದ್ರವಿಲಾಸ
೧೩. ವಶಿಷ್ಟ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಾಖ್ಯಾನ
೧೪. ಶ್ರೀಹರಿವಾಯುಸ್ತುತಿ
೧೫. ಮುಯ್ಯವಪದ

ಈ ಕಥಾಗಳು ಅನೇಕ ಮಹತ್ಮಯುಕ್ತವಾಗಿಯೂ, ಅಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನಿಗಳಿಂದ ರಚಿತವಾಗಿಯೂ ಸುಮಾರು ೧೨೫ ವರ್ಷಗಳಾಯಿತು. ಅವೆಲ್ಲವೂ ಕೇವಲ ಹಳೆಯ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಬರೆದವುಗಳಾಗಿ ಶಿಷ್ಯಪರಂಪರಾ ದಾಸಾರ್ಯರ ವಂಶಸ್ಥರಲ್ಲಿಯೇ ಉಳದಿರುವವು. ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರೊಂದುಕಡೆಗೆ ಈ ದಿವ್ಯಚರಿತ್ರಗಳೇ ಇಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಸರ್ವ ಸಜ್ಜನರಿಗೂ ಉಪಯೋಗವಾಗಲೆಂದು ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬೇರೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಬರೆದು, ಚಿರಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಅವರ ಮಹತ್ಮೆಯು ಉಳಿಯಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಈಗಿನ ಕಾಲಮಾನಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅಚ್ಚು ಹಾಕಿಸತಕ್ಕದ್ದಿದೆ. ಈ ಕಥಾಗಳಲ್ಲಿ ೧೪ ಕಥಾಗಳು ಅವರ ಪರಮಶಿಷ್ಯರಾದ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಜ್ಞರು ಬರೆದವು ಉಪಲಬ್ಧವಾಗಿವೆ ಮುಯ್ಯದಪದವು ಮಾತ್ರ ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಟ್ಠಲರ ಹಸ್ತಾಕ್ಷರದ್ದೇ ದೊರೆತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ತರತಮಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಪ್ರತಿವರ್ಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಭಗವಂತನ ಮಹತ್ಮೆಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲಾ.

ಆದರೆ ಈಗ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಪರಮಾತ್ಮನ ೫ ಚರಿತ್ರೆಗಳು ಪಂಚರತ್ನಾತ್ಮಕವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಒಂದೇಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚುಹಾಕಿಸಿದೆ. ಬಾಕಿ ಉಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ಕಥೆಗಳನ್ನೂ ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಬೇರೆಬೇರೆ ಅಚ್ಚುಹಾಕಿಸುವ ಯತ್ನವಿದೆ.

ಈ ಪಂಚರತ್ನಾತ್ಮಕ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಚರಿತಾಮೃತವು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕೀರ್ತನಕಾರರಿಗೆ ಬಹಳ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿರುವವು. ಆದರೆ ಇದರಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಥೆಗಳನ್ನೂ ಅಚ್ಚುಹಾಕಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಪರಮಾತ್ಮನ ಭಕ್ತರುಗಳಾದ ಮಹನೀಯರ ಸಹಾಯದಿಂದಲೇ ನೆರವೇರತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯವು ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ಕೈಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಸಜ್ಜ

ನರಿಗೆ ಉಪಕಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಈ ಅಚ್ಚುಹಾಕುವ ಕೆಲಸವು ಪೂರ್ಣನೆರವೇರಿಸಿದ ಶ್ರೀಮದಸ್ಮದ್ಗುರ್ವಂತರ್ಯಾಮಿ ಶ್ರೀವಾದೇಂದ್ರ ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರ, ಗುರ್ವಂತರ್ಗತ ಶ್ರೀಭಾರತೀರಮಣ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣಾಂತಸ್ಥ ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಚಂದ್ರನು ಸಂತುಷ್ಟನಾಗಿ ಸಕಲ ಸಜ್ಜನರಿಗೂ ಇಹಪರಗಳಲ್ಲಿ ಸೌಖ್ಯಗಳನ್ನಿತ್ತು, ಜ್ಞಾನಭಕ್ತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕ್ರಮೇಣವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಲೆಂದು ಶ್ರೀರುಕ್ಮಿಣೀಸತ್ಯಭಾಮಾ ಸಮೇತನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವ,

ಹನುಮಂತರಾವ ವೆಂಕಟರಾವ ಕುಲಕರ್ಣಿ,

ಗೋರಾಬಾಳ ವಕೀಲ, ಲಿಂಗಸೂಗೂರ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಲೀಲಾ.

ಕಥಾ ೧

——:o:——

ಗಾಲವಚರಿತ್ರೆ ಪ್ರಾರಂಭ.

ಆರ್ಯವೃತ್ತ ||

ಶ್ರೀಲೋಲಹರಿಯ ತವಪಾದಯುಗಳ । ಕೀಲಾಲಜಗಳಿಗೆರಗುವೆನೂ ॥
ಗಾಲವಚರಿತೆಯ ಬರೆವೆನುಸಜ್ಜನ । ರಾಲಿಸುವಂದದಿ ನುಡಿಸಿದನೂ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಒಂದಾನೊಂದಿನ ನಂದಂಮುನಿಯೊಳು । ಬಂದನುಗಾಲವ ಪದಗಳಿಗೇ ॥ ॥ ೧ ॥
ವಂದಿಸಿ ಹರಿಪೂಜೆಂದಿಲ್ಲಾಗಲಿ । ಯುಂದೌತನಕೊಡಲೂ ಮುನಿಗೇ ॥

ಸ್ವಾಹಾಸ್ವಧಾಕಾರ್ವಿವರ್ಜಿತಾದಾ । ಗೃಹಸ್ಥಶಾನ ಸಮೆನಿಸುವುದೂ ॥ ॥ ೨ ॥
ಮಹತ್ಮರುಂಡರೆ ಮಹಧ್ವರೆಂಬರು । ಅಹಸಲಕ್ಷಣ ಸದನಕಿದೂ

ಚಲಾಚಲಾ ವೆಂದೆರಡುಪ್ರತಿಮಾಶಿರಿ । ನಿಲಯುಗೆಚಲ ಪ್ರತಿಮಿಗಳಾಂವೂ॥ ॥ ೩ ॥
ನೆಲಸಮ್ಮಂಧಗಳ ಚಲವೆನಿಪವು । ತಿಳಿವಿಸ್ತರಿಸಿದು ಪೇಳುವೆವೂ॥

ತನುನಾನನ್ನದು ಕಳತ್ರಾದಿಕಂ । ಚಿನದೇವರೇಜಲಸತ್ತೀರ್ಥಾ ॥ ॥ ೪ ॥
ಗುಣವಂತರ ನರರೆಂಬವಗೋಖರ । ನೆನಿಸುವವನ ಬಾಳಿವಿವ್ಯರ್ಥಾ ॥

ನಂದಬಡುವಪಿತಕುಣಿವ । ಪಿತಾಮುಹಛಂದದಿಪಾಡುವಪ್ರಪಿತವುಹಾ ॥ ॥ ೫ ॥
ಮಂದಿರದಲಿ ಶ್ರೋತ್ರಿಯುರಾಗಮುನಕೆ । ನಿಂದಿಹೆಸಸರ್ವದಕ್ಕೈರಬಹಾ ॥

ವಿಪ್ರರನೋಡಲು ಪೋಪವು ಪಾಪವು । ಕ್ಷಿಪ್ರದಿವಂದಿಸಿ ಅರ್ಚಿಸಲೂ ॥ ॥ ೬ ॥
ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಂಗಳವೈದಿಸುವದು । ಅಪ್ರಾಕೃತಲೋಕವು ಕೇಳೂ ॥

ಜ್ಞಾನಿಗಳೊದನದಿ ಕವಳೊಂದೀಯುಲು । ನಾನಾಗೋತ್ರಗಳುದ್ಧರವೂ ॥ ॥ ೭ ॥
ಪಾನೀಯಧರದವ್ಯಾಳಗಶುಕ್ತಿಗೆ । ತಾನೆರದಂತೆನೋಡಫಲವೂ ॥

ಪರಾನ್ನಕೊಂಬುವನಾನಲ್ಲವೊ । ನೀಹರಿಭಕ್ತೆಂದೌತನಕೊಂಡೇ ॥ ॥ ೮ ॥
ಚಿರಕಾಲದ ಪಾಪಗಳೇಸಿದ್ದರು । ತ್ವರದಿಂದೀಗಳೆ ಕಳಕೊಂಡೇ ॥

ಎನೆಸಾಕೀಸ್ತುತಿಎಂದುನಂದ । ಕೃಷ್ಣನಖುಷಿಪದದಲಿಹಾಕಿದನೂ ॥ ॥ ೯ ॥
ಅಣುವಿಗೆದೊಡ್ಡವನಾಗೆಂಧರಿಸಿರಿ । ಯನುತಲಿಕೈಮುಗಿಧೆಳೂವನೂ ॥

ಆಯುಷ್ಯಭಿವೃದ್ಧ್ಯಾಗಲಿಯೆಂದೂ । ಆಯಮುನಿಯಸ್ನಾನವಮಾಡಿ ॥ ॥ ೧೦ ॥
ಶ್ರೀಯರಸನಸ್ಮರಿಸುತಬರೆಮುನಿಗೆ । ಲಾಯಶೋದೆನಮನಮಾಡೀ ॥

ಪಾಕಕ್ಕನುಕೂಲವ ಮಾಡುತಲೇನ್ । ಬೇಕಾದದ್ದು ಕೊಡುವೆನೇನೇ ॥ ॥ ೧೧ ॥
ಏಕಪಾತ್ರಿಯೆಲಿ ಅನ್ನು ದಕವಕೊಂಚಿಬ್ಯಾಕೆಬಹಳುಬೇಕೆಂದಮುನೀ ॥

ನಳಿನಾಕ್ಷನಪೂಜಿಸಿ ನೈವೇದ್ಯವ । ಯಲೆಯೊಳಿಟ್ಟುಪೋಗಲುಜಲಕೇ ॥ ॥ ೧೨ ॥
ತಿಳಿಯದಕೂಸುಗಳಂದದಿ ಕೃಷ್ಣನು । ತುಳಿದಯಡಿಯಕೆಡಿಶ್ಯಾಡಲ್ಕೇ ॥

ಪಾನೀಯವತಂದೆತಿವರ ನೋಡುತಲು ॥ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ ಮನೆಯೊಳಗಾರೂ॥ ॥ ೧೩ ॥
ಯೇನೆನ್ನಲಿ ಯನಕರ್ಮದುಯಶೋಧೆ । ನೀನುಜೋಕೆಮಾಡಿನ್ನಾರೂ ।

ಎಂದಡಿಗಿಯುವಮಾಡಿಟ್ಹೋಗಲುಜಲ । ಕಿಂದಿರೇಶ ತಾಯಿಮೊಲೆಮೆಲುತಾ॥ ॥ ೧೪ ॥
ನಂದದಲೊಂದ್ರೊ ಪದಿಇತ್ತೊಂದ್ರೊ । ಪದಿಜೆಲ್ಲು ಸುರಿಸುತ್ತಾ ॥

ಗಾಲವನೆಡಿಯುನು ಘಾಳಿಗೆಹಾರಿಸಿ । ಹಾಳುಮಾಡಿ ಸಂಬಳಿಗಿಯನೂ ॥ ॥ ೧೫ ॥
ಸಾಲಿಗ್ರಾಮವಪೂಜಿಸಿ ಘಂಟೆಯ ನ್ಯಾಲಿಗಿ ಮುರಿದೀಡಾಡಿದನೂ ॥

ಕಾದಿದ್ದಾರೆಡೆ ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬುಂಡೆ ನೋದನೆಂದು ಓಡಿಹೋಗಿಮುನಿ ॥ ॥ ೧೬ ॥
ಮಾಧವನಾನೋಡಿಕೂಗಿದ ಮುಗಿಲುಭೇದಿಸುವಂದದಿ ಕೆಟ್ಟಧ್ವನೀ ॥

ಇದೇನಡತಿನಿಮ್ಮಮನೆಯೊಳು ಹುಡುಗನ ।ಹೆದದಿಂದಿಡಲಿಲ್ಲವೇಗೋಪೀ॥ ॥ ೧೭ ॥
ಮುದುಕನು ಅನ್ನವಕಾಣದೆ ಬಳಲುವೆ ॥ ವದರುವನಲ್ಲೆ ಯಲೆಪಾಪೀ ॥

ನಂದಗೋಪನೀಹೀಗೆ ಅನ್ನವತಿಂದು ಬಿದುಕುವಿಯೋ ನಿತ್ಯದಲೀ ॥ ॥ ೧೮ ॥
ಛಂದವೆಇದುಯಂದ್‌ಪೆಟ್ಟಿಗೆಕೊಂಪೂ । ನೊಂದುಪೋಗುತಿರೆಕೋಪದೆಲಿ।

ಹುಡುಗನಮಾತಿದುಃಕ್ಷ ಮಿಸಿರಿಮುನಿವರ।ಬಡದರೆಮಾಳ್ಪುದುಕರಕರಿಯಾ ॥ ೧೯ ॥
ಅಡಿಗಿಯಮಾಡಿಟ್ಟುಣ್ಣೆರಿನ್ನೊಮ್ಮೆ । ಪಿಡಿದುಕಟ್ಟುವೆನು ನಾಹರಿಯಾ ॥

ಯಂದೂಸವಿನಾಚೀ ನೋಕ್ತಿಲಿಸಮ್ಮಿಸೆ ।ನಂದನಮಾತಿಗೊಡಂಬಟ್ಟೋ ॥ ॥ ೨೦ ॥
ಮುಂದೀಪರಿಯಾದರೆ ನಾತಾಳೆನು ।ಹಿಗೆಂದೆನು ಕೇಳ್‌ಕಿವಿಗೊಟ್ಟೊ ॥

ಜಲದೊಳು ಮುಣುಗೆಂದೆನುಮಣ್ಣನು । ಕಲಕಿಕುರೂಪಾಗೆಂದೇನು ॥ । ೨೧ ॥
ಲಲನೆಯ ಕಾಣಬೇ ಡೆಂದಂದೆ । ನ್ಕಲಕಂಟಕ ನಾಗಂದೆನೂ ॥

ಅಡವಿಯ ಪಾಲಗಿ ಹೋಗೆಂದೇನು । ಮಡವಿನೊಳಗೆ ಬೀಳೆಂದೆನು ॥ ॥ ೨೨ ॥
ಉಡಲಿಕ್ಕರವಿಯ ಕಾಣಬೇಡಂದೆನು । ಕಡದಾಡುವ ನಾಗಂದೇನೂ॥

ಅಂದರುವಳಿತೆ ಮುನಿವರನಿಮ್ಮನುಡಿ । ಕಂದಗೆಭೂಷಣ ವೆನೆಸಾಕಾ । ॥ ೨೩ ॥
ಛಂದದಿಮಾಡಿ ಶ್ಲೋಗಲುಕೃಷ್ಣನ । ಬಂಧಿಸಿದನು ಋಷಿಬಹುತನಕಾ ॥

ಹರಿಕಂಭಕೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು । ಗುರುಗುರು ನಿದ್ರೆಯು ಮಾಡುತಿರೇ ॥ ॥ ೨೪ ॥
ವರಗಿತು ಮೊಗವೆಂತಾಯ್ತುಂದೆಗಳು । ಹರಿದತ್ತಿತ್ತಲಿ ಪೋಗುತಿರೇ॥

ಶ್ರೀವರಗಾಲವ ನನ್ನವಮುಟ್ಟೇ । ದೇವರಕಂಭಕೆ ಘಟ್ಟಿಸುತಾ ॥ ॥ ೨೫ ॥
ತೇವನುಗೋಪೀ ಚಂದನವಷ್ಟೂ । ತಾವರಿಸಾಲಿಕಿ ಗಳುನೆಲುತಾ ॥

ಪೆಟ್ಟಿಗಿವಂದನ್ನವ ತುಂಬ್ಯೆಂತಲಿಗಿ। ಟ್ಟಿಕೊಂಡಟೊಪ್ಪಿಗಿಯಂತೆ ॥ ॥ ೨೬ ॥
ತಟ್ಟಿಸವಟು ಹಲಿಗಾರ್ತಿ ನಿಲಾಂಜನ । ಭಿಷ್ಟರಿಯದ ಕೂಸುಗಳಂತೇ ॥

ಶ್ರೀಮುದ್ರಿಯುಉಂಗುರುಗಳು ಮುರಿದವು। ಭೂಮಿಗೆಬಡಬಡದಾಡುತಿರೆ॥ ॥ ೨೭ ॥
ತಾಮರಸಜಮುಖ ಸುರರಾಕಾಶದಿ । ಈಮಹಿಮೆಯನು ನೋಡುತಿರೇ ॥

ಮೂತ್ರವಗೈದನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣಬಡಸಿದ।ಪಾತ್ರೆಯೊಳಗಸರ್ವೋತ್ತಮನೂ॥ ॥ ೨೮ ॥
ಸೂತ್ರಕರಾರ್ಚಿತ ನಾಟಿವನೆಲ್ಲಾ । ನೇತ್ರದಿನೋಡುತ ಭೂಸುರನೂ ॥

ಕಂಡಿಲ್ಲವೇ ಗೋಪಯಶೊಧೆನಿಮು। ಗಂಡುಕೂಸುಮಾಡಿದಭಂಡಾ ॥ ॥ ೨೯ ॥
ಅಂಡಲಿವೆನು ಅನ್ನವಕಾಣದಲೆಂ । ದಗುಂಡಲಿಮುಸ್ತಕ ವಡೆಕೊಂಡಾ ॥

ನಾರಾಯಣ ನೆಂತಿಳಿಯದೆ । ಮಗುವಿನವೋರೆಗೆ ನೀರನುಚಲ್ಲಿದನೂ ॥ ॥ ೩೦ ॥
ಚೀರುತ್ತಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಗದಿಹ್ಯವೆಲ್ಲಾ । ಸೌರಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡುವನೂ ॥

ಮಗನಾಟವನೋಡಿಯಶೋಧೆಗೋಪರು।ನಗವರೊಂದುಕಡೆಗಾಲ ನಗೇ॥ ॥ ೩೧ ॥
ಬಗಿಬಗಿಸಮ್ಮತಿಸುತಿಹರುಕೇಳದೆ । ಜಿಗಿಜಿಗಿಥೋಗು ವನಾಗಂವಗೇ ॥

ಶಂಖಚಕ್ರಗಧೆ ಪದ್ಮಪಿತಾಂಬರ । ಅಂಕಿತರೂಪವ ತೋರಿದನೂ ॥ ॥ ೩೨ ॥
ಮುಂಕುನಾಬಲ್ಲಿನೆ ಉದ್ಧರವಮಾಡಿದಿ । ಪಂಕಜನಾ ಭೆಂದೆಂಗಿದನೋ ॥

ಅಂಬರಪಲಿ ಪೂವಿಸಮಳೆಗರವರು । ಜಂಭಭೇದಿ ಮೊದಲಾದವರೂ ॥ ॥ ೩೩ ॥
ಅಂಬುಧಿಶಯನಗೆ ಕೇಳಿದುಹಿಗ್ಗರೆ । ಕುಂಭಿಣಿಯೊಳು ಹರಿಶೇವಕರೂ ॥

ಅಡಿಗೆರಗಿದ ಋಷಿಗೊಲಿದುಕೃ । ಷ್ಣಕೈಪಿಡಿವೆತ್ತಿ ವೃತ್ತಮುವರವಾ ॥ ॥ ೩೪ ॥
ಕೊಡೆಹರಿಉಂ ಡುಳಿಸಿದ್ದದುವಮಾಡಿದ । ಸಡಗರದಿಂದಸುಭೋಜನವಾ ॥

ಅಪರಾಧವ ಕ್ಷಮಿಸೆಂದುಪುನಃ । ಪುನಃಅಪರಾಧಿತಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸೀ । ॥ ೩೫ ॥
ತಪಸಿಗೆಪೋದನು ಯಶೋಧೆಗೋಪರ । ಅಪರಿಮಿತ ಪೊಗಳಿವೇಗಋಷೀ॥

ಆಸಮಯದಿ ನಂದಯಶೋಧೆಗೆ । ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲತಾ ಮೊದಲಂತೇ ॥ ॥ ೩೬ ॥
ಕೂಸಾಗಿರುವ ಮುಮುಕ್ಷುಗಳಿಗೆಸುಖ।ದ್ವೇಷಿಗಳಿಗೆ ಇದುಬಲುಬ್ರಾಂತಿ ॥

ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲ ಮಾಡಿದಲೀಲೆಯ ॥ ಸಾನುರಾ ಗದಲಿಕೇಳಿದರೇ॥ || ೩೭ ॥
ಕಾಣರುಭವಭಯ ಪಡುವರುಬಹುಜಯ।ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳಗೆಧನ್ಯರವರೇ॥

ಮಂಗಳಝುಷಕೂರ್ಮ್ಯಕಿಟಿನರಸಿಂಹಗೆ।ಮಂಗಳವಟುಭಾರ್ಗವರಾಮ॥ ॥ ೩೮ ॥
ಮಂಗಳಯಾದವ ಬುದ್ಧ ಕಲ್ಕಿಗೇ । ಮಂಗಳಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲಗೇ॥

ಶ್ರೀಗುರುಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥ ಮಂಗಳಂಮಹಾ ॥ಶ್ರೀಶ್ರೀಶ್ರೀ ॥ ॥ ೩೯ ॥

ಓಂ

ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣಾಯನಮಃ.

ಶ್ರೀಮಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸಾರ್ಯರ ಪರಮ ಪ್ರಿಯಶಿಷ್ಯರೂ

ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಆದ

ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಟ್ಠಲ ವಿರಚಿತ

ಗಾಲವ ಚರಿತ್ರೆ, ೨ ಕಾಳಿಯಮರ್ಧನ ಕಥಾ, ೩ ಬುಡ್ಡಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಕಥಾ,

೪ ಭ್ರಮರ ಗೀತಾ, ೫ ಗೋಪಿಕಾವಿಲಾಸ,

ಪಂಚರತ್ನಾತ್ಮಕ,

ಕಾಳಿಂಗಫಣಾಮರ್ದನಕಥಾ

—:೧:—

ಪ್ರಕಾಶಕ, ಹನುಮಂತರಾವ ಕುಲಕರ್ಣಿ,

ಗೋರಬಾಳ ವಕೀಲ, ಲಿಂಗಸೂಗೂರ

(ಮೊದಲನೆಯ ಛಾಪಾ ೧೦೦೦ ಪ್ರತಿಗಳು)

ಶ್ರೀ ಸಾವಿತ್ರೀ ಮುದ್ರಣಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ರಾಯಚೂರು

ಹರಿ:ಓಂ

ಶ್ರೀಶಾಂತಿಪತೆ ಅನಿರುದ್ಧಾಥ್ಮಕ । ಶ್ರಿಸೀತಾರಾಮ ಚಂದ್ರಾಯ ಮಂಗಳಂ ॥
ಶ್ರೀಕುಪ್ಪಿಭೀಮಾಂತರ್ಗತ ಗೋಪಾಲ ॥
॥ ಕೃಷ್ಣೋ ವಿಜಯತೆ ॥
ಶ್ರೀಗುರು ರಾಘವೇಂದ್ರ ವರದೇಂದ್ರಗುರ್ವಂತರ್ಯಾಮಿ, ಶ್ರೀಕಾಳಿಯಮರ್ದನ,
ನಂದನಂದಾಯನಮಃ

ಕಾಳಿಂಗಫಣಾಮರ್ದನ ಕಥಾಪ್ರಾರಂಭ

ಕಥಾ ೨

ಶ್ರಿಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ॥ ನಿರ್ವಿಘ್ನಮಸ್ತು ॥
ಆರ್ಯವೃತ್ತ
ಶ್ರೀಮದನಂತನೆ ನಿನಗೊಂದಿಸಿ । ಕಾಳೀಮರ್ಧನಕಥೆ ಬರೆವೆನಿದೂ ॥
ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಪ್ರತಿದಿನ ಜಗತಿಯೊಳಿಹ್ಯ । ಧೀಮಂತರು ಕೇಳಲಿಬರಿದೂ ॥ ೧ ॥

ವಾರ್ಧಿಕಷಟ್ಪದಿ.

ಶುಕಪರಿಕ್ಷಿತನೃಪಗೆ ಪೇಳ್ದದನೆಅನುಸರಿಸಿ । ಶಕುತೆನಿತುಬರೆವೆ ಕಾಳಿಂಗಕುಂಡ ಲಿಮರ್ದನಕಥೆಯನ್ನ ಪರಾಧವಿರೆ ಕ್ಷಮಿಸಿ। ಚಿತ್ತೈಸುವದಿವು ಪ್ರತಿದಿನಸುಜನರೂ ಅಕಳಂಕಸೌಭರಿಯು ಪಕ್ಷಿಗಳು ತನ್ನಾಶ್ರಮಕೆ । ಬಾರದಂತೆ ನುಡಿದಿರಲುತಾಂ ಜೀವಿಸುವ ಕಕುಅಾತಿಯಿಂದಲಾ ಸನ್ನಿಧಿಯ ಯಮುನಿಸಿಯೊಳ್ । ಕಾಳಿಂಗಫಣಿಎಡಗಿರೇ ॥ ೨ ॥
ಲಕುಮಿಶ ವ್ರಜದೊಳವತರಿಸಿ ವಂದಿನದೊಳ । ರ್ಭಕರೊಡನೆ ತುರುಗಾಯ್ವು ತಾಯಡಿಗೆಪೋಗಿರಲಿ ನಕುವರಿಯ ಉದಕಾವುಗಳುಕುಡಿದು । ಸರ್ಪವಿಷದಿಂದ ಪರವಶವ್ಯೆದಿರೆ ಸಕಲಜ್ಞಚಂಡಾಡು ತಲ್ಲಿಬಂದೆಬ್ಬಿಸಿ ಧುಮುಕಲಾಮಡುವು ಕ್ರೂರಕರ್ಮ ನೋಡೆಂಜೆ ಬಾಲಕರೋಡುತಲೆಬಂದು ತನ್ನುಗಾದೋಷ ಬರದಂತೆಶೊದೀಗೆಪೇಳ್ವರೂ ॥ ೩ ॥

ಪದ ॥ ರಾಗ ನಿಲಾಂಬರಿ ॥ ಅಟ್ಟೆ ತಾಳ ॥

ಕೇಳೀಗೋಪಿ ದೇವಿಯಿಂದಿನ ಸುದ್ದೀ । ನಿನ್ನಾ ಬಾಲಕನಾಡೀದ ನಲ್ಲಾದ ಬುದ್ಧೀ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟೆ ಬುತ್ತಿಯನ್ನುತೆಕ್ಕೊಂಡೂ । ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಗೋವುಗಳ ಹೊಡಕೊಂಡೂ । ನೆಟ್ಟನಾರಣ್ಯದೊಳಗೆ ಒಂದುಗಿಡದಡಿ। ಇಟ್ಟು ಉಂಬುವದಕ್ಕೆ ಅನುವಾದೆವೆಲ್ಲರೂ॥ ೧॥ ಉಣುತಾಲಿ ಕುಳಿತೀರೇ ಮೋಪುಮೋವುತಲೀ । ಮಣುಕಾಗಳಿ

ಲ್ಲನೊ ಯಮುನಾ ತೀರದಲೀ ॥ ಘನತೃಷಿ ಯಿಂದ ಶೀವಿಶೇ ಜಲ ಭರದಿಂದ । ಕ್ಷಣಕೆ ನೋಡೆನು ಸೋಜಿಗ ವಾಯಿತಮ್ಮಯ್ಯಾ।೨। ಮಡವಿನೊಳಗೆ ಕಾಳಿ ನಾಮಕ ಸರ್ಪಾ । ಅಡಗಿ ಪಕ್ಷಿಯಭಯ ವಿಲ್ಲದಲಿಪ್ಪಾ । ಕಡುಉಸರಿಂದ ಬೆಯಿಸುತಿಹ ಉದಕವ । ಕುಡಿದಾಕಳಗಳೆಲ್ಲ ನಿಶ್ಚಿತನಾಗಿರೆ ॥ ೩ ॥ ಚಂಡೂ ನಿಮ್ಮ ಕೃಷ್ಣ ಆಡೂತ ನವಮ್ಮಾ । ದಿಂಡಿಕ್ಕಿ ಪೋಡೊಡಿಸುತ ಬಂದನವಮ್ಮಾ ॥ ಚಂಡ ನೀರೊಳಗೆ ಕೈಜಾರಿ ಕಂದುಕ ಬೀಳೆ ॥ ಕಂಡು ಕಂಡೂ ಪೊರರಾಟಿಕಿ ಮಾಡಿದ ॥ ೪ ॥ ಹೀನತನವು ನಮ್ಮ ಕಡಿಗಿಲ್ಲ ವಮ್ಮಾ ॥ ಆಣೆ ಇಟ್ಟು ಬ್ಯಾಡಬ್ಯಾಡೆಂದೆ ವಮ್ಮಾ ॥ ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲನ ನಡತಿ ನೀಬಲ್ಲೆಲ್ಲ ತಾನು ಹಾರಿಕೊಂಡ ವಿಷದ ಮಡವಿನೋಳು ॥ ೫ ॥

॥ ಅಂತೂ ಪದ ॥ ೮ ॥

ಶ್ಲೋಕ

ಬಾಲಾರಿಂತು ಯಶೋದೆ ಮುಂದೆ ಹರಿಯಾ । ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಪೇಳಲೂ ॥
ಕೇಳೂತಂಗದ ಮ್ಯಾಲೆ ಸ್ಮರಣೆನಪ್ಪಿ । ಬಲುಮೂರ್ಛೆ ಯಿಂಗೈದಳೂ ॥
ತಾಳಾಲಾರದೆ ನೆಲಕೆ ಹೊರಳೀ । ಸರ್ವಾ ಭರಣಂಗಳಂ ಬಿಸ್ಟಳೂ ॥
ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀಶನ ಕಾಂಬೆನೆಂತು ಎನುತಾ । ಕಣ್ಣೀರ್ಗಳಂ ತೆಗೆದಳೂ ॥ ೧ ॥

ಆರ್ಯಾವೃತ್ತ

ದೋಷವಿದೂರನ ಸ್ಮರಿಸುತ ಯಶೋದೆ । ಕ್ಲೇಶವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಬಗೆಯಾ ॥
ನಾ ಸಮಗ್ರ ವರ್ಣಿಸಲಾರೆನು । ಸಂತೋಷದಿ ಕೇಳಿರಿ ಯನುಡಿಯಾ ॥ ೧ ॥
ಹರಿಲೀಲೆಯು ಬ್ಯಾಸರದಲಿ ಪರವಾ । ದರದಲಿ ಕೇಳ್ವದು ಬುಧರೆಲ್ಲಾ ॥
ಹರಿವದು ಜನ್ಮಾಂತರ ಪಾಪವು ಯಮಪುರ । ದರ್ಶನ ನಿಮಗಿಲ್ಲಲ್ಲಾ ॥ ॥ ೨ ॥
ಕೇಶವನಾನೊಂದಾ ವರ್ತೆಂದರೇ । ಈಸಂಸಾರವು ಪರಿಹಾರಾ ॥
ಲೇಸಾಗಿ ಬಹಳ ಅನುದಿನ ನುಡಿದರೆ । ಆಸುಖವೂ ಪಾರಾವಾರಾ ॥ ॥ ೩ ॥
ಸೃಷ್ಟ್ಯಾದ್ಯಷ್ಟ ಸುಕರ್ತಗೆ ತನ್ನಯ । ಪೊಟ್ಟಿಲಿ ಪುಟ್ಟಿಹ ನೆಂತಬಲೇ ॥
ಕೆಟ್ಟ ಹಾವು ಕಚ್ಚಿತು । ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲಗಂಬಳು ತಿಳಿಯದಲೇ ॥ ॥ ೪ ॥

ಅಂತೂ ಪದ ॥ ೧೩ ॥

ಪದ ॥ರಾಗ ರೇಗಪ್ತಿ ಝಂಪಿ ತಾಳ ॥

ಉಟ್ಟಾಂಬರ ವುಜಿಗಳಿ ಥರಥರನಡುಗುತ ತಲಿ । ಬಿಟ್ಟು ತುಟಿಬಾಯಿ ಒಣಗೀ॥ ಥಟ್ಟನೆಳಥಾಕಿ ಮಣಿಪದಕ ಹಾರಗಳು ಎದೆ । ಘಟ್ಟಿಸುತಹಳು ಕಲ್ಲಿಲಿಂದ ಹಾ ಮಗನೆನುತ ॥ ೧ ॥ ಕೆಲದಿಯರು ತೆಕ್ಕಿಯಲಿ ಪಿಡಿಯಲೊಶವಾಗದಲೇ । ನೆಲದಲ್ಲಿಬಿದ್ದು ಹೊರಳೀ ॥ ಖಳಿಖಳಿಸೆ ಜೊಟ್ಟು ಮುರುಕೊಳುತ ತನ್ನೊಳು ತಾನೇ ಹಲುಬುತಿಹಳಪರಿಮಿತ । ಸುತನಾಟಗಳು ಸ್ಮರಿಸೀ ॥ ೨ ॥ ಘಾಸಿಯಾದನು ಹುಡುಗ ರೆಲ್ಲರಿಲಾಗಿ ॥ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠ್ಠಲ ನೆನ್ನುತಾ ॥ ಅಸುದತಿ ಒಂದೊಂದು ಮುತ್ತು ದರಸಿದ ತೆರದಿ । ಕ್ಲೇಶ ಮಾಡುವರಂತೆ ಆಡುವಳು ಕೇಳೂವದು ॥ ೩ ॥ ॥ ೬ ॥

ಪದ ॥ ರಾಗ ಪಂಥುವರಾಳಿ ಆದಿ ತಾಳ ॥

ನಾಹ್ಯಾಂಗಮಾಡಲಿ ಆವಲ್ಲೀಪೋಗಲಿ । ಶ್ರೀಹರಿಕಾಂಬುದೆಂತು ಹೇಳಿರೆಲ್ಲಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥
ನಾರೆರೊಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಹತ್ತೆಂಟು ಹಡಥಾರೆ ॥ ಪೋರಾಮಬ್ಬಿದ್ದನು ಇರಲಿಲ್ಲಾ ॥ ೧ ॥
ಕಣ್ಣೊಂದೇ ಕಣ್ಣಲ್ಲ ಮಗುವಂದಿರಸಲ್ಲಾ । ಹೆಣ್ಣೀಗೆಎಂಬಡೂ ಹುಸಿಅಲ್ಲಾ ॥ ೨ ॥
ಕಂಜಾಕ್ಷನಂಥಕೂಸು ಕಳಕೊಂಡಿಹೆಳಕಿಂತ । ಬಂಜಿಎನಿಸಿದರೂ ಚಿಂತಿಲ್ಲಾ ॥ ೩ ॥
ಜೋರಾನಿವಾನು ಎಂದು ದೂರೂವರೆಲ್ಲಾರು।ನಾರೇರಿಗಿಂದು ಥಣ್ಣಗಾಯೀತೆಲ್ಲಾ ॥೪॥
ಗೊಲ್ಲಾರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಂದೀಲಿಂದಗೊರಸ। ವೆಲ್ಲಾವು ಚನ್ನಾಗಿ ಇದ್ದಾವಲ್ಲಾ ॥ ೫ ॥
ಗೋಕೂಲವೆಂಬೋದು ಕೃಷ್ಣಿದ್ದಕಾರಣ । ನಾಕಕ್ಕೆಮಿಗಿಲಾಗಿತ್ತಲ್ಲಾ ॥ ೬ ॥
ಉಂಬೋಹೊತ್ತಿಗೆ ಮಗಎಲ್ಲೀಗೆಹೋದನೋ। ಎಂಬೊದು ಇಂದಿಗಿಲ್ಲವಾಯಿತೆಲ್ಲಾ॥೭॥
ಚಿಕ್ಕಾವರಾನೆಲ್ಲಾ ಕೊಲ್ಲೂವನೆಂಬೋರು । ಅಕ್ಕಾರ ವೆಲ್ಲರಿಗಾಯಿತೆಲ್ಲಾ ॥ ೮ ॥
ಆರಾಮುಂಥೇಳಲಿ ಎನ್ನಾ ಕ್ಲೇಶವನಿಂದು । ಆರಣ್ಯಮನಿ ಮಂದಾಯಿತಲ್ಲಾ ॥ ೯ ॥
ಬಲಗಣ್ಣು ಬಲಭುಜ ಬಿಡದೆ ಹಾರಿದಕಿಂದು।ಚಲುವಾಕೃಷ್ಣಗೆ ಧಾಳಿಬಂತಲ್ಲಾ ॥೧೦॥
ಕಂದಯ್ಯನಿಲ್ಲದೆ ಉಂಬೂಡುವದುಎಲ್ಲ । ಮಂದಿರವು ಬೇಸರಹಾಯಿತಲ್ಲಾ ॥ ೧೧ ॥
ರಂಗಯ್ಯನಂಗವು ದಿಟ್ಟೀಸಿವಮ್ಮನ । ಕಂಗಾಳುದಣಿ ನೋಡಿದಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ॥ ೧೨ ॥
ಮಜ್ಜೀಗಿಮಾಡುತ ಒಂದಾನು ಹರಿಯಂದು । ಹೆಜ್ಜೆಯ ನಾಲಿಸುತಿದ್ದೆನಲ್ಲಾ ॥೧೩॥
ಹೊನ್ನೀಟ್ಟುತಂದಿದ್ದೆ ಮೊನ್ನೆಂದುಟೊಪ್ಪೀಗಿ।ಚಿನ್ನಯ್ಯಇಟ್ಟದ್ದು ನೋಡಲಿಲ್ಲಾ॥೧೪॥
ಬಣ್ಣಾದವಲ್ಲಿಯಂಗಿ ಮಾಸಬೇಡೆಂಬೂವೆ । ಇನ್ನ್ಯಾರಿಗೆ ಬೈದುಕೊಡಲೆಲ್ಲಾ ॥ ೧೫ ॥
ಕಣ್ಣ್ಬಾಬೀಡೂತಕಲ್ಲನೆತ್ತೀ ಒಗಿಯಹೋದೆ।ಮಣ್ಣ್ಯಾತಿಂಬುವನೆಂದು ಬೈದೆನಲ್ಲಾ ೧೬
ಬಾಯಿತೆರದು ಬೆಣ್ಣಿತಾಯೆಂದುಬೇಡಲು । ಕೋಯೆಂದು ನಾಕ್ಯೆಗೆಕೊಡಲಿಲ್ಲಾ ॥೧೭॥
ಆರಣ್ಯಹೋಗಿ ಎನ್ನ ಮೋರೆಯಕಾಣದೇ । ಘೋರಾಮಡವಿನೊಳು ಬಿದ್ದನಲ್ಲಾ ।೧೮ ॥
ಬತ್ತಾಲಂಗಣದೊಳುಕ ಟ್ಟೀಗಿತೆಗೆದುಕೊಂಡು।ಹತ್ತಿಕೂದರಿಯಂದು ಆಡೊನಲ್ಲಾ೧೯॥
ಸಿದ್ಧಾಂತಿಗಾಳುಲೋಕ ನಾಳೂವನೆಂಬೋರು । ಬಿದ್ದಾನುಮಡುವೆಂಥೆಳಲಿಲ್ಲಾ ॥೨೦॥

ಹೇಳಿದ್ದರೊಳಗೊಂದೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗೀರೆ। ಮೇಲಾಯ್ತು ಯಮ್ಮನುಡಿಯಂಬರಲ್ಲಾ ॥೨೧॥
ಎಷ್ಟೆಂದುಹೇಳಲಿ ವೈದೀಕರಂಗಾವು । ಇಷ್ಟೇಎನ್ನಲು ಎನಗೊಶವಲ್ಲಾ ॥ ೨೨ ॥
ಕಣ್ಣೀಲಿಕಂಡದ್ದೆ ಹೇಳೂವರಲ್ಲಾದೆ । ಇನ್ನೊಂದು ಏನುಬಲ್ಲವುಕಲ್ಲಾ ॥ ೨೩ ॥
ಭೂಮಿಕೆದರಿ ವೈಶ್ಯರಂತೆ ಜೀವಿಸುವಾರು॥ ಆಮಹಾ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳೋದಲಿಲ್ಲಾ ॥ ೨೪॥
ಹಲ್ಲೂತೆರದು ಇಲ್ಲದ್ದೊಂದೇಬೇಡಿ ಕೈಲಿಕೊಡಲಿಲ್ಲೆಂದು । ಬೈದುಎದ್ದು ಹೋಹೆರಲ್ಲಾ॥
ಸತ್ಯಭಾಮಿಯಕೂಡಿ ಪುರವೆಲ್ಲ ನೋಹಿಸಿ ॥ ಹತ್ತೂವತೇಜಿ ಎಂದಿದ್ದರೆಲ್ಲಾ ॥ ೨೬ ॥
ಏನಾದರಾಗಲಿ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನ || ಕಾಣದೇ ಈಪ್ರಾಣ ನಿಲ್ಲದಲ್ಲಾ ॥ ೨೭ ॥

ಅಂತೂ ಪದ ॥ ೪೩ ॥

ಪದ ರಾಗ ರೇಗುಪ್ತಿ ತಾಳ ಝಂಪಿ

ಹೀಂಗೆಂದೆಶೋದೆ ಶೋಕಿಸುತಿರಲು ಪುರದಜನ । ರಾಗ ಶೀಘ್ರದಲಿ ನೆರದು ॥ ಬ್ಯಾಗ ಹೋಗುವ ನಡಿಯೆ । ಯಮುನಿತೀರಕೆ ಇನ್ನು । ಜಾಗುಮಾಡಲು ಸಲ್ಲವೆನು ತಲ್ಲಿಗ್ಗೈದಿದರೂ ॥ ೧ ॥ ಹೋಗುಥರಿಮಾಯದಿಂ । ಕಂಡದೇವತಿಗಳಿಗೇ । ಬಾಗಿಪ್ರಾಣೇಶವಿಟ್ಠಲಾ ॥ ನಾಗಶಯನನು ನಾಶದೂರ ನೆಂತಿಳಿಯದಲೇ ಈ ಗುಳಿಸಿರೆಂಧರಿಸಿಕೊಂಬಳೀಪರಿಗೋಪಿ ॥ ೨ ॥ ॥ ೪೫ ॥

ರಾಗ ಸಾರಂಗ ಅದಿತಾಳ ಪದ.

ತಡವುಮಾಡದೇ ಕಾಯಾಬೇಕೂ ಮಗನಿಗಾ । ಈಪೊಡವಿಯೊಳಗುಳ್ಳಾದೇವತಿಗಳುಬ್ಯಾಗಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಸಿಟ್ಟಬ್ಯಾಡಪೊ ನಿನಗಿಟ್ಟೆದ್ದಾತುಪ್ಪಾ ॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾತಂದಾನೆಂದು ಹಟ್ಟಿಮಲ್ಲಪ್ಪಾ ॥ ೧ ॥ ಖಂಡೂಗನ್ನವಮಾಡಿ ಭಂಡಿಲಿತರೂವೆ ॥ ಊರುಂಡು ಮಿಗುವಂತೆ ನಾಗಂಡಾರ್ತಿಹೊರುವೆ ॥ ೨ ॥ ಯಲ್ಲಮ್ಮಕೃಷ್ಣಾನಕೊಲ್ಲಾದೀರಮ್ಮಾ॥ ನಾ । ಸುಳ್ಳಲ್ಲೆಕುಜವಾರಾ । ದಲ್ಲ್ಯಣ್ಣೆನಮ್ಮಾ ॥ ೩ ॥ ಬುಡ್ಡಿಬ್ರಹ್ಮಗೆಕ್ಕೈಯ್ಯಾ । ದುಡ್ಡಿಕ್ಕಿಮುಗುವೇ ॥ ನಾ । ಅಡ್ಡಾದರೋವೊಂದುಕಡ್ಡಿಯನಿಡುವೇ ॥ ೪ ॥ ಚಂದಮ್ಮ ನಿನಗೀಗಚಂದ್ರಕಾಳೀಸಿರಿ ॥ ಆ । ನಂದಾದಿಂದುಡಿಸೂವೆ । ಬಂದಾದುರಿತಾರೀ ॥ ೫ ॥ ಕೋಂಕಾದೇಪೂಜೀಪೆ ಸಂಕಟಚಾತೀ ॥ ಯಿಾಸಂಕಟಕಳಿ। ನಿರಾತಂಕಯನ್ನರಸೀ॥ ೬ ॥ ಲೇಸುಮಾಡುವದೆ ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠ್ಠಲನೀಗೆ ॥ ನಾ । ಸೂಸೂಕಾತರುವೆ ಬನದಾಸಂಕರಿನಿನಗೆ ॥ ೭ ॥ ಅಂ । ಪದ ॥ ೫೦ ॥

॥ ಸೀಸಪದ್ಯ ॥

ಹಿಂಡುದೇವತಿಗಳಿಗೆ ಹರಸಿಕೊಳುತಿಹೆಳಬಲೆ । ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನ್ನ ॥ ಸಲಹರೆಂದೂ ಚಂಡಕಿರಣಗೆವೋಡ ಮುಸುಕಿದಂದದಲಿಹೆನು । ಅಂಡಜವಾಹನೆಂದು ತಿಳಿಯದಲೇ॥ ಕೊಂಡುಬಂದರು ತ್ವರ್ಯದಿಂದವಳಜನರೆಲ್ಲ । ಹಿಂಡುಗೂಡಿಸಿ ಕೃಷ್ಣಬಿದ್ದೆಡೀಗೆ ।

ಚಂಡಜಲನೋಡಿಸುತ ನಿಲ್ಲದಿರೆಕ್ಲೇಶ । ಭೂಮಂಡಲಕೆ ಮಿಗಿಲಾಗಿ । ಮಾಡ್ದಳಿಂತೂ ॥ ॥ ೧ ॥ ಆರಮಕ್ಕಳಿಗಾಂವ ಜನ್ಮದಲಿವಿಷವಿಕ್ಕಿ । ಕ್ರೂರತನದಲಿ ಪ್ರಾಣಕೊಂಡಪಾಪಾ । ಪೂರೈಸಿತೆನೊಳಿದಕಾರಣೆಂದೀಗರಳ । ಘೋರಜಲದೊಳನುಗ್ರ ನಾದಕಂದಾ॥ ವಿಚಾರದೇಲಿ ನಮ್ಮಂಧದಜ್ಞರಿಗೆ ಸಂಚಿತವ್ರೂ । ಮಾರುತನದಯ ಪಾತ್ರರಾಗದವಕಾ । ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಕೊಂಚಿಯಾಗದು ಹ್ಯಾಂಗೆಜೀವಿಸಲಿ । ನಾರಿಯಂಬಳಿಗೆ ಸುತಶೋಕಕಷ್ಟಾ ॥ ೨ ॥ ಮೊನ್ನೆಕನಸಿಲಿಕಂಡೆ ಮಗನುನೀರೊಳುಬಿದ್ದು । ಮಣ್ಣುತಿಂಬುವ ಬಾಯಿತೆರದು ಬೇಡ್ದಾ ॥ ಬೆಣ್ಣೆಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಿಲ್ಲೆದ್ದುಹೋಗಂದ । ರನ್ನಬಹುಬೈದರೂ ತಾಳಿ ಕೊಂಡ ॥ ಎನ್ನಮುನಿಮುಂದೆ ಬತ್ತಲಗುದರಿ ಏರಿಖಲು ಹೊನ್ನುಸೂರ್‍ಯಾಡುವನು ಧರಿಯಮ್ಯಾಲೇ । ಕನ್ನಡಿಯನೋಡುವನು ಪ್ರಾಣೇಶವಿಟ್ಠಲಿದು । ಚನ್ನಿಯರೆ ವಳಿತೇನೆ ತಿಳಿದುನೋಡಿ ॥ ೩ ॥ ॥ ೨೪ ॥

ಶ್ಲೋಕ

ಇಂತೀಪರಿಯಲಿ ಕಂಡಸ್ವಪ್ನವನ್ನೂ । ಪರಿವಾರಕೇತಿಳಿಸಲೀ ।
ಅಂತೂಜ್ಞಾನವಯಸ್ಸ ನಿಂಧಿರಿಯರೂ । ಬಲುಉತ್ತಮಾ ವೆನುತಲೀ॥
ಚಿಂತೀಬ್ಯಾಡಲೆಗೋಪಿ ನಿನ್ನಕನಸೂ । ಬಾಲಂಗೆಬಳಿತಾಹುದೂ ।
ಯಂಥಥಾರ್ಥದ ಕುಂಟುಕೇಳುಎಂದೂ । ಸಂತೋಷದಿಂ ಪೇಳ್ವರೂ।೧॥

॥ಆರ್ಯ॥

ಕನಸಿಲಿಕಣ್ಣಿಲಿ ಕಂಡೆಲ್ಲಾ ಈಕಣ್ಣನುಬಿಡುವ ಮತ್ಸ್ಯನುಆಗೀ ॥
ಮುಣಿಗಿದ ವೇದವುತಂದುದ್ಧರಿಸುವ । ವನಜಜಗೆ ಬಹುದಯವಾಗೀ ॥ ೧ ॥
ಜಲದೊಳುಬಿದ್ದರೆ ಮುಣುಗುವಮಂದರ ಚಲವನುಬೆನ್ನಿಲಿ ಎತ್ತುವನೂ ॥
ಮೆಲುತಿರೆಮಣ್ಣನು ವರಹನಾಗಿ ಈ । ನೆಲವನು ಪೋಷಣೆಮಾಡುವನು ॥ ೨ ॥
ತೆರದುಬಾಯಿ ಬೆಣ್ಣೆಯಬೇಡ್ದರೆ ನರ । ಹರಿಯಾಗ್ಯೆ ಸುರನಸೀಳೂವನೂ ॥
ಧರಿಯದಾನವನು ಬೇಡಪೋಗಿಬಲಿ । ಶಿರತುಳಿದವನ ಬಲಮುರಿಯುವನೂ ॥
ಕೈಲಿಕೊಡಲಿಇಲ್ಲವು ಬೆಣ್ಣೆಂದರೆ । ಕೈಲಿಕೊಡಲಿಯನು ಧರಿಸುವನೂ ॥
ಖೂಳಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಸಂಹರಿಸಿ । ದ್ವಿಜರ । ಪಾಲನಿಯನ್ನೂ ಮಾಡುವನೂ॥೪॥
ಎದ್ದುಹೋಗು ಎನೆಬೈದರೆಸುಮ್ಮನೆ । ಇದ್ದರೆಮುಂದೆ ಜನನಿನುಡಿಗೇ ॥
ಎದ್ದುಪೋಗುವನು ಬೈದರೆಸುಮ್ಮನೆ । ಇದ್ದುಶರೀರ ಕೊಡುವನವಗೇ ॥ ೫ ॥
ಬರಿಗುದರೀ ಏರಿದರ್ಥೇನಲ್ಲಾ । ಎರಡುಅರ್ಥ ಅದರೊಳುಂಟೂ ॥
ಪುರುಳರ ವಂಚಿಪ ಬುದ್ಧನಾಗುವನು ।ವರತೇಜಿಯನೇರಿ ಮೆರೆಯುವನೂ ॥೬॥
ಹೊನ್ನವನೀಯಲಿ ಚಲ್ಲಲುಸರ್ವರಿ । ಗನ್ನವನ್ನುಕೊಟ್ಟು ಪೊರಯುವನೂ ॥
ಕನ್ನಡಿನೋಡಲು ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನು । ನಿನ್ನಮುಂದೆಬಂದುಸಿಲ್ಲುವನೂ ॥ ೭ ॥

॥ ಭಾಮಿನಿಷಟ್ಪದಿ ॥

ಈಸುಬಗಿಯಲಿ ಸ್ವಪ್ನದರ್ಥವು । ಲೇಸುಲೇಸೆಂದೆಲ್ಲರನ್ನಲು । ಈಸಲಿಲಕುದಿಯುತಿವೆ ಇದರೊಳಗೀಗ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ॥ ವಾಸುದೇವನು ಮುಣುಗಿಹ್ಯನುಸು ॥ಛ್ಯಾಸಿಯಾಕೆಂದರಿತಪರಿವಿಾತ । ಕ್ಲೇಶವನು ಮಾಡುವಳಿಶೋದಿಯು । ಈಪರಿಯಲಿಂದ ॥ ೧ ॥

ಲಾವಣಿ ವರ್ಣದ ಪದ

ರಂಗನಿನ್ನ ಪೋಲುವಮಕ್ಕಳು । ಆರಿಗೆಇದ್ದಿಲ್ಲೆಲೊ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ಹಿಂಗಲಿಲ್ಲ ಮನಧಬ್ಬವು ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೇನಾಯಿತೋ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಕೃಷ್ಣಾ ಎಂತುನೀಎನಮಗನೆನಿಸೀದಿ । ಸೃಷ್ಟಿಗೆಆರಿಕೆಯೋಕೃಷ್ಣಾ ॥ ಎಷ್ಟುತಪಸುಮಾಡಿದ್ದು ಇಂದೀಗೆ । ಭ್ರಷ್ಟವೆಆಯಿತಲ್ಲೋಕೃಷ್ಣಾ ॥ ೧ ॥ಏಳುಹಾಸಿಯೋಳ್ ಹೊದ್ದಿಸಿಪರಿಪರಿ । ಪಾಲಿಸಿದೆನೆಲೋ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ಕಾಲವರದಲಿಂ ತುತ್ತುಮಾಡಿಈ । ವ್ಯಾಳಗೆ ಕೊಟ್ಟನೇ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ೨ ॥ ನೊರೆಹಾಲು ಕರತಂದೂಆರನು । ಕರಿಯಲಿ ಕುಡಿಯಲೂ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ಪರಿಹಾಸ್ಯಾಯಿತುಗೊಕುಲದೊಳು । ವೊಗ । ತೆರದೆಂತಿರುಗಲ್ಯೊ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ೩ ॥ ಹುಟ್ಟೀದರಭ್ಯಶಕಟಪುಖರಿಂದಲೀ । ಕಷ್ಟವೇಬಟ್ಟೆಲೋ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ದುಷ್ಟಪೂತನಿಯ ಮೊಲೆಉಂಡಂದಿಗೆ ನೆಟ್ಟಕೆಇದ್ದೆಲೊ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ೪ ॥ ಜಲದವಹನ ಗೋಕುಲಕೆಡಲೆಂದೂ । ಮಳಿಗರದಂದಿಗೆ । ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ಆಲವಜನರ ಬದಿಕಿಸಿದಿಯೋ ನಿನ್ನೀ । ಗುಳಿಸುವರಿಲ್ಲೆಲೋ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ೫ ॥ ಕರಿಕರಿಮಾಡುವಿನೆಂದು ನಿನ್ನನು । ವರಳಿಗೆಕಟ್ಟೆದ್ದೇ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ಮರಗಳು ಎಡು । ಮುರಿಮೂನಿನಮ್ಯಾ । ಲ್ವರಗಲು ಉಳಿದೆಲ್ಲೋ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ೬ ॥ ಸತಿಯರು ನಿನಸೇರದೆ । ದೂರುವರೊ । ಪ್ರತಿದಿನದಲ್ಲೀ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ಶ್ರುತಿವೇದ್ಯನೆ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನಿ । ರ್ಗತಮರಣಾನಘ ಕೃಷ್ಣಾ ॥ ೭॥ ೭೧

ಭಾಮಿನಿಷಟ್ಪದಿ

ವೇದಪ್ರತಿಪಾದ್ಯ ನಘಹರಿಜ । ನ್ಮಾದಿವರ್ಜಿತನೆಂದು । ತಳಿದುವಿಷೋದಕದಿ । ಬಿದ್ದಳಿದನೆಂಬಳು । ಅವನಮಾಯವನೂ ॥ ಶ್ರೀದಯಿತೆ ಕಮಲಾಸನನು ಮೊದಲಾದವರು । ಗೆಲರೆಂದಿಗನ್ನಯು । ಶೋದೆಮೋಹಿತಳಾಗಿ ।॥ಕ್ಲೇಶವ ಮಾಳ್ಪದೇನರಿದೂ ॥೧

ಸೀಸಪದ್ಯ ಶ್ಲೋಕ

ಹಲವುಮಿಡುಕುತಿರೆ ಹರಿತನಗೆ ಪೇಳ್ದದರಿಂದ । ಬಲರಾಮುಕಂಡು ಬಂದಪ್ಪಿಕೊಂಡೂ ॥ ಜಲಜಾಕ್ಷನಿನ್ನ ಮಗ ನಲ್ಲೆನ್ನನುಜನಲ್ಲ । ನಳಿನಜಾಂಡದ ಒಡಿಯಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಾ ॥ ತಿಳಿಯಲೊಶವಲ್ಲಿವನ ಮಹಿಮೆ । ವೇದಭವಾದಿ । ಗಳುಪ್ರಣವಪಾದ್ಯನಾಶದೂರ । ಕಲುಷತೆಗಿದಹಿಯು । ಹೆಂಡರನ ಕೂಡಿಸಿಬರುವ । ನೆಲೆಶೋಕಬ್ಯಾಡೆನುತಲಿದ್ದನತ್ತಾ ॥ ೧ ॥ ೭೨

ರಾಗ ಕಾಂಬೋದಿ ಆದಿತಾಳ.

ಮಂಗಳ ಜಗಕೆಲ್ಲಾ । ಕಾಳಿಂಗನಫಣ ಹರಿಮೆಟ್ಟಿ ಮರ್ದಿಸಲು । ಮಂಗಳಜಗಕೆಲ್ಲಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಬಲಭದ್ರಾದಿ ಸಮಸ್ತಬಾಲಕರಿ । ಗಳುಬ್ಯಾಡಿರಿ ಇಲ್ಲಿಹೆದೆಂದೂ । ಜಲದೊಳುಪ್ರೋಕ್ಷ್ಯಾ । ಗಲೆ ಸರ್ಪನ ಹೆದ್ದಲಿಯಲಿ । ಪಾದಾಂಬುಜವಿಟ್ಟ್ಯಾಕ್ಷಣ ॥ಮಂಗಳಜಗಕೆಲ್ಲಾ॥ ೧ ॥ವನಜಜಮುದಲೀಬೀರಿಸೆ ಹನುಮಂತನು ।ಪಾಡಲುಶಂಕರತಾಳಾ॥ ವನುಪಿಡಿದತಿಯಾನಂದದಿ ಥಫ್ಫೈಎನೆಸವಿಸ್ಮಾಳ ನಕ್ಷೋಭಿಸುತಿರಲೂ ॥ ೨ ॥ ಫಣದಲಿಧಡಧಡ ಕುಣಿದಾಡುತ । ಕ್ಷಣನಿಲ್ಲದೆ ವಿಷಕಾರಿಸಲೂ । ದನುಜ ಸ್ವಭಾವಾಗಲೆ ಕಳಕೊಂಡಾ । ತನುಹರಿಸ್ಪರ್ಶ್ಯತ್ರವ ಮಾಡಿದನತಿಶಯ ॥ ೩ ॥ ಎನೇನಂದರು ಕೇಳದೆನಿನ್ನಯ । ಪ್ರಾಣವಕೊಂಬುವೆ ನೆಸಲವನಾ ॥ ಮಾನಿನಿಯರುಯಮ್ಮಯಮಾಂಗಲ್ಯಕೆ ಮಾನವಕೊಡುಎಂದಾಡಲು ಉಳುಹಿದಾ ॥ ೪ ॥ ಮತ್ತಾನಾಗನುಪಾದಕೆರಗಿ । ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯರಿಂದ ಸಹಿತನಾಗೀ ॥ ಉತ್ತಮಶ್ಲೋಕನ ಆಗಣಿತಮಹಿಮಿಯ । ಭಕ್ತಿಂದಲಿ ಪಾಡುತ ನಲಿದಾಡಲು ॥ ೫ ॥ ಕಾಕೋದರ ಸೀನೀತೆರದಿಂದಿ । ಲ್ಲ್ಯಾಕೇಜಡಮತಿಯಾಗಿದ್ದೀ ॥ ನಾಕೇಶವನೆಂತಿಳಿಯದೆ ನಿನ್ನಯ । ಭೀಕರರೂಪವತೋರ್ವರೆ ಎನ್ನಲು ॥ ದ್ವಿಜನಂಜಿಕಿ ಇಲ್ಲಿಗೆಬ್ಯಾಡೆಂದೂ । ದ್ವಿಜನುಡಿದಿರಲಿ ದೈಪರಾಧಾ ॥ ದ್ವಿಜವಾಹನೆ ನೋಡದೆನಿನ್ನಪದಾಂ । ಬುಜಸೋಕಿಸಿ । ಉದ್ಧರಿಸಿದಿ ಎಂದನು ॥ ೬ ॥ ದೋಷರಹಿತ ವಿಧಿಮೃಢಮುಖಪೂಜಿತ । ನಾಶಚತುರ್ವಿಧ ದೂರಹರೀ ॥ ಶ್ರೀಶಗುಣಾರ್ಣವ ಪ್ರಣತಾರ್ತಿಹಪ್ರಾ । ಣೇಶವಿಠಲನಮೊ ನಮೊ ನಮೊ ಯಂತಿರೆ ॥ ೮ ॥ ೮೧

ಪದ ರಾಗ ರೇಗುಪ್ತಿ ತಾಳ ಝಂಪಿ

ಮುಷ್ಟಿಕಹಲೀಲೆ ಭಕ್ತಿಂದತುಳ್ಸಿಸದೆಮನ ॥ ವಿಟ್ಟ್ಯೆಕೇಳ್ವದುಸುಜನರೂ ॥ಪಲ್ಲ॥ ಆಸಮಯದಲಿಬಂದು ನಿಂದಿಹೆರುಗಗನದಲಿ । ವಾಸವಾದ್ಯಮರ ನಿಕರಾ ॥ ಮೋಶ ಮಾಡಿದಮಹಿಮೆ ನೋಡಿಮುದದಿಂಮನ । ಸೂಸಿದರು ಮಸ್ತಕದಿ । ಜಯಜಯತು ಹರಿಯಂದೂ ॥ ೧ ॥ ಗಂಧರ್ವರಾಗ ಗಾಯನವಮಾಡುತಿಹೆರುನಾ । ರಂದಮುನಿ ಕುಣಿದಾಡಲು। ದುಂಧುಭಿಯ ಘೋಷವಾಗುವವಾಗ । ನಿರ್ಜರರವೃಂದತುತಿಸುವದು। ಈಪರಿಯಿಂವಲಚ್ಯುತನ ॥ ೨ ॥ ಸರ್ವೋತ್ತಮನೆ ಸರ್ವಜೀವರಂತರ್ಯಾಮಿ । ಸರ್ವಪತಿ ಸರ್ವಜ್ಞನೆ ॥ ಸರ್ವತ್ರವ್ಯಾಪ್ತ ಸರ್ವಾಂಹ್ವಯನೆ ಸರ್ವಧೃತ । ಸರ್ವವೇದೇಷ್ಯ ಸರ್ವಾಧಾರ ಯನುತಿಹರು ॥ ೩ ॥

प्रमाण॥ सर्वांतर्यामिको विष्णुः सर्वप्राणिषुसंस्थितः ॥ सर्वनामाभिधेयश्च सर्ववेदेहितश्वसः ॥ १ ॥

ಪದ ॥ *೧-ಮೂರರಿಂದಲಿದೂರ । ‡೨- ನಾಲ್ಕರಿಂದಲಿದೂರ †೩- ಮೂರೆರಡ ರಿಂದೂರನೇ ॥ §೪-ಆರರಿಂದಲಿದೂರ । §೫-ಯೇಳರಿಂದಲಿದೂರ । §೬-ಆರೆರಡರಿಂದ ದೂರನೆಯೆಂದುತುತಿಸುವರು ॥ ೪ ॥

*೧-ಉತ್ಪತ್ತಿ । ಸ್ಥಿತಿ । ಸಂಹಾರ । ‡೨-ಅನಿತ್ಯತ್ವಂ । ದೇಹಹಾನಿ । ದುಃಖಪ್ರಾಪ್ತಿ। ಅಪೂರ್ಣತಾ ॥ †೩-ಹಂಸರುಬ್ರಹ್ಮ । ವಾಯುಗಳು ॥ ೧ ॥ (ಪರಾವರರು ॥೨॥ದೇವ ತೆಗಳು) ತಿತ್ತಿರರುಮುನಿಗಳು ॥ ೩ ॥ ಶುಕರುನರರು ॥ ೪ ॥ ವಾಯಸರು । ಆಸುರರು ॥ ೫ ॥ ಈಪಂಚವಿಧರಿಂದಲೂ ವಿಲಕ್ಷಣನಾದಪ್ರಯುಕ್ತ । ಐದರಿಂದೂರ ॥ §೪-ಆರು ವಿಕಾರದೂರ ॥ §೫-ಸಪ್ತಧಾತುಯುಕ್ತ ಶರೀರನಲ್ಲಾ ॥ §೬-ಅಷ್ಟಮದಯುಕ್ತನಲ್ಲಾ॥

ಪದ ॥ *೧-ಮೂರರೂಪದಿ ಮೂರುಕಡಿನಿರುತಇರುತಿಹನೆ । ‡೨-ಮೂರುರೂಪಕೆ ಪ್ರಿಯನೇ । †೩-ಮೂರುರೂಪನೆ । §೪-ಮೂಜಗಕೆ । §೫-ಮೂರುಮಾಡುವನೆ । §೬-ಮೂರಂದವಗೆ । §೭-ಊರುಮೂರುಕೊಡುವೆನತಿಹೆರು ॥ ೫ ॥

*೧-ಇವರಅರ್ಥ ॥ ಅಗ್ರೇಶ ॥ ೧ ॥ ಮೂಲೇಶ ॥ ೨ ॥ ಪ್ರಾದೇಶ ॥ ೩ ॥ ಈಮೂರು ರೂಪದಿಂದ ಹೃತ್ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾನೆ ॥ ‡೨ ಪಂಚವಿಧಮುಕ್ತಿ ಯೋಗ್ಯರಾದಂಥಾ । ದೇವಋಷಿಪಿತೃನರಗಂಧರ್ವ । ರೊಳಗೆಇದ್ದಂಥಾ ಸೂತ್ರನಾಮಕವಾಯು ॥ ೧ ॥ ಕೂ ರ್ಮರೂಪದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಧರಿಸಿದವಾಯು ॥ ೨॥ ಹದಿನಾಲ್ಕುಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಇದ್ದಂಥಾ ಜೀವರಲ್ಲಿ ॥ ಪ್ರವಿಷ್ಟನಾಗಿ ಸೂತ್ರಾಎಂಬೋನಾಮದಿಂದ । ನಿರಂತರವುಪ್ರತ್ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದುಸಾವಿರದಾ ಆರುನೂರು ಶ್ವಾಸಮಂತ್ರಗಳು ಮಾಡುವಂಥಾ । ವಾಯು ರೂಪ ॥ †೩-ಮಹತತ್ವ ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿದಂಥಾರೂಪ ॥ ೧ ॥ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದು ಎರಡನೇರೂಪ ॥ ೨ ॥ತೃತೀಯರೂಪ ಸರ್ವತ್ರ ವ್ಯಾಪ್ತನಾದದ್ದು ॥ ೩ ॥ §೪-ಸ್ವರ್ಗ, ಮೃತ್ಯು। ಪಾತಾಳಾದಿ॥ ಮೂರುಲೋಕಗಳಿಗೆ ॥ §೫-ಸೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿತಿಸಂಹಾರ । ವನ್ನು ಮಾಡಿಸುವ ॥ §೬-ದಾಸೋಹಂ ಎಂತ ಮೂರುಅಕ್ಷರವನ್ನು ನುಡಿದವ ॥ §೭-ಶ್ವೇತ ದ್ವೀಪ, ಅನಂತಾಸನ, ವೈಕುಂಠದಲ್ಲಿ ಇಡುವನು॥

ಪದ॥ *೧ ಐದುವಿಧಜೀವರೊಳಗವರಂತೆಇರುತಿಹ್ಯನೆ ॥ ‡೨-ಐದುಕಡೆಭುಂಜಿಸು ವನೆ ॥ †೩-ಐದೊಂದುಕಡೆಇದ್ದು ದೇಹಿಗಳಸಲಹುವನೆ । §೪-ಐದುರೂಪದಿ । ಜಗವ ನಾಡಿಸುವೆಎನುತಿಪ್ಪರು ॥ ೬ ॥

*೧-ಕರ್ಮಯೋಗಿಗಳು ಜ್ಞಾನಯೋಗಿಗಳು । ವಿಜ್ಞಾನಯೋಗಿಗಳು ಭಕ್ತಿಯೋಗಿ ಗಳು ಸದ್ಭಕ್ತಿಯೋಗಿಗಳು । ಈ ಐದುವಿಧ ಜೀವರಲ್ಲಿಇದ್ದು । ಅವರಂತೆ ಕರ್ಮಗಳು ಗುಪ್ತದಿಂದಮಾಡುವವ ॥ ‡೨ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಗಾರ್ಹಪತ್ಯ । ೧ ಮುಖದಲ್ಲಿಆಹ

ವನೀಯನಾಭಿಯ ಲ್ಲಿದಕ್ಷಣ ॥ ೩ ॥ ನಾಭಿದಕ್ಷಣ ಭಾಗದಲ್ಲಿಸಭ್ಯ ॥ ೪ ॥ ನಾಭಿವಾಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ । ಅವಸಭ್ಯ । ೫ ॥ ಈಪ್ರಕಾರ ಪಂಚಾಗ್ನಿ ಗಳಲ್ಲಿಇದ್ದು ವೈಶ್ವಾನರನಾಮದಿಂ ದಪ್ರಾಣಿಗಳು ಉಂಬುವಂಥಾ । ಅನ್ನ ವನ್ನು ಪಚನವಮಾಡುಥಾನೆ ॥ †೩ ಮೂಲದಲ್ಲಿ ೧ ನಾಭಿಯಲ್ಲಿ ೨ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ೩ ಕಂಠದಲ್ಲಿ ೪ ಭ್ರೂಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ೫ ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ೬ ಈ ಆರುಕಮಲದಲ್ಲಿದ್ದು । ಜೀವರನ್ನು ಸಲಹುವನು ॥ §೪ ಅನಿರುದ್ಧ ೧ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ೨ ಸಂಕರುಷಣ ೩ ವಾಸುದೇವ ೪ ನಾರಾಯಣ ೫ ಈ ಐದುರೂಪಗಳಿಂದ । ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬಹುಪ್ರಕಾರ ವಿಹಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಪದ ॥ ನೀಲೋತ್ಪಲಶ್ಯಾಮ । ನೀಲಪತಿನೀಲೇಶ । ನೀಲಕಂಠಾರ್ಚಿತಪದಾ ॥ ಶ್ರೀಲೋಲ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠ್ಠಲಪರಾಕೆನುತ । ವ್ಯಾಳಿವ್ಯಾಳಿಗೆಪ್ರಪ್ಪ । ಸೂರ್ಯಾಡುತಿಪೆರಿತ್ತ ॥ ೭ ॥ ಅಂತೂಪದ ೮೮

ಶ್ಲೋಕ

ಹೆಂಡರಸಹಿತಹಿಯಾ । ರಮಣಕದ್ವೀಪದಲಿಇಟ್ಟು ಅಂಡಜಗಳುಕದಿರು ಎಂದು ಅಭಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ॥ ಪುಂಡರೀಕನಯನಾ ಹೊರಗೆ ಬರಲಾಗಿತ್ವರದೀ । ಕಂಡರುಜನರೆಲ್ಲಾ । ಗೋಪಿಯಂಬುವಳುಮುದದೀ ॥ ೧ ॥ ೮೯

ಪದ ರಾಗ ಸಾವೇರಿ ಆದಿತಾಳ.

ಹರಿಬಾರೋಯನ್ನ ತೊಡಿಯಲ್ಲೀ । ಕುಳ್ಳಿರಬಾರೊ॥ ಕುರುಕುಲಪಾಲಕ ಯದುಪತಿಯೋ । ದೈತ್ಯಾರಿಬಾರೋ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ರಂಗನಿನ್ನಕಾಣಲು । ಗೋಕುಲದ ಬಯಸುವರೋ । ಅಂಗನೆಯರೆಲ್ಲಾ ಬಸುರಾನೆ ಪುಶಿಯಲ್ಲೋ ॥ ಅಂಗನಿಯರೆಲ್ಲಾ ಬಯಸುತಿಹ್ಯರುನೀಕಾ । ಳಿಂಗನಮಡುಘುಮುಕಲಿ ಬಹುದೇ ॥ ೧ ॥ ಯಂಥೆಂಥರಕ್ಕಸರ ಟ್ಟಳಿಯಾಬಿಡಿಸೀದಿ । ನಿಂತಕಾರಣ ನೀವ್ರಜದಲ್ಲೀ । ನಿಂತಕಾರಣನೀವ್ರಜದಲ್ಲೀ । ಸ್ವರ್ಗದಕಿಂತಲಧಿಕವಾಗಿ ತೋರುವದೋ ॥ ೨ ॥ ಕುದಿಕುದಿದುಕ್ಕುವ ಉದಕದೊಳೆಂತುನೀ । ಬದುಕಿದಿಕಂದಾ ಯನಹೊಟ್ಟೆಯಪುಣ್ಯವೋ ॥ ಬದುಕಿದ್ಯೋಕಂದಾ ಘನಕೀರ್ತಿವಂತನಾಗೊ । ಪದುಮಾಂಬಕ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠ್ಠಲಾ ॥ ೩ । ೯೨

ಸೀಸಪದ್ಯ

ಗೋಪಿಹೀಗೆಂದು ಕರದಚ್ಯುತನ ಅಪ್ಪಿಕೊಳ । ಲಾಪಾಪದೂರ ನರರಂತೆಬಂದೂ ।। ಈಪೊಡವಿಯೊಳು ಜನಕೆಮಾಯವನು । ಕವಿಸಿಹ್ಯನುನೋಡಾ । ಪರಮತಾಯ್ಯಂದಿ

ಮಕ್ಕಳೆನಿಸೀ ॥ ಗೋಪಾಲಕರು ನಂದಗೋಪರಾಮನುನೀನು। ಈಪಥದೊಳಿನ್ನಿರಿಸಿ ನೋಳ್ಪಿರೆಲ್ಲೇ ॥ ಹೇಪತಿವ್ರತಿಯೆ ಸೋಜಿಗಲ್ಲೇನೆ ಯನ್ನುಡಿಗೆ । ಕೋಪಿಸದಲಿರುಎಂದು। ನುಡಿವನಿಂತೂ ॥ ೧ ॥ ೯೩.

ಪದ ರಾಗ ತಾಳ ಆದಿ

ಆರಿಗೆಆರಿಲ್ಲವಮ್ಮಾ । ಮಡುವಿನೊಳಗೆ ನೀಹಾರಲಿಲ್ಲವ್ವಾ ಗೋಪೆಮ್ಮಾ ॥ ಪ॥ ಉಪವಾಸಗಳುಮಾಡಿದ್ದೆಲ್ಲಮ್ಮಾ। ಯನ್ನಾಸುಬಯುಸೀ। ತಪಸೆಷ್ಟುಆಚರಿಸಿದ್ಯಲ್ಲವ್ಮಾ॥ ಅಪರಿಮಿತ ಪಾಲ್ಮೊಸರುಣಿಸೆನ್ನನು । ಕೃಪಿಇಂದಲೀ ಸಲಹೀದೆಲ್ಲಮ್ಮಾ ॥ ೧ ॥ ಎಲ್ಲೀ ಬಿದ್ದಾಳೊ ನೀನಂತಮ್ಮಾ । ಆಸಮಯದಿ ಪ್ರಾಣಾ । ವೆಲ್ಲಾ ನೀನಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದೆನಮ್ಮಾ ॥ ಎಲ್ಲಾರೊಳಗೆನೋಡುತ ಅಳುತಾಲೆನಿಂ । ತೆಲ್ಲದೇ ಯನಬಳೀ ಬರಲಿಲ್ಲಮ್ಮಾ ॥ ೨ ॥ ಬಿಟ್ಟೀರೆನುಗನಂಬಿ ಯಲ್ಲಮ್ಮಾ । ಯೇನುಬೇಡಿದ್ದೂ । ಕೊಟ್ಟೂ ಸಂತೈಸುತಿದ್ದೆ ಲ್ಲಮ್ಮಾ ।।ಬಟ್ಟಬಯಲೀ ನಿನ್ಮೋಹವು ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನಾನೊಬ್ಬನೆ ಕಾಣೆಮ್ಮಾ॥೩॥

ಸೀಸಪದ್ಯ

ಶ್ರೀಶನರರಂತೆ ನುಡಿಯಲ್ಕೆ ನಾಚಿಯಶೋದೆ । ವಾಸುದೇವನ ಅಪ್ಪಿಮುದ್ದಿ ಸೋಳು ।। ಆಸಮಯದಲಿ ಜನರುಬಂದಚ್ಚುತಂಗೆರಗಿ । ಲೇಸಾಗಿ ಕೈಮುಗಿದು ಸ್ತುತಿ ಸುಪೋರು ।। ದೋಷದೂರನು ಬ್ರಹ್ಮಜನಕ ಲೋಕಕಸೀಕ್ಷಿ । ಗೋಸುಗದಿ ತಾಯ್ತಂ ದಿಗಳಿಗೇಬಾಗೀ । ಆಸರ್ಪನೊದ್ದದನು । ಪೇಳಿಯೂರಾತ್ರಿಯನು । ಆಸಲಿಲವರ್ತಿಬಳಿ ಯಲ್ಲಿಇದ್ದೂ ।। ೧ ।। ೯೭

ಆರ್ಯ

ಮರುದಿನ ಸುರರಾಗಸದಿಂಪುಷ್ಪದ । ವರುಷಗರಿಯೆಲಾನಂದದಲೀ ॥ ಸರುವರು ಗೋಕುಲಪ್ರವೇಶವಾದರು । ಹರಿಯುಸಹಿತವಾಗಿ ತ್ವರದಲಿ ।। ೧ ।। ವಂದೊಂದತಿಶಯಮಾಡಿತೋರಿಸುತ । ಇಂದಾರಭ್ಯ ನರೆನಸಲ್ಲಾ ।। ವೆಂದಾಕ್ಷಣವೆಲ್ಲರಿಗೆ ಮಾಯವನು । ತಂದುಕವಿಸಿದನು ಶ್ರೀನಲ್ಲಾ ।। ೨ ।। ಮತ್ತುಮೊದಲಿಗಿದ್ದಂತೆ ಯಶೋದಿಯು । ಪುತ್ರನೆಂದು ಮಾಳ್ಪಳುಮೋಹಾ ।। ಚಿತ್ತಜಜನಕನ ಸಂಗಬಯುಸುವರು ನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಯುವತೀಸಮುಹಾ ।। ೩ ।। ಕಡಲಾಗಾರನ ಕಥಿಯನುರಾಗದಿ । ಬಿಡದೆಕೇಳಿದರೆ ಭಾಗ್ಯವನೂ ।। ಮಡದಿಸುತರಿಹದಿ ಪರದಲಿಸದ್ಗತಿ । ಕೊಡುವನು ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠ್ಠಲನೂ ॥ ನಮೊತಮರಿಪು ಮಂದರ ಧರಧಾರನೇ । ನಮೋಕ್ರೋಡ ನೃಹರಿಬಲಿಧ್ವಂಸೀ ।। ನಮೊಭಾರ್ಗವ ರಾಮಯದುವರ । ಜಿನಜನಮೋಕಲ್ಕೀ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠ್ಠಲನೇ ॥ ೫ ॥

ಅಂತೂಪದ ೧೦೨ ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಂಮಹಾ ॥ ಶ್ರೀಮದ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣಾಯನಮಃ.

ಶ್ರೀಮಜ್ಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸಾರ್ಯರ ಪರಮ ಪ್ರಿಯಶಿಷ್ಯರೂ

ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಆದ

ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠ್ಠಲ ವಿರಚಿತ

ಬುದ್ಧಿಬ್ರಹ್ಮನಕಥೆ

—:o:—

ಈ ಕಥೆಯು ಬ್ರಹ್ಮ ವೈವರ್ತ ಪುರಾಣೋಕ್ತ ವಾಗಿರುವದು. ಮತ್ತು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಗಾರ್ಗ್ಯ ಸಂಹಿತಾದಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವದು. ಆದರೆ ಈ ಪರಮರಹಸ್ಯವಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಚರಿತ್ರೆಯು ಜನರಿಗೆ ಬಹುಹಾಸ್ಯವಾಗಿ ತೋರುವದಲ್ಲದೆ ಅಂತಹಅಪರೋಕ್ಷಿಗಳುಸಹ ಇಂತಹ ಬೀಭತ್ಸಯುಕ್ತ ಹಾಸ್ಯ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿರುವರೆಂದು ನಮ್ಮಂಥಅಜ್ಞರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವದು. ಆದರೆ ಇದು ತಪ್ಪು ಸೂಜ್ಞರಿಗೆ ಪರಮಾತ್ಮಸ್ತುತಿಯುಕ್ತ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಾತ್ಮದಿಂದಮಿಳಿತಗೂಢಪ್ರಮೇಯವು ಬಹುಭಕ್ತಿದಾಯಕವು ಜ್ಞಾನಜ್ಞಾನಪ್ರದಾಯಕವಾಗಿರುವದು. ಆದರೆ ದಾಸಾರ್ಯರು ಯಾವದೊಂದು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗುವವಮುಂದೆ ಕಣ್ಣಾಹಳ್ಳಿ (ಕಳ್ಳರಿಂದ) ತುಂಬಿದ್ದು ಬರಲು ರಾತ್ರಿಯಾಗಲು ಅಲ್ಲೇ ಇಳಿದರು. ಆ ಹಳ್ಳಿಯ ಕಳ್ಳಜನರು ದಾಸರನ್ನು ಠಕ್ಕಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಸುಲಿಗೆಮಾಡಬೇಕೆಂದುಒಟ್ಟುಗೂಡಿರಾತ್ರಿ ದಾಸಾರ್ಯರು ಇಳಿದಸ್ಥಾನಕ್ಕೆಬಂದು ಮೇಲೆ ಕಪಟ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದಾಸರೆಬಂದು ಕಥೆಯನ್ನುಹೇಳಿರೆಂದೆನ್ನಲು ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶದಾಸಾರ್ಯರು ಅವರಿಂಗಿತವನ್ನು ತಿಳದು ಹಾಗೆಆಗಲೆಪಪ್ಪ ಕುಳ್ಳಿರಿಎಂದು ಆಕಳ್ಳಜನರನ್ನು ಸಂತೈಸಿ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಹಾಸ್ಯರಸಯುಕ್ತ ಅತಿಗೂಢ ತಾತ್ಪರ್ಯದಿಂದ

ಕೂಡಿದ ಈದಿವ್ಯ ಬುಡ್ಡಿಬ್ರಹ್ಮನಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಆಗ್ಗೆ ರಚಿಸಿಹೇಳಲು ಆ ಕಳ್ಳತನವಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದವರೆಲ್ಲರೂ ಹೊಟ್ಟೆ ಒಡಿಯುವಂತೆ ನಕ್ಕು ನಕ್ಕು ಬಹುಸಂತೋಷರಾಗಿ ಮರುದಿವಸ ದಾಸಾರ್ಯರಿಗೆ ಆತಿಥ್ಯಮಾಡಿ ಕಳುಹಿದರೆಂದು ಶಿಷ್ಯಪರೆಂಪರೆಯಿಂದ ಬಂದಐತಿಹ್ಯ, ಆಗ್ಯೆ ಅವರಸಂಗಡ ಒಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯರಿದ್ದರಂತೆ ಈಕಥೆಯನ್ನು ರಚನಮಾಡುವಾಗ್ಯೆ ದಾಸರಾಯರ ಅಜ್ಞಯಂತೆ ಇದನ್ನು ಬರೆದರೆಂದು ಹಿರಿಯರಿಂದತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಕಾಶಕ

॥ ಶ್ರೀ ಶೀತಾರಾಮ ಪ್ರಸನ್ನ ॥

। ಶ್ರೀ ಭಾರತೀರಮಣ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣ ಪ್ರಸನ್ನೋಭವ, ।

॥ ಶ್ರೀ ಗುರುರಾಜಾಯ ಮಂಗಳಂ ॥

ಬುಡ್ಡಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಕಥಾ

ಕಥಾ ೧
ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಚರಿತ್ರೆ ಪ್ರಾರಂಭಃ

ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ॥ ನಿರ್ವಿಘ್ನಮಸ್ತು ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಾಳ ಅಟ್ಟ.

ಇಂದುಮುಖಿಯರು ಪಾಲ್ಮೊಸರುಮಾರಲುಪೋಗು । ತಂದರಗಸಿಬ್ರಹ್ಮಗೇ ॥ ಯಿಂದುವೆಗ್ಗಳಪಾಕಿ ಬರಲೊಂದೊಂದ್ಮಗಿಪಾಲು । ವೆಂದೆರದೆವೆಯಿಗನಿನಗೇ॥ ೧॥ಮಂದಗಮನಿಯರು ಸರಸಮನಸಿಲಿಂದ । ವಂದಿಸಿಬಲಗೊಳ್ಳಲೂ॥ ಮುಂದೆಗಾಣಾದೆಬಬ್ಬತ್ತಿ ಮನಿಯುಸೊಸಿ । ಅಂದಾಳಮನದೊಳಿಂತು ॥ ೨ ॥ಮದ್ದಾನಿಯಂತೆಎಮ್ಮತ್ತಿಮನಿಯೊಳಿರೆ ಕದ್ದೊಯ್ಯಬ್ಯಾರೆಹ್ಯಾಗಪಾಲು ॥ ಇದ್ದಷ್ಟುವೆವಹಾರ ಕೈಗೂಡಿದರೆವಂದು । ಮುದ್ದುಕೊಡುವೆ ಬ್ಯಾಗನಿನಗೇ ॥ ೩ ॥ ಹರದಿಗೌಪ್ಯವಲಿ ಆಡಿಹ್ಯಾಳು ಬ್ರಹ್ಮನೆ । ಹರಲಿವಮಾಡಾಬೇಕೆಂದಿವಳಾ ॥ ಆಡಾಲೆನಿದಕೆ ತಪ್ಪಾದರೆನೀತಿಳಿಯಂದೂ ॥ ಹರಿನೇಮಿಸಿಹ್ಯನಿತ್ತಲೂ ॥ ೪ ॥ ಹೀಗೆಂದು ಸುದತೇರೆಲ್ಲ ಸಂತೀಯೊಳು । ಪೋಗುತ ಲೊಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರೂ ॥ ಬ್ಯಾಗ ಬ್ಯಾಗನೆಮಾರಿ ಹಣಕೊಂಡು ಮುದದಿಂದ । ಸಾಗಿಬಂದರ್‍ನಾರೇರೂ ॥ ೫ ॥ ಮಾತುಕೊಟ್ಟಂತೆ ಬುಡ್ಡೀಬ್ರಹ್ಮ ಗೆಲ್ಲರುಅತೀ । ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲಿ ಪಾಲ್ಗರಿಯೇ ॥ ಆತರುಣಿಯು ತನ್ನವಚನ ತಪ್ಪಲುಮಹ । ಪಾತಕನುತ ಮುದ್ದೀಸೇ ಆಕ್ಷಣದಲಿ ಹರಿಆಜ್ಞಾದಂತೆ ಬ್ರಹ್ಮಾನು । ಮಿನಾಕ್ಷಿತುಟಿಕಚ್ಚಾಲೂ । ಈಕ್ಷಿಸಿಬೆರಗಾಗಿ । ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪುಟ್ಟಿಗಳು ಕ್ಷೋಣಿಗಿಳಿಸಿ ನೋಡಲೂ । ೬ ॥ ಆಸುದತೆಯು ಪಿಡಿದೆಳವ ಯತ್ನದೊಳು ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠ್ಠಲನಮಾಯಾ ॥ ಲೇಸಿತತಿಳಿಯದೆತಪ್ಪು ಅಹಂಕಾರದಿಂದ । ಮೋಸನಾದರು ಈಪರಿಯಾ ॥ ೭ ॥

ಶ್ಲೋಕ

ತರುಣಿತುಟಿಯು ಬ್ರಹ್ಮಕಚ್ಚಿಯಿರಲೂ । ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಕೇಳಿದನು ಬೆರಗಿಲೇ ಇದುಏನುಹೇಳಿರೆಂದೂ ॥ ಪರಮಾಪಮಾನಕಕ್ಕಾರಣಾಯಿತೆಂದೂ । ಭರದೀಕರಿಣಿಉತ್ರಮಾಡಿದರು । ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಹೀಗೆಂದೂ ॥ ೧ ॥

ಪದ ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತಾಳ ಅಟ್ಟ

ಪರಾಹೆಂಗಸರಕೂಡ ಊರುಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಿಲೊಳು । ಸರಸವಾಡುವದೇನುವಾಜೇ ॥ ಸರಿಯೊಹಿಂದಕ್ಕ ನಿನ್ನ ಸಲಿಗ್ಯಾಘರಿತ್ತುವದು । ಪುರುಷಾರು ಉಳ್ಳವರೆಲ್ಲನೀಜೆ ॥ ೧ ॥ ಬುದ್ಧಿ ಕಲ್ಲಿಗೆ ಮುದ್ದು ಕೊಟ್ಟಬಗೆ ಹೇಳಲೆಮಡ್ಡಾ ಹೆಂಗಸು ಲಜ್ಜೇಯಾಕೇ ॥ ಪಡ್ಡ ಹೇಳುವರಿಲ್ಲೆಗಂಡರುಳ್ಳವರೆಂದು । ಗುಡ್ಡ ದಂತಿಕ್ಕ ಬಡಿವಾರ್‍ಯಾಕೆ ॥ ೨ ॥ ೧೧

ಶ್ಲೋಕ

ತನ್ನ ಮನದೊಳಿದ್ದ ಬಯಕಿ ಬ್ರಹ್ಮಗೆಲ್ಲಾ । ಬಿನ್ನೈಸುವಳು ಮುದ್ದು ಕೊಟ್ಟಾಕಿ ಅಲ್ಲಾ ॥ ಘನ್ನ ಗುಣದ ಬಲಿರಂತಾಕಿಯಲ್ಲಾ । ನಿನ್ನ ಪೋರಾಟ ಸಲ್ಲದೋಯಿಲ್ಲಿ ಗೊಲ್ಲಾ ॥ ೧ ॥ ೧೨

ರಾಗ ರೇಗುಪ್ತಿ ತಾಳ ತ್ರಿವಿಡಿ

ಮಾನಿನಿಯೂರಿಪ್ಪು ಬೆದರೀಸೊವದಕ್ಕೆ ।ನಾನೇನುಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಸುಮ್ಮನೇ॥ ಹೀನಾವಮಾತುಆಡುವಿರಿ ಗೊಲ್ಲಗಿಲ್ಲಯಂದು । ನಾನನ್ನಲಾರೆನೆ ಗೊಲ್ಲಗಿಲ್ಲಕೇರಿ ॥ ೧ ॥

ಪದ ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತಾಳ ಆದಿ

ಜಗಳಸಿಕ್ಕಿದೇ ನಿನಗೇನು ಮಿಳಿಮಿಳೀ ॥ ಬಗೆಬಗೆ ಮರ್ಮಗಳಾಡೀ ॥ ತಗಿನಿನ್ನ ಸೊಗಸ್ಯಾಕೊ ನೀನೆತ್ತ ನಾವೆತ್ತ । ಇಗಡಮುಂದಕನಡೀನಡಿಯೋ ॥ ೧ ॥ ೧೪

ರಾಗ ರೇಗುಪ್ತಿ ತಾಳ ಝಂಪಾ

ಎನ್ನಿಂದಬಂದ ಅಪರಾಧಗಳ ಪೇಳಿರೆಲೆ । ಅನ್ಯಾಯಬ್ಯಾಡಿರೆಮುನ್ನ । ವನ್ನ ಜಾಕ್ಷಿಯರೇ ॥ ಸಣ್ಣಾವಇವನೆಂದು ಇಗಡನೆಂಬಿರಿನೀವು । ನಾನನ್ನಲಾರಿನೆ ಇಗಡಗಿಗಡೆರೆ ॥ ೧ ॥ ಗಟವಾಣಿಯರೆನೀವು ಜಾರಸತಿಯರೆನೀವು । ಕುಟಿಲಮನದವಳುನೀವು ನಾರೇರೆ ॥ ಅಡಿವಿಚಂಚಲೆನೀವು ಬಾಯಿಬಡಕರೆನೀವು । ಕಟಕಟಮಾಡಿ ಗಂಡರಕೊಲ್ವನಾರೆರೆ ॥ ೨ ॥ ೧೬

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತಾಳ ಆದಿ

ಭಾಷೆಬಲ್ಲವರೊಳು ಮಾತನಾಡುವದುಂಟೆ ।ಶೇಷಾಶಯನನೆ ಸಾಗೊ ಸಾಗೋ॥ ದೋಷರಹಿತನೆನೀನು ತಪ್ಪುತಪ್ಪೆನ್ನದು ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲ ಹೋಗೊ ಹೋಗೋ ॥೧ ॥

ಶ್ಲೋಕ

ಎಷ್ಟುಬೆದರಿಸುವಿರಿ ಕೇಳಿದವೂತಿಗೆಲ್ಲಾ । ಶಿಟ್ಟನಮಾಡುವಿರಿ ಕೇಳ್ದದದೆನನ್ನದಲ್ಲಾ॥
ಇಷ್ಟ್ಯಾಕೆ ನಾನೆಇಲ್ಲಿಗೆಬಂದದಲ್ಲಾ ।ಹಾಕಷ್ಟಕಷ್ಟಯಂದು ಸಾಗಿದಾಲಕ್ಷ್ಮೀನಲ್ಲಾ॥೧॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತಾಳಅಟ್ಟ

ಅನಿತರೊಳುಗೆ ಯೇನುಭಂಡಾಟವಾಯಿತು । ವನಜನಾಭನ ಪ್ರೇರ್ಣೆಇಂದಾ ನಸಿತೆಬಾಯಂದ. ಒಬ್ಬಳ್ಹೋಗಿ ಪಿಡಿಯಲಾಗ । ತನುಸಂಬಂಧಿಸಿತು ಇಬ್ಬರಿಂದಾ ॥ ಕಾಂತೆಅವಳ ಕರಿಹೋಗಿ ಆಲಂಗಿಸಿ ಭ್ರಾಂತಳ್ಯಾಕಾಗಿನಿಂತೆ ಬಾರವ್ವಾ ॥ ಕಾಂತಾರುತ ಡದನ್ಯಾಕೆಂದು ಬಂದಾರುನಮ್ಮ ಕಾಂತಾರನಮಾಡುವರಲ್ಲವ್ವಾ ॥ ೨ ॥ ಮಾನಿನಿಯಾ ತಿಂತೆನ್ನ ಲಾಗಿ ನುಡಿದಳಾಕೆ । ನಾನೊಬ್ಬಳ್ಯಾಕೆ ಕೆಡಲೆಂದೂ ॥ ಯೇನುಹೇಳಲಿ ಸಖಿಇ ನಳಂಗಸಂಗಸುಖ । ಆನಾಕಾದಲ್ಲಿ ಉಂಟೆನ್ನಿಂದೂ ॥ ೩ ॥ ಹಸಿವಿತೃಷಿಗಳೆಲ್ಲ್ಯಾ ಗಂ ಡರಭಯವೆಲ್ಲಿ ।ಶಿಶುಗಳಾಪೇಕ್ಷವುಯೆಲ್ಲ್ಯಾ॥ ಶಶಿಮುಖಿಯಾರಿಕೇಳಿ ಗಣನೇಯಿಲ್ಲದೆ ಸುಖ ಉಸರಲಿಷ್ಟೆಂತಬಂದುನೋಡಿ ॥ ೪ ॥ ಜಾಣೆ ಬ್ರಹ್ಮನಮುಹಿಮಿ ಇಳಿಯೊಳುವಿಪ ರೀತ।ಕಾಣಿಸುವದು ನಾನೇನನ್ನಲೇ ॥ ನೀನಿಲ್ಲುನಿಶ್ಚೆಂದೊಬ್ಬಂಗಾನಿ ಪೋದಳು ಪ್ರಾಣಿ ಶವಿಠಲನಾಲೀಲೇ ॥ ೫ ॥ ೨೩

ಶ್ಲೋಕ

ಆಕೇಅಂಗವಸೀಕಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡಲೂ । ಆಕೆಂತೆಕಾನಾದಳೂ ॥
ಏಕಾಂತವಲಿಪೇಳಿದಳು ಉಸರದಿರುಈಮಾತುಗಳು । ಹೇಕಂಜಾಕ್ಷಿಎನಲೂ॥
ಸುಖ ಪ್ರಯಿಲ್ಲೆಉಂಟೆಂದು ಬಹಳೂ । ಸಾಕುಯೆಂದರೆ ನಿನ್ನ ಮನಿಗೆ ।
ಯಿಲ್ಲೇಹ್ಯದ್ಯಾಕೆ ಪೋಗೆಂದಳು ॥ ೨ ॥ ೨೪

ರಾಗ ರೇಗುಪ್ತಿ ತಾಳ ಆದಿ

ತಂಗಿಯುರಿಯನ್ನ ಮನಸು ಇವಳುಕ್ತಿಗಳುಕೇಳಿ । ಕೆಂಗೆಡುತದೇಪೋಗುವೇ॥ ಹೆಂಗಳಿರ್‍ಯಾ ಆಜ್ಞಾಪಾಲಿಸಂದು ಪೋದಳುಒಬ್ಬಳುಅಂಗನಿಯು ಎನ್ನೋಳೆವೇ ॥ ೧ ॥ ೨೫

ಲಾವಣಿ ಧಾಣಿ ತಾಳ ಏಕ

ಠಕ್ಕುಮಾಡಿನಳೆ । ಅಮ್ಮಗಳಿರ್‍ಯಾ । ಶಿಕ್ಷಡಿವಳವೈಗೆ । ಅಕ್ಕರನೋಡದೆ ತ್ವರಿ ಯುಹೆಬಂದೂ । ಠಕ್ಕ್ಯೋಬಾರಕೈಗೇ ॥ ೧ ॥ ತಂಗಿಯುಮಾತಿಗೆ ಅಕ್ಕನುಬಂದು ಕೆಂಗೆಡ ಬ್ಯಾಡೆಂದೂ ॥ ಅಂಗನನಪ್ಪಲು ಬಿಡದಂತಾಯಿತು । ಮಂಗನಂತೆ । ನಿಂದೊ ॥ ೨ ॥

ಮಕ್ಕಳಬಿಡಿಸಲು ಹೆತ್ತವರ್‍ಹೋಗಿ । ಸಿಕ್ಕರುಬಲೆಯೊಳಗೇ ॥ ಮಿಕ್ಕವರೆಲ್ಲಾ ವಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಸೊಕ್ಕಿಲಿಮನದೊಳಗೇ ॥ ೩ ॥ ಬಂದೆಬಂದೆವೆಲೆ ಕೆಂಗೆಡಬ್ಯಾಡಿರಿ। ಎಂದು ಓಡಿಹೋಗಿ ॥ ವಂದೊಂದವಯುವ ಪಿಡಿದೆಳಿಯಲ್ಕೆ ವಿಂಗರುಮುರುಳಾಗೀ ॥ ೪ । ನೂರುಮಂದಿ ಐನೂರುಮಂದಿ ಬಹುನೂರುಮಂದಿಬಂದೂ ॥ ವಸ್ಯಾರೆಯಿಲ್ಲದೆ ವಬ್ಬರನೊಬ್ಬರಸೇರಿ । ಸೇರಿನಿಂದೂ ॥ ೫ ॥ ಇಷ್ಟಾಗಲು ಆಪಮಯದಿ ಮಾಡಿದಕೃಷ್ಣನುಅದ್ಭುತಾ ॥ ಬೆಟ್ಟಕೆ ಜಿಟ್ರವು ಹಾರುವತೆರದಿ । ಬಿಟಿಜೆಂಡವಾತಾ॥ ॥ ೬ ॥ ಗುಡುಗುಡುಗುಡುಗತಿ। ವದರಲುನಭವು । ಸಿಡಲಮಿಂಚುಬಿಹಳೂ ॥ ಗಡಗಡಘರ್ಜಿಸುವದು ಮುಗಿಲು । ನುಡಿಯಲಾರೆಗೋಳೂ ॥ ೭ ॥ ಹತ್ತುದಿಕ್ಕಿಲಿಹ್ಮ ಕಲ್ಲುಮಣ್ಣು । ಬಂದೆತ್ತಿಹೊಯ್ಯುತಿಹ್ಯವ್ರೋ ॥ ಎತ್ತನೋಡಿದರು ವ್ಯಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ । ಹತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತಿಹ್ಯವ್ರೂ ॥ ೮ ॥ ಮುಳ್ಳುಬೇಲಿಗಳೂ ಎಲ್ಲವ್ರೋಣಿಯಿಂದಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತಿಹ್ಯವ್ರೂ ॥ ಯಾರ್ಲ್ಲಿತ್ತಲು । ಅಲ್ಲಿಲ್ಲೊದರುವರೆಲ್ಲ ರುಕೇಳಿರಿನೂ ॥ ೯ ॥ ಯಿಂಧನಕಿಂಧನ ವಂದೊಂಗ್ಯ । ಪಿಯುಲು ಬಂದುದಲ್ಲಿಬೇಗೆ ॥ ಯಿಂದೆಮಗುಳುವಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಣ್ಣನೀರು । ತಂದರುಬಹುಬ್ಯಾಗ ॥ ೧೦ ॥ ಸೋರಿದವಾಗಲೆ ಮಾತ್ರವು ಯಲ್ಲರಸೇರಿಗುಮಸಗೀನಾ ॥ ಆರದೆ ಕಾಯಲೊ। ಮಾರನುಶೆನ್ನಲು ವಾರಿಗಗರೆಇನಾ ॥ ೧೧ । ಪೊಂಡಲಿಗೋರು ಉದ್ದಡಗನುಳಿಹವಿ ।ಕಂಡರುಬಾಯಿಬಿಡುತಾ ॥ ಗಂಡರುಬಂದೆ ಮ್ಮಂಡಲಿರದೀಗಾ । ಕೊಂಡೊಯ್ಯರೆಯನುತಾ ॥ ೧೨ ॥ ಸತಿಯರನುಡಿಕೇಳುತ ಮುರವ್ರೆರೀ ಅತಿವೇಗದಿಬಂದೂ ॥ ಅತಿಕಷ್ಟವು ಬಂದಿತುಪೇಳಲೆನಿಂ ಸತಿಗಳಬಾಯಿಂದೂ॥ ೧೩ ॥ ಹರಿನುಡಿಕೇಳುತ ಹರಗಿಯರೆಲ್ಲಾತ್ವರಿತದಿಂದವ್ರೋಗಿ॥ಕರತಾರೋ ನನ್ನು ರಪರಪೆಂದು।ಶರಣಾರ್ತಿಯುಮಾಡೀ॥ ೧೪ ॥ ಎಲೆನಿಮ್ಮಹೆಂಡರು ಹೀಂಗ್ಹ್ಯಾಂಗೆಂದು ಜಲಜಾಕ್ಷನುಕರಿಯೇ ॥ ಕಳಕಳಿಸುತ ಸುಳ್ಳೊನಿಜವ್ರೋ। ಎನುತಬರಲು । ಖರಿಯೇ ॥ ೧೫ ॥ ಹೆಂಡರಿಗಾದಅವಸ್ಥಿ ಯನೋಡುತ । ಗಂಡರುಹವಣಿಸುತಾ ॥ ಅಂಡೊಲಿದೆಳಿಯಲು । ವಮ್ಮಿಲೆಬಿದ್ದರು । ಚಂಡಡಿಯಾಗುತಾ ॥೧೬ ಮಿಡುಕುವರಾ ಗೊಬ್ಬರಿಗೆವಬ್ಬರು । ಹುಡುಕುತ ಯೋಚನಿಯಾ ॥ ಹುಡುಗನವಾತಿಗೆ ಬರಬಹುದೆನಾವ್ । ಪಡದೆವು ಈ ಗತಿಯಾ ॥ ೧೭ ॥ ಖೋಡಿಹೆಂಗಷೆಯಾಕೀ । ಬಟ್ಟೆಯಾ । ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಹೇಳಿ ।ನೋಡಗಾಣೆನಮ್ಮನಿ ಯೊಳುಸುಖವಾ । ಬೇಡಿಕೊಳ್ಯಾರಿಗೆ ॥ ೧೮ ॥ ಬಾಲನು ಅರ್ಭಕತಾಯಿ ವೃದ್ಧಳು । ಕಾಲಕಳಿವದೆಂತೂ ॥ ಕೇಳಹೆಂಗಸ ನಿನ್ನವಮಾತಿಗೆ ನಾಕೇಳಿಬಂದದೆಂತೂ । ॥ ೧೯ । ವಬ್ಬಹೀಗ ಚಿಂತಿಸುತಿರೆ । ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ನುಡಿದನುಆಗ ॥ ಉಬ್ಬಿಬ್ಬಿಲಿಸತಿ ಬಿಡಶಲಿಬಂದಿಹ್ಯ । ಗಬ್ಬಹೋಯಿತಾಗ ॥ ೨೦ ॥ಮುನ್ನ ನೋಡಿವಾತಾಡೆಲೊಪೋರಾ । ಯನ್ನಗೊಡವಿಯಾಕೆ ॥ ಹೆಣ್ಣಿನಗೋಸುಗ ನೀಸಿಗಬಿದ್ದಿ । ನಿನ್ನ ಬಾಳವ್ಯಾಕೇ ॥ ೨೧ ॥ ಯಿತ್ತಕಡಿಗೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬಪುರುಷನು । ಪುತ್ರೆ ಬೆವರಂಬೆವರೀ ॥ ವತ್ತಿಕೂಗುತಿಹ್ಯ ಬಿಡಿಸೀರೆನ್ನುತಾ । ಕತ್ತಿಹಾಗ

ವದರೀ ॥ ೨೨ ॥ ಕೂಸುಗಳೆಲ್ಲಾ ಮನಿಯೊಳು ಮೊಲೆಯುಣಲಾ ಶಿವಮಾಡಿಅಳಲೂ ಆಸುದತಿಯರತ್ತೆಂದುರು ಮೊರೆ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲಗಿಡಲೂ ॥ ೨೩ ॥ ೪೮

ಶ್ಲೋಕ

ವೃದ್ಧರೆಲ್ಲಾ ಕೃಷ್ಣ ಕೃಷ್ಣ ಎನಲೂ । ಆಕ್ಷಣಕತಾ ಬಂದನು ॥ ಬಿದ್ದೀರ್ಯಾಕೆಲೆ ಮುಪ್ಪಿನವರುನೀವು । ಯಾತಕ್ಕೆಆಶಿಶುಗಳಾ । ಇದ್ದೂಕೊಲ್ಲುವಿರ್ಯಾಕೆ ತಾಯಿಗಳನೂ ಬಯ್ದುಣ್ಣಿಸಿರಿ ನೊಲೆಯನೂ ॥ ಸದಾ ನಾಳಿಗೆ ಬಾಹೋರವರುಮನಿಗೆ ಚಿಂತ್ಯಾಕ ನಿಮಗೆಂದನೂ ॥ ೧ ॥ ೪೯

ರಾಗ ಕಾಂಬೋದಿ ತಾಳ ಏಕ

ರಂಗಹೇಳಿದಂತೆ ವೃದ್ಧರೆಲ್ಲರು ತಮ್ಮ ಅಂಗಣದೊಳು ಬಂದುನಿಂತರೂ ॥ ಪ ॥ ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳೀರಮ್ಮಾ ಚಿಕ್ಕಾವರ । ಅತ್ತತ್ತುನಿಶ್ಚೇತನ ಾದಾವುತೀವ್ರಾ ॥ ಹೆತ್ತವರಲ್ಲಿ ಗೊಯ್ಯುದುಯಿವರಾ । ತಮ್ಮಚಿತ್ತಾ ಬಂದಂತುಂಡಾವು ಪಯೋಧಾರಾ ॥ ೧ ॥ ತಿಂಗಳಬತ್ತೊಂದೆರಡುತಿಂಗಳವು । ಮೂರುತಿಂಗಳದೊಂದು ನಾಲ್ಕುತಿಂಗಳದೂ । ಅಂಗನೆ ಊರಹೆಬ್ಬಾಗಲಿ ಗೊಯ್ಯುದು । ಮಂಗಗಳೆಂಬರು ಕಂಡವಗಗಿದೂ ॥ ೨ ॥ ಅಂಬುವರನೆಲ್ಲಾ ಸವಿಸ್ಮಯಾವಾ ನಮ್ಮಹಂಬಲಾ ಕೂಸಿನಲ್ಲೆಂದು ಹೇಳ್ವಾ । ಡಂಬದಮಾತುಗಳೆಲ್ಲಬಿಡಿರೆವ್ವಾ । ಹಾಟಕಾಂಬರ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನು ಕಾಯುವ್ವಾ ॥ ೩ ॥ ೫೨

ರಾಗ ರೇಗುಪ್ತಿ ತಾಳ ಆದಿ

ಇಂಥಿಂತ ಶಿಶುಗಳ ಊರಹೆಬ್ಬಾಗಲಿಗೆ । ಎಂತೊಯ್ಯಬೇಕು ಎನುತೀರೆ ॥ ಕಂತುಜನಕನು ಬಂದುಕಪಟದಿಂದತಾನೆ । ಯಿಂತೆಂದು ಪೇಳಿದಾನಿದುಕೇಳರಿ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ರೇಗುಪ್ತಿ ತಾಳ ತ್ರಿವಿಡಿ

ಕೊಂಡೊಯ್ದುಉಣಸಿರಿ ಬ್ಯಾಗಬ್ಯಾಗ । ಬಾಲಾರಂಡೊಲಿತಾವಮೊಲೆಹಾಲಿಗಾಗೀ॥ ತಿಂಗಳಾದೊಂದು । ಎರಡು ತಿಂಗಳದೊಂದು । ತಿಂಗಳವರಿದೊಂದು ಹ್ಯಾಗವ್ವೆಲೆವ್ವಾ ॥ ೨ ॥ ಆವಕಾಲಕ್ಕೆ ಬಾಹೋದುತಪ್ಪಾದೂ । ಕಾಮಾದೇವನು ಬ್ಯಾರೆಹಾನವ್ವಾ । ೩ ॥ ಯೋಳುದಿನಕ ಪೂತನಿಮೊಲಿಉಂಡನಂತೆ । ಹೇಳಿರಿಎನಗಿದು ! ಅರಿವಿಲ್ಲವವ್ವಾ ॥ ೪ ॥ ಶಕಟಾಸೂರನುಬಂದು । ಪಾದಾಪಹಿಡಿದಾಗ।ಭಕತಾವತ್ಸಲ ಕಾಯಲಿಲ್ಲವ್ವಾ ॥ ೫ ॥ ಬಕಾಸೂರನುಬಂದು ಬಾಯೊಳುನುಂಗಿದಾ । ಮಾಕಾಂತಆಗ ಕಾಯಲಿಲ್ಲವ್ವಾ ॥ ೬ ॥ ವತ್ಸಸುರನುಯನ್ನ । ಯತ್ತಿಕೊಂಡೊಯ್ವಾಗ । ಶ್ರೀವತ್ಸನುಯನ್ನ ಕಾಯಲಿಲ್ಲವ್ವಾ ॥ ೭ ॥ ಕೇಶಿಖಳನುಬಂದು । ಮೋಸವಮಾಡಿದಾಗ ಕೇಶವಯನ್ನನು ಕಾಯಲಿಲ್ಲವ್ವಾ ॥ ೮ । ತೃಣಾವರ್ತನುಯನ್ನ ಪ್ರಾಣಾವಾಕೊಂಬುವಾಗಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನು ಕಾಯಲಿಲ್ಲವ್ವಾ ॥ ೯ ॥ ೬೨

ರಾಗ ಭೈರವಿ ತಾಳ ಆದಿ

ಕೇಶವನಮಾತುಕೇಳಿತಮ್ಮಕೂಸಿಗೆ । ಮೊಲೆಹಾಲುಉಣಿಸಿದರು ॥ಪ। ಅತ್ತತ್ತುಹುಡಗಾರು ಅರ್ಥಿಂದಉಣಿಸಲು ಹತ್ತೆಂಟಿಯಿತು । ಮೊಲೆಬಾಯಿ । ೧ ॥ ವೃದ್ಧನಾರಿಯ

ರೆದೆಬಿದ್ದು ಯುಳಿಯುಲಾಗಿ । ಬೊದ್ದೀದವಲ್ಲಿ ಕೈಕಾಲುಗಳೂ ॥ ೨ ॥ ಕಂಡು ಕಂಡೂ ಜಲಕೊಂಡಧುಮುಕಿದಂತೆ ಭಂಡಾಟವೆನು ಬೇಕಾಗಿತ್ತೆ ॥ ೩ ॥ ಧೇನಿಸುತಿರಲಾಗಿ । ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲಾನು । ತಾನೆಕಳಿಸಿದಾನು ರಂಬಿಸುತಾ ॥ ೪ ॥ ೬೬

ರಾಗ ಕನ್ನಡ ಕಾಂಬೋದಿ ತಾಳ ಆದಿ

ಹಿಂದುಮುಂದ ಯೊಳುನಗ್ಗೆಡಾಯಿತು । ಭಂಡಾಟಾ । ಬಂಢಾಟಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಹೇಳಲೇನು ಶ್ರೀಲೋಲನ ಮಹಿಮಿಯು । ಘಾಳಿಘಾರಲುಶಾಲಿ ಧೋತ್ರಗಳು ॥ ೧ ॥ ತಾಮಸಮುಂದಿರ ನೇವಿಸಿನೋಡಲು । ಅಮರುಳುಗಳಿಗೆ ರೋಮಗಳುಬ್ಬಲು ॥ ೨ ॥ ಕರುವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಅರಿನೆಯುಮುಚ್ಚಲು । ಶರಿರವುಎಲ್ಲಾ ಸ್ಥಿರಗೊಂಡಿಹೆನ್ನಾ ॥ ೩ ॥ ಅನಿತರೊಳಗೆಬಲು ದನಗಳುಬಂದವು । ತನುವಿಗೆಸೋಂಕಲು ಪುನಃಬಿಡದಲೆ ॥ ೪ ॥ ಘೂಳಿಗೆಘುಳಿಯೂ ಆಕಳಿಗಾಕಳು ಮೇಲ್ಮುಂಕರಿಸಿ ಕಾಲೆತ್ತಲ್ವೇ ॥ ೫ ॥ ಜೆಂತಸ್ವಾನಗಳು ಕಂಡೊಡುತ ಬಂದಂಡವಕಚ್ಚಲು ಗಂಡಸುರುಗಳಾ ॥ ೬ ॥ ಮುಷಿಕಬಿಲವೆಂದಾ ಸುದತಿಯರ । ಹೇಸಿದ್ವಾರದಲಿ ಶೇರುತಲಿಹ್ಯವೂ ॥೭॥ ಹೊಕ್ಕಿತುತ್ತುತ್ತಕೊಳ್ಳಿಕೆಂದು। ಬೆಕ್ಕುಮೋತಿಯಾಇಕ್ಕುತ ಇಹವು ॥ ೮ ॥ ಮುಡದಿಹೆಕೇತಕಿ ಕಡುವಾಸನಿಗೆ । ಹುಡುಕುತ ಸರ್ಪಗಳಡರಲುವ್ಯಗೇ ॥ ೯ ॥ ಅಂಗನೆಜಡ ಸರ್ಪಂಗಳಡರಲು । ಮುಂಗಲಿಬಂದವು ನುಂಗುವಗೋಸುಗ ॥ ೧೦ ॥ ಘೊರಿಪಸಂದಣಿ ಗಾರದೆಶಿಂಕುವಾರ ವ ರಾಗಿನೊಳು ಶೇರುತಲೆಹೆವೂ ॥ ೧೧ ॥ ಕತ್ತೆಪ್ರಜಾಪತಿ ಎತ್ತಿಪ್ರಷ್ಮದೊಳೊ । ತ್ತುತಲಿಹೆದು ಮತ್ತೆಗಂಡಸರ । ೧೨ ॥ ದೋಷರಹಿತ ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನೇ । ನೀಸಲಹಬೇಕೀಸನು ಯದಲೀ ॥ ೧೩ ॥ ೭೯

ರಾಗ ರೇಗುಪ್ತಿ ತಾಳ ದಿಟ

ಅಕ್ಷಣಬಂದು ಸರ್ಪವಾನುಪಿಡಿದುಯೆಸ್ತು । ಉಪೇಕ್ಷಿಸು ದಿದಿರಿವೊದಲೇ । ಈಕ್ಷಿಸಿನಿಮ್ಮ ಪಾಪನಿಮ್ಮಗುಣಿಸಿತು। ನಾಕ್ಷವಿಪೆಮುಂದೆ ಉಪೇಕ್ಷಮಾಡಬ್ಯಾಡೀ॥೧।

ರಾಗ ಕನಡಕಾಂಬೋದಿ ತಾಳ

ಬಿಡಿಸೋದು । ಬಿಡಿಸೋದು। ಬಿಡಿಸೋದು। ಬಿಡಿವಾರಬಟ್ಟೆವು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾ॥ಪ॥ ಕ್ಷಣದಾಕ್ಷಣದಲಿ । ಬಿರುವೆವುತಡಿಯಾದೆ । ಸರ್ವಾಪರಾಧವು ಸ್ಮರಿಸದೇಬ್ಯಾಗನೇ ॥ ೧॥ ನಿಮ್ಮನಿಮ್ಮಗಂಡತ್ತೆಂದರೀಗಿದು । ಸಮ್ಮತಾಯತೆ ಈಮಾತೆಲ್ಲಾ ॥ ೨ ॥ ತಿಲಮಾತ್ರತಪ್ಪೀರೆ । ಮುಂದೀಬಟ್ಟೆ ಬಂದೀತು । ಯಂದುಚಂದಾಗಿ ತಿಳಿರೇ ॥ ೩ ॥ ಯಲ್ಲೀಗಂಡ ಎಲ್ಲಿಅತ್ತೆಂಪರೂ । ನಾವುಪುಲ್ಲನಾಭನೆ ಎಲ್ಲವುನೀನೇ ॥ ೪ ॥ ಬುದ್ಧಿಯುಬ್ರಹ್ಮಗನೇಮಿಸಲಾಕ್ಷಣ । ಬುದ್ಧಿಮುರಂದದಾದಿ । ಭಯುಬಟ್ಟೆಬಯಲಾಯಿತು ॥ ೫ ॥ ಬಿಡಸೀದಬಿಡಸೀದ ಕರುಣಸಾಗರನೆಂಬೋ ।ಬಿರದಿಗೆಸರಿಯಾಗಿ । ಮಡದಿಯರ ಸಾ ॥ ೬ ॥ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನ ಧ್ಯಾನವಮಾಡುತ । ಮಾನಿನಿಯರು ಸ್ವಸ್ಥಾನಕಬಂದರೂ ॥೭॥

ಅಂತೂ ಪದ ೮೭ ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಂ ದುಹಾ

ಶ್ರೀಗುರು ಮಧ್ವೇಶ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು.

ಶ್ರೀ

ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣಾಯನಮಃ.

ಶ್ರೀ ಗೋಪಿಕಾಮನೋಹರಲೀಲಾ ವಿಲಾಸಾಯನಮಃ

ಶ್ರೀ ದ್ರೌಪದೀಮನೋಹರ ಭೀಮಸೇನಾಯನಮಃ

ಶ್ರೀ ಗುರುರಾಜಾಯನಮಃ

ಶ್ರೀಮಜಗನ್ನಾಥ ದಾಸಾರ್ಯರ ಪರಮ ಪ್ರಿಯಶಿಷ್ಯರೂ

ಅಪರೋಕ್ಷ ಜ್ಞಾನಿಗಳೂ ಆದ

ಶ್ರೀ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಟ್ಠಲ ವಿರಚಿತ

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಚರಿತ್ರೆ

ಕಥಾ ೪

ಗೋಪಿಕಾವಿಲಾಸ

———:o:———

ಶುಭಮಸ್ತು ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ನಿರ್ವಿಘ್ನಮಸ್ತು

ಮಂಗಳಾಚರಣೆ ವಾರ್ಧಿಕಷಟ್ಪದಿ

ಯೋಗಿಮನಸದನ । ಬ್ರಹ್ಮಾದಿವಂದಿತಚರಣ । ಭೋಗಿಪರ್ಯಂಕ । ಶಂಖಚರ
ಣಾಗದಾ । ಬ್ಜಾಂಕ । ಭಾಗವತಜನಪ್ರಿಯ । ನೀಲಘನಸಮಕಾಯ । ಕೇಳುಬಿನ್ನಪ

ವಜೀಯ್ಯಾ ॥ ಈಗಭವಜಲಧಿಯೊಳ್ಮುಳುಗಿಹ್ಯರಿದನುಕೇಳಿ । ಬ್ಯಾಗಪಾರಾಗೇವಂದದಿ। ತವಕಥಾರೂಪ । ಈಗೋಪಿಕಾವಿಲಾಸಖ್ಯ । ಕಥೆವಿರಚಿಸುವೆ । ನಿರ್ವಿಘ್ನಮಾಡು ಶ್ರೀಶಾ ॥ ೧ ॥

ಆರ್ಯ

ಗೋಕುಲದೊಳುಗೊಲ್ಲರಹೆಂಗಸರೊಳ । ನೇಕಮನ್ಮಥನಲೀಲಿಗಳಾ ॥ ಶ್ರೀಕಮಲಾಕ್ಷನು । ಮಾಡಲದರೊಳೊಬ್ಬಾಕಿ ಗರ್ತಿನಾಯುನುತಿಹೆಳಾ ॥ ೧ ॥ ತರುಣಿಯಹಮ್ಮುರಿವದುವಂದೊಡ್ಡದೆ । ಸರುವಾಂತರ್ದಿಯಾಮ್ಯಾದೆವಗೇ ॥ ತಿರಿಗಿಸಿದನು ಬುದ್ಧಿಯು ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ । ಮರುಗುವಳುಮನದಿ ಇಂತಾಗೇ ॥ ೨ ॥ ಆಕ್ರೂರದಲಿ ಇವನೆಂದಪ್ಪುವೆ । ಯಂದುಕ್ಕಿಮನವಲಿ ಚುಂಬಿಸುಸುವೆ । ನಕ್ಕು ನಕ್ಕು ಕೈಹೊಡದೊಂದಾಡುವೆ । ನಕ್ಕರಿಲ್ಲದೆಂಪೂರ್ನವೇ ॥ ೩ ॥ ಎನು ಉಪಾಯುವಚಿಂತಿಸೆ ಬರುವನು । ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲಮಸಿಗಿಂದೂ ॥ ಕಾಣೆನೆಂದುವೆಂಕಟಗಾಡುತಿಹೆಳು । ವಿಶಾಲಾಕ್ಷಿ ಮನದಿಹೀಗೆಂದೂ ॥ ೪ ॥

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ತಾಳ ಅಷ್ಟ.

ವೆಂಕಟಾರಮಣಾ ಚಕ್ರಶಂಖುಗದಾ । ಸರಸೀಜಾ। ಅಂಕೀತಪೀತಾಂಬಾರಾಧಾರಾ । ಬ್ರಹ್ಮೇಶಾನಿಷ್ಕಳಂಕ ನಿರ್ಮಂಘ್ರಿಗೆಶಾರಾಣೂ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಹುಟ್ಟಾಜ್ಯಾರ್ಯಾದವಳೂ । ಧಿಟ್ಟಸರಾಪುರುಷಾರಾ । ನೆಟ್ಟನೆನಾತಾ ನಾತಿಸೂವಾಳೂ । ನಾಗರತಿವಂದಿಷ್ಟುಪಾಪರಿ ಯಾದವಾಳೂ ॥ ೧ ॥ ಆದರೇನಾಯಿತಂದಿಯಾ । ಯಾದಾವಾಗೊಲ್ಲತೆರೋಳೂ ॥ ಮದನಾಟಗಳಾ ಬಹಳೂ ॥ ತೊರಾಲುಮನಾ । ಭೇದಾವಾಯಿತೆನ್ನದೂಕೇಳೂ ॥ ೨ ॥ ಬತ್ತಲಿದ್ದವರಾಶೀರಿ । ಎತ್ತಿಕೊಂಡೊಯ್ದುವಂದೀನಾ । ಅರ್ಥಿತೋರಿಸಿದಾಮಿಗಿಲೂ ॥ ಅದುಕಂಡಾವಾ । ರತ್ತೆರುವಂದೂ ಮಾತಾಡಾರೂ ॥ ೩॥ ಹಿಂಡೂಜನಾನೋಡಾನೋಡಾ । ಚಂಡೂಬುತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುಂದೂ । ದುಂಡುಕುಚವಮುಟ್ಟೊವಾನೂ । ಕೇಳಿನೋಡಲು ಗಂಡಾರುವಂದು ತ್ಯಾವಾಡಾರೂ ॥ ೪ ॥ ವಂದ್ಯಾರಡೆ ನೂರಿನ್ನೂರೇ । ನಂದಜಾನಾ । ಲೀಲಿನೋಡೀ । ಕಂದರ್ಪಾಸಂಬೀಗೋಳಾಗದೆಯನ್ನ ಗಂಡಾನೂ । ಮಂದೀರಾದೋಳಿಲ್ಲದ್ದು ನೋಡಿದೇ ॥ ೫ ॥ ಸವಿಸ್ಯಾಸಿಕೊಂಡಾರುಕಾಮಾ । ಸುಮ್ಮಾನಿರಗೊಡಸಾನೂ । ರಮ್ಮಿಯರಸ ಪಾಲೀಸಯ್ಯಾ ॥ದಯಾಬ್ಧೆ ನಿನ್ನಾಧರ್ಮಗುಣವ ಬಿಡಬಿಡದೀರೊ ಜೀಯಾ ॥ ೬ ॥ ನಾನಾಗಿ ಕರಿಯಲಾರೇ । ತಾನಾಗೆನವಸ್ನಾನಿಗೆಶ್ರೀ । ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲಾನುಬರಲಿ । ತಕ್ಷಸಾಧಾನಾ । ಶ್ರೀನಿವಾಸಾಯಿಂತಿಂತಾಗಲೀ ॥ ೭ ॥ ೧೨

ರಾಗ ಸೂರ್ವಿ ತಾಳ ಆದಿ

ಬೇಡಿದವರಗಳನೀಡುತ ತವಕದಲೀ । ಮೂಡಲಗಿರಿವಾಸಾ ॥ ರೂಢಿಗೊಡಿಯುವಸುದೇವನ ತನಯನ । ಕೂಡಿಸುನಿರ್ದೋಷಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಊರಿಸೆ ಗೋಪಗಂಡನು ಬಾರದಲೇ ।

ಜೀವದಲಿಂದಿರಲೀ ॥ ಘೋರಿಸುತಿಹ್ಯ । ಅತ್ತಿಯಕಣ್ಣೆರಡೂ ಈಕ್ಷಣಸೇದಾಲೀ ।ಮಾರ ನಪಕ್ತಿಗಿಂದತಿಶಯ ಲಾವಣ್ಣನ್ನಲ್ಲೇ ಯರಲೀ । ಕೇರಿಯುಎಡಬಲ । ದವರೆಲ್ಲದನೂ । ಕಾಣದಲೇ ಇರಲಿ ॥ ೧ ॥ ಭಾಮಿನಿಯರಸಂಗಡ ಕೃಷ್ಣಗೆಸ್ನೇಹವು ಕೊರತ್ಯಾಗಲೀ । ರಾಮಣಿಯಕಇನ್ನೊಬ್ಬಂಗನೆ ಎಲ್ಲಿಹ್ಯಳೆಂಧುಡುಕಾಲೀ ॥ ಕಾಮುಕಕೂಟಕಳೆಗಳ. ನಿಪುಣತ್ವವು ಎಲ್ಲವೆನಗೆ ಬರಲೀ । ಶ್ರೀಮನೋರಮ ಮೆಚ್ಚುವ ಪರಿಯಂತಾ । ಅನುಕೂಲಾಗಾಲೀ ॥ ೨ ॥ ನಿನ್ನ ಉಳಿದು ಇನ್ನೊಂದುದೇವರಿಲ್ಲನೋ ಭೂತಳದಲ್ಲೀ । ಹೊನ್ನಮೂಡ ಪುಕಳಿಸೇನೆಂದರೆ ಇಲ್ಲವೂಯನ್ನ ಒ. ತುಲ್ಲೀ । ಯನ್ನಪ್ರಾಯ ಹೊದಿಂದಬರುವೆಮೂ ಶ್ರಿಗೆನಿನ್ನ ಗಿರಿಯಲ್ಲೀ । ನಿನ್ನ ಚಿತ್ರಗೋಪಾಳವ ಹೋರುವೆನು । ಘನ್ನ ಭಕುತಿಯಲ್ಲೀ ॥೩॥

ಆರ್ಯ ವೃತ್ತ

ಶ್ರೀಧವನಸುಮಾಯದಿ ಹರಿರೂಪಕೆ । ಭೇದವಿಲ್ಲನೆಂದರಿಯುದಲೇ । ಯಾದೇವೇಶ್ವರನ । ಸಂಗತ್ಯಾಗಲೆಂದೂ । ದೈನ್ಯವಬಡುತಿರಲಬಲೇ ॥ ೧ ॥ ಶೇಷಾಚಲದಾತ್ರಿಗೆಬಾಹೆನು ನಿನಮಾಸಳಾಹೆ ನೆನೆಮೆಚ್ಚಿದನೂ ।ದೋಷವಿವರ್ಜಿತ ಬ್ರಹ್ಮಗರುಡಫಣೀ ಈಶಕರಾರ್ಚಿತ ಶ್ರೀವರನೂ ॥ ೨ ॥ ಅನಿಪಿಯೊಳವಳ ಕನಪಿಲಿಪೇಳಿದ । ಮೌನಿವಿನುತ ತಾನೆಬಂದಮೂ ॥ ವನಾನಿನಿನೀನೀಗಂನನುಪತ್ನನ । ನಾಪುನ ನಾಡಿಕೋರುವೆನೆಂದೂ ॥೩ ॥ ಯಚ್ಚತ್ತಂಗೈವರಸುತ ಹರುಷದಿ । ಹಚ್ಚಿದೀಪಮುನಿದೇವರಿಗೆ ।। ಅಚ್ಚುತ ಬಹಳಿರು ಕ್ಷೋದಯಕನಸಿದು । ನಿಶ್ಚಯವೆಂದೂಮನದೊಳಗೇ ॥ ೪ ॥ ಅಂಗಳತಳಿ ಮನಿಸಾರಣೆಪರಿಪರಿ । ರಂಗವಾಲಿ ಬಹುಚಿತ್ರಗಳೂ || ಮಂಗಳನಿಲಯಮಾ ಪ್ಪದನ್ನೋಯಂಬಗೆ. ಶ್ರೀಂಗರವಾಗಳೆಮಾಡಿದಳೂ ॥ ೫ ॥ ಕನ್ಮೋಣಿಯು ಹಚ್ಚಿರಕೊಂಡಂಬರ । ಘಮ್ಮನೆ। ಉಡಲತ್ಯೊಮ್ಮಿಂದಾ ॥ ಪಮ್ಮೆಕಣ್ಣೆರಚಿೋದವು ಎಂಬಳು । ತಿಮ್ಮಕೃಷ್ಣನ ಮಹಿಮಿಯ್ಯಲಿಂದಾ ॥ ೬ ॥ ಬಲುಲೇಶಂದರಿಸಿಣ ಹಚುತ ।ಬೈತಲೆತಿದ್ದುತ ಕುಂಕುಮ।ಗಂಧ ॥ತಿಲಕವನಿಟ್ಟು ಸುಕಂಚುಕವನು । ತೊಟ್ಟುಸುತೊಳ್ಳಂದಿಯು ಜನದಿಂದಾ ॥ ೭ ॥ ಘನ್ನತರದಕಾಲಂದಿಗಿಗಳು ರುಳಿ । ಯನ್ನುಂಗರವ ತವಕದಿಂದಾ ॥ ಚಿನ್ನದ ಪಟ್ಟಿಯುಹರಡಿಕಂಕಣಗಳನ್ನಿಡುವಳು ಬಹುಮುದದಿಂದಾ ॥ ೮ ॥ ಕೊರಳಿಗೆಮಣಿಖಚಿತ ಗಣಿತಪದಕವು ಇರಸುತಿಹಳು ಬಲುಪರಿಯಿಂದಾ । ಸುರಪತಿ ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲನೀಗಲೇ । ಬರುವನೆಂಬ ಹಂಬಲದಿಂದಾ ॥ ೯ ॥ ೨೪

ಭಾಮಿನಿ

ಅನಿತರೊಳಗೆನ್ನೆರಡು ಕಣ್ಣಿಗೆ । ಮನಿಯೊಳೊಂದು ಪದಾರ್ಥ ಕಾಣವು । ಘನತಿಮಿರಕವಿದಿಹೆನು । ನೋಡೆಂದೊದರುತಿರೆ ಪುನಹಾ। ಕನಸಿನೊಳುಪೆಳ್ದದಾತೆ ಈಗನಗನವುತಿಯಿತು । ಬಾವುಕಣ್ಣಿದ । ವನ ಮಹಿಮೆ ಯಂವರಿಸು । ಅತ್ತಿಯೊಳ.ಡುತಿಪೆ ೀತೂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸಾರಂಗ ತಾಳ ಆದಿ

ಕೇಳಿರತ್ತೆವರೆನಾಹೇಳುವ ಮಾತಾ । ಈಸಾಲುದೇವರಿಗೆತಪ್ಪಿದಕೆಈಘಾತಾ॥ಪ॥ ಯಲ್ಲವ್ವ ಕಣ್ಣೀಗೆ । ವಳ್ಳಿತತ್ತ್ರಾರೆ । ಸೀಸ್‌ಸುಳ್ಳಿಲ್ಲೇಬೇವಿನ ।ಬಳ್ಳಿಯಾನುಡಿರೇ॥೧ ಸಿಡಿಯಗಾನ್ ಡೆವೆಂದು ನುಡಿರೆಬಾಯಿಂದಾ ॥ ಮನಿಗೊಡೆಯಾರು ಈಕಷ್ಟಬಡಲೇನು ಛಂದಾ ॥ ೨ ॥ ಜಟ್ಟಿಂಗಾಗಿನ್ನೊಮ್ಮೆ । ತೊಟ್ಟಿಲೇರಿಸಿರೇ ॥ ಈದೃಷ್ಟಿಬಂದಾರೆವಂ । ದಿಷ್ಟುವನ್ನಿಸಿರೇ ॥ ೩ ॥ ಗೊನಿಸಲ್ಲಾಲ್ಯಧಬ್ಬವ । ಮುಣಿಗಿಸಿದೀರಿ । ತಾಘನಸಿಟ್ಟಿನಾ ಕೆಲ್ಲಿಬನದಶಂಕಾರೀ ॥ ೪ ॥ ಸಾದೇವಿಯುಂಬದೂ ಹಾದಿಬಿಟ್ಟೇರೀ । ಈ । ಬಾಧಿಬಂ ತೀಗಲೆ ಶೋಧಿನೋಡಿರಿ ॥ ೫ ॥ ಕಚ್ಚೀನಗಡಿಗೆಮ್ಮ ಹೆಚ್ಚಿನಾಕೆಲ್ಲೆ ॥ ನೀ । ವೆಚ್ಚರಿಕಿ ಲ್ಲಾದೆ ॥ ಮುಚ್ಚಿಬಿಡಲಿಲ್ಲೇ ॥ ೬ ॥ ಅನಾಥಾಬರಲಿಲ್ಲಾ । ನಾನಂತಿಲ್ಲಾ । ಇದು । ತಾನೆವೆಬಲ್ಲಾ ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲಾ ॥ ೭ ॥ ೩೨

ಸೀಸಪದ್ಯ

ಇಂತು ಅತ್ತಿಯಕೂಡ ಅಣಕವಾಡುತಲಿ । ನಿಶ್ಚಿಂತಬರಲೆಂದು । ಮನಸಿನಲಿ ಬಹಳಾ । ಸಂತೋಷದೀಧಂಸತುಪ್ಪಳದವ್ಯಾಲೆ ಉ । ನ್ನಂತಲರಪೊಯು । ಪರಿಯಂ ಕದಲ್ಲೀ । ಅಂತವಿಲ್ಲದೆ ಅಗರು ಪರಿಮಳದ ಧೂಗೆಯಿಕ್ಕಿ । ನಿಂತಿರಲುದ್ವಾರದಲಿ ಭ್ರಾಂ ತಿಯಿಂದಾ ॥ ಚಿಂತಿತಾ ಫಲವೀವೆನೆಂಬ । ಬಿರಿದಿಗೆಬಂದು । ಕಂತುಜನಕನು ಅಂಗಣ ದೋಳ್‌ನಿಂತೂ ॥ ೧ ॥ ೩೩

ಶ್ಲೋಕ

ಜಾರಚಿನ್ಹಿಯತಿಳುವರೆಂತು ಲೋಕದಲೀ । ನಾರಿಯರನುಡಿಸುವರೊ ಅಂಥ ರೀತಿಯಲೀ ॥ ಕ್ಷೀರೆರೆಡುಕೊಡಕೆ । ಬೆಲೆಹೇಳುಸತ್ಯದಲೀ । ಹೇರನುಣೆಯನಲು ಹರಿ ಗೆಂಬಳ್ ಹರುಷದಲೀ ॥ ೧ ॥ ೩೪

ರಾಗ ವರಾಳಿ ತಾಳ ಆದಿ

ಬನ್ನೀರಿ ಮನಿಯೊಳಗೇ । ಬ್ಯಾಸ್ಸರೆ ಬಿನ್ನ ರಾಗದೆ ಬ್ಯಾಗೇ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಘನ್ನಕೂ ಡಕಹಣವನ್ನು ಕೊಡಲಿಬ್ಯಾಡಿ । ಚನ್ನಾಗಿಈವೆನು ಮನ್ನಿಸಿ । ಯನ್ನಮಾತು ॥ ೧ ॥ ಕಂಡಕಂಡವರಿಗೆ ಅಂಡಲಿಯಲಾರೇ । ಗಂಡಿಲ್ಲಊರೊಳೂ ॥ ಭಂಡೆನುಹೇಳಾಲಿ ॥ ಅತ್ತೀಯಕಣ್ಣೀಗೆ ಕತ್ತಾಲೆಗವಿದದೇ । ಅತ್ತೀರೆಜಾಷ್ಟುಥ ಉತ್ತಮ ಮಾಡೀರಿ ॥ ೩ ಅಳೂವರುಹೋಗಿ ಯೇಳುತಿಂಗಾಳೂ । ಪ್ರಶ್ನಿ ಹೇಳೂವರಾದಾಡೆ ವಾಲೀಯನೊಡೀರಿ॥ ನೆರಮನಿಯವರು ಮಂದಿರಕೊಮ್ಮೆಬಾರರೂ । ಮರುಗೂವೆ ಒಬ್ಬಾಳಿ । ಯುರವು ಮಾಡಲಿಬ್ಯಾಡಿ ॥ ೫ ॥ ಬಾಲಾಕಾರೆಂಬ ವೀಕಾಲಾ ಕಾಯಿಲ್ಲವು । ಪಾಲೀಗೆಬಂದೀಸಿ

ಪಾಲೀಸಿಬ್ಯಾಗಾನೆ ॥ ೬ ॥ ಕಟ್ಟಿಲ್ಲದಾವಮಾತು ಎಷ್ಟೆಂದುಹೇಳಾಲಿ । ಶ್ರಿಷ್ಟಿಪಾ ಪ್ರಾಣೇಶಾವಿಠ್ಠಲನೇಬಲ್ಲ ॥ ೭ ॥ ೪೧

ಆರ್ಯ

ಶರೀರವೆನಿನ್ನದೊಳಗೆ ಬಾಯಂಬುವ ಮರಿಮಾತಿನಸಂಜ್ಞಮಬ್ಯಾರೀ । ಕರಣಿದ್ದ ತ್ರಿಗೆತಿಳಿಯಗೊಡದಲೀ । ಪರಿಯಿಂಬಾಹ್ಯದಿ ಆಡುತಿರೀ ॥ ೧ ॥ ೪೨

ಶ್ಲೋಕ

ಅಂಗನಿಯುಜೆಡಗಿನಾ। ಮಾತುಕೇಳುತಾ ।ಹೆಂಗಳೆಚಿಂತಿಬ್ಯಾಡೆಂದು ಶ್ರೀನಾಥಾ॥ ಶ್ರಿಂಗರಿಸಿನಾಮಂದಿರದೊಳಗೆ ಬಂದೂ । ಕಂಗಳಿಗೆಬಂದ ಆಪತ್ತೇನುಅಂದೂ ॥ ೧ ॥

ಆರ್ಯ

ಗೆದ್ದವರಲ್ಲೀತನವಮಾ ಯುಸುರರು । ವೈದ್ಯನೊ ಯಂಬಂದದಿಆಗೇ ॥ ವೃದ್ದಳು ಮೋಹಿತಳಾಗುವಂತೆ ಬಲಿಮರ್ದನ ಮಾತಾಡುವಹೀಗೆ ॥ ೧ ॥ ಔಷಧಬಲ್ಲೆನು ಜೋತಿಷಬಲ್ಲೆನು । ನಾಪರ್ವಸುವಿದ್ಯವಬಲ್ಲೇ ॥ ತಾಸಿನೊಳಗೆ ನಿಮ್ಮನದಾಭೀಷ್ಟಿಯು। ಲೇಸಾದರೆ ಮೆಚ್ಚುವರಲ್ಲೇ ॥ ೨ ॥ ಆಲೋಚಿಸುತಿರೆ । ಆಲೋಕೆಶಗೆ ಪೇಳಿದ್ದನೆಯರಡ ಕ್ಷರವಾ ॥ ಮೇಲಾದನು ಯನ್ನೋಳಕಿಯಿಂದ ವಿಶಾಲಜಗತ್ಯವ ಪುಟ್ಟಸುವಾ ॥ ೩ ॥ ಸುಡೇಗ್ರೆಯ್ಯಸುರಗೆ । ಕೊಡಬಾರದೆ । ಕೊಟ್ಟಡಿವಿಯ ಪಾಲಾಗಿರೆ ಶಿವನೂ ॥ ತಡಿಯ ದೆಹೊಗೆವನ್ನೊಡದು ಪುರಾರಿಯ । ಮಿಡಕುಕಳದು ॥ ಸಲಹಿದೆನಾನು ॥ ೪ ॥ ಅರಿಯನಾಕ್ಷಣದಲಿ ತರುಣಿಯುಮಾಡಿದೆ । ತರಣಿರೆಕತ್ತಲೆ ತೋರಿಸಿದೇ ॥ ಸರುವರುಬಲ್ಲರು ಧರಣಿಸುರರಿಗೆಮೃತತರುಳನಕೊಟ್ಟುಪಾಲಿಸಿದೇ ॥೫॥ಕೆಂಡತಿಂದಭೂಮಂಡಲದೊಳಗಿದು ಕಂಡು ಕೇಳಿಬಲ್ಲಿರಿಯೇನೇ ॥ ಗಂಡಸರೆಲ್ಲರು ಅಂಡಲಿದೂಯನ । ಹೆಂಡರಾದ್ದು ಕೇಳಿದಿರೇನೆ ॥ ೬॥ ಮತ್ತೊಂದೂರೊಳು ಸುತ್ತಲನಾಯರ: ಯತ್ತಗಲೆಬಿದ್ದಿಹಬಿಲ್ಲಾ ॥ ಸಕ್ತ್ವದಿಂನಾ ಕತ್ತರಿಸ್ಯದಿದೆ । ಉತ್ತುಮವಧುಕೇಳಿರಿಸೊಲ್ಲಾ ॥ ೭ ॥ ಯುನ್ಮೃತ್ಯವನೃಪಮನಸುಗಂಡುತನ । ತನುಜಯನೇಧಾರಿಯನೆರದಾ ॥ ನಿನಗೆತಕ್ಕಭೂಷಣವಲ್ಲೆಂದೂ । ಮಗೆಯಕೊಟ್ಟನೂ ಮ್ಯಾಲೊಂದಾ ॥ ೮ ॥ ಧರಿಪನಮಗಳಿಗೆಜ್ವರಬರುತಿರೆನಾ । ಪರಿಹರಿಸಿದಕಾರಣದಿಂದಾ ॥ ಗಿರಿಜೇಶನಅಸೆರಸುಕನ್ನಿಕಿಯು । ಕರದುಕೊಟ್ಟಬಲುಮುದದಿಂದಾ ॥ ೯ ॥ ಆನನಭುಜದಲಿಪ್ರಾಣಿಗಳ್ಹಡದೆನು । ಯೇನೆಂಥೇಳಲೆಸೋಜಿಗವಾ॥ ಮಾನಿನಿಯರಿಗೆಸೂಸುಕೊಡುವದನು । ಮಾನವೇತಿಳಿರೆನ್ನಯಭಾವಾ ॥ ೧೦ ॥ ತೊಡೆಯಿಂಧಡೆದೆನು ಅಡಿಯಿಂಧಡದೆನು । ಹಡದೆನುನಂಹೊಕ್ಕಳಲೆಲ್ಲಾ ॥ ಮಡದೀಗಲೆನಿನ್ನೊಡನೆಪೇಳುವದು । ಬಡಿವಾರದ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಾ ॥ ೧೧ ॥ ಎಷ್ಟೆಂಥೇಳಲೆಶ್ರಿಷ್ಟಿಗೆಅರಿಕಿದು । ಕೊಟ್ಟಕೊ ಡದಿರಬಂದಿಲ್ಲಾ ॥ ಇಷ್ಟುಮಹಿಮೆಯುನುದೃಷ್ಟಿಸಿ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠ್ಠ

ಲನೇಯಂಬುವರೆಲ್ಲಾ ॥ ೧೨ ॥ ನೋಡುವೆಹಸ್ತವ । ಬಾಮುಂದಕೆಯಂದಾಡಿಸವಿಸಾ ಪಿಸಿ । ಹೆನುತಿಳಿದೂ ॥ ಕಾಡುಬೇರುಕೊಟ್ಟೇದಿನ ಊಟವ । ಮಾಡದೆಕೋಣೆಯೊಳಿರು ಯಂದೂ ॥ ೧೩ ॥ ಮಡದಿಯುಬಿಗಿವಪ್ಪುತಪರಿಪರಿಸುಖ । ಬಡಿಸುತಿರಲುಯನ್ನಪ್ಪುತ್ತಿ ಕುತೀ ॥ ಘೊಡವಿಯೊಳಾರಾರರಿಯರುಎಂದೂ। ಕಡುಉಬ್ಬಲುಅವಳಾಹನ್ನುತೀ ॥೧೪॥ ಕಂಡಾಕ್ಷಣಸೀಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದೂ । ಪುಂಡರೀಕಲೋಚನಅವಳಾ ॥ ಗಂಡನಂತೆಬಂದಕಂಭ ಕೆಕಟ್ಟೇವಂಡಿಪೋದನು । ಸುರಕಾಲಾ ॥ ೧೫ ॥ ॥ ೫೮ ॥

॥ ವೃತ್ತ ॥ ಶ್ಲೋಕ ॥

ಹರಿರೂಪೆರಡುಪೋಗಲಾಗಅತ್ತಿಯನೂ । ಕರಿಯೇಬಿಡಿಸೆಂದುಯ್ಯೆದಿಹೆಳುಸ್ವರ್ಗವನೂ ನೆರೆಯುವರುಕಂಡರೀಸುದ್ದಿ ಊರೊಳಗೆ । ಹರಿಸುವರು ಯಂದುಸತಿ ಮಿಡುಕೆ ತನ್ನೊ ಳಗೇ ॥ ೧ ॥ ತರುವಾಯ ನಿಜವಾದಪತಿಯೀವೆ ಬಂದೂ । ತರುಣೀಭಂಗವನೋಡಿ । ಯಿದು । ಏನೇಯಂದೂ ॥ ಬೆರಗಾಗಿವನಾತೆ ಎಲ್ಲಿಗೆಪ್ರೋದಳೆಂದೂ । ಭಗಿನಿಕೇಳ್ ಪೇಳೆ ಶಾಂತಾದಳೆಂದೂ ॥ ೨ ॥ ಕಟ್ಟಿದವರಾರುಕಂಭಕೆನಿನ್ನಭಾವೇ । ನೆಟ್ಟನೆನ್ನೀಳಿನಲುಯ ಮದೂತರೂತಾವೆ ॥ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರತ್ತಿಯನುನ್ನೆಗೊಡಲುಯಂದೂ । ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿದರುಕೇಳಿ ರಿಪಯಾಶಿಂಧೂ ॥೩ ॥ ॥ ೬೧ ॥

ಅಯರ್ಾವೃತ್ತ.

ಆಮಾತೊಪ್ಪತ ಸಾತ್ವಿಕಕಟ್ಟದ । ದಾಮುಬಿಡಿಪಿಸಾರ್ಥಕವಮಾಡೀ ॥ ಆನಾತಿಯಸುಖ ದಿಂದಲಿಯಿರುತಿರೆ । ಧಾಮದೊಳಗೆ ಹೆಂಡತಿಕೂಡೀ ॥ ೧ ॥ ॥ ೬೨ ॥

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ಇನ್ನುನೆರೆಯುವರಿದನು ಕೇಳಿಲ್ಲನವಮಾನವು । ದಕ್ಕಿತೀಕೃಷ್ಣನ್ನ ನೆನಿಸಲು । ಸಲ್ಲದೆನುತಿರೆ ತರುಣಿಗರ್ವದಲೀ ॥ ಪನ್ನಗಾದ್ರಿನಿವಾಸಳಿಡಿದ್ದ । ನ್ನುಬಿಡನಹಂಕಾರ ಕೆಡಿಸುವ । ಯಿ ನ್ನಿವಳಮತ್ತಿಪ್ಪುಭಂಡಳವಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ॥ ೧ ॥ ತ್ವರದಿವಂದಿನಸತ್ಯವೃಧ್ಧಳೆ । ಬರಿ ಯವೆಂಬೊಲನೇಕರೂಪವ । ಧರಿಸಿವೊದಲಂತಲವ ಕವರ್ಾಚರಿಸೆ ಸದನದೊಳೂ ॥ ತರುಣಿಕಂಡಬ್ಬರಿಸುತಲಿ । ಈಧರಿಯೊಳಾಗವ । ಮಾತುಯಂಥರ । ಥರನಡುಗಥರಿ ಪೂಜಿ । ಯೊಳಗಿಹೆಗಂಡಗಂಬುವಳೂ ॥ ೨ ॥ ॥ ೬೪ ॥

ರಾಗ । ಶಂಕರಾಭರಣ ॥ ತಾಳ ಆದಿ ॥

ಬಂಧಾರೆಅತ್ತೆವರು । ಮನಿಯೊಳಗೇ ॥ ಯೇನುಬಂದೀತುನೋಡಿರಿಕೇಡುನನಗೇ ॥ ಪ ॥ ಅಡಿಗೆಯಮಾಡುತ । ಅತ್ತೆವರುಕುಳಿಥಾರೆ । ಅಡಕಲಿಮನಿಯೊಳು ಅತ್ತೆವರೂ ॥ ೧ ॥

ಸಜ್ಜೀಗಿತಿನ್ನುತಕುಳಥಾರೆ । ಅತ್ತೆವರು । ಮಜ್ಜೀಗಿಮಾಡುಥಾರೆ ಅತ್ತೆವರು । ೨ । ತೊಟ್ಟೀಲುತೂಗುತಕುಳಿಥಾರೆ । ಆ ॥ ಬಿಟ್ಟಾರೆಸೀರಿಯುಅತ್ತೆವರೂ । ೩ ।ಆಕಳಾಕರ॥ ವೂತ । ಕುಳಿಥಾರೆಅತ್ತೆವರು ॥ ಜೋಕಾಲಿಆಡುಥಾರೆ । ಅತ್ತೆಯುವರೂ । ೪ ॥ ತುಪ್ಪಾ ವಕಾಸೂತಕುಳಥಾರೆಅತ್ತೆವರು ॥ ಮುಪ್ಪಾಗಿ ಕೆಮ್ಮೂಥಾರೆಅತ್ತೆವರು ॥ ೫ ॥ ಹಾಳಾಹ ಗಿಯುದೊಳುಕೂಗೋರು । ಅತ್ತೆವರು॥ ಮಾಳೀಗಿವ್ಯಾಲೆಲ್ಲಅತ್ತೆವರೂ ॥ ೬ ॥ ಪ್ರಾಣೇ ಶವಿಠಲನದಯದಿಂದ । ಮನಿಯೊಳು । ಕಾಣಬಂದಪ್ಲಿಲ್ಲಅತ್ತೆವರೂ ॥ ೭ ॥ ॥ ೭೧ ॥

॥ ಆರ್ಯವೃತ್ತ ॥

ಏನೆನೊಡಲ್ಕ ಮನೊಳಗಾಪ್ರೀತವು । ಜನನಿ ನಿನಗೆನಾ ನೆಂಬಿವವು ॥ ವನಿತೆಕೂಡಿಕೊಂ ಘೊರಘೋಗಲು । ಜೆನ್ನನೆಹತ್ತ್ಯೋ ಡುತಬರುತಿಹವೂ ॥ ೧ ।ಈಪರಿಯಾಗಲು । ಮನಿಯೊಳಗಿನ್ನಾ । ವಾಪರಿಯುಲಿಇರಬೇಕೆಂದೂ ॥ ಗೋಪಾಲನಬಳಿಯುಲಿಬಂದಾಡುವ ಆಪುರುಷನುಮನದೊಳುನೊಂದೂ ॥ ೨ ॥ ಈತನುಈಸತಿನಿನ್ನದು । ಮನಿಯೊಳು । ಪ್ರೀತಬಂದುನಿಂದಿರಗೊಡವೂ ॥ ವಾತಪನಿಮ್ಮನಿಯೊಳಗಿಪುವೆನೆನಲು । ಶ್ರೀತಾಪಸಪೇ ಳುವಕರದೂ ॥ ೩ ॥ ಆನಿಸ್ಕವಿಲ್ಲೆಂದಾಗದು । ತಿಮ್ಮೊಪ್ಪನಹರಿಕೇನಾಂದ್ಧೀತೂ ॥ ಘನ ಗಿರಿಯಾತ್ರಿಯುಮಾಡಿಬಸ್ನಿ । ನಮ್ಮನಿನಿಮ್ಮದೇವೆಯಿದ್ಧೀತೂ ॥ ೪ ॥ ಯಂದಾಜ್ಞಾಪಿ ಸಲಾತರುಣಿಮನಕೆ । ಬಂದುದಚಲದ್ಯಾತ್ರಿಯುಮಾಡೀ ॥ ಛಂದದಿಂದಬಂದಿರುವರು ಕೃಷ್ಣನ । ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಸತಿಪತಿಕೂಡೀ ॥ ೫ ॥ ಆಗಾಸುಂದರಿ । ತನ್ನಾಹಂಕರ। ನೀಗಿಸತಿಯುರೊಡನೆಪ್ರತಿದಿನಾ ॥ ಭೋಗಿಪುತಿಹೆಳಾನಂದದಿಂದ । ಶ್ರೀಭಾಗೀರಥಿದೇವಿಯು ಪಿತನಾ ॥ ೬ ॥ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲನಚಾರಲೀಲಿಗಳು । ಸಾನುರಾಗದಲಿ । ಕೇಳದರೇ ॥ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ । ಒಹುದೋಷಜಕ್ಲೇಶಗಳೆನಾಗವು ।ಸದ್ಗತಿಸಾರೆ ॥ ೭ ॥ ಜಯಮತ್ಸ್ಯಕ ಮಠಕಿಟನರಹರಿವಟು । ಜಯಭಾರ್ಗವಖರರಿಪು । ಜಯುತೂ ॥ ಜಯಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಸುಬು ದ್ಧಕಲಿಕಜಯು । ಜಯುಪ್ರಾಣೇಶವಿಠ್ಠಲಜಯುತೂ ॥ ೮ ॥ ಅಂತೂಪದಗಳು ॥ ೭೯

ಶ್ರೀಗೋಪಿಮನೋಹರಾಯುಮಂಗಳಂ ॥ ಶ್ರೀಗುರುಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು

॥ ಶ್ಲೋಕ ॥

ತರುಣಾವಸ್ಥೆಯಲಿಂದಗೋಕುಲದಲೀ । ತರುಣಿಯರ ಕೂಡಾಡುತಾ ॥ ಭರತಾಲಂಕರ ನಾಟಕಗಳ ಕಲಿಸೀ । ಪರಿಪರಿಯ ಸುಖ ಸುರಿಸುತಾ ॥ ಇರುತಿರುತೆಲ್ಲರು ಬಿಟ್ಟುಕಂಸಕರೆಸಲೂ । ಹರಿ ಮಧುರಿಗೆ ಪೋಗಲೂ ॥ ಸ್ಮರನಾಬಾಧಿಗೆ ಭ್ರಾಂತರಾಗೆ ಒಲಿದೂ । ಇರಲೋರ್ವಳಿ ತೆಂಬಳೂ ॥ ೧ ॥ ೨

ರಾಗ ಕಾಂಬೋದಿ ತಾಳ ರೂಪಕ

ಧಿಕುಧಿಕು ಜನ್ಮವು ಸಾಕವ್ವಾ । ಲಕುಮಿಶ ನಗಲಿದನವ್ವಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಪುರುಷಾಪತ್ರೆರ ಧನವುನಿರ್ಜಿತನು । ಮರಿಸಿ ಮದುಳು ಮಾಡಿದನವ್ವಾ ॥ ೧ ॥ ಯಲ್ಲಿ ಹೋಗ ಬಿಟ್ಟೆನುತಿರಲೂ । ಮನ ॥ ಕಲ್ಲುಮಾಡಿ ತೆರಳಿದನವ್ವಾ ॥ ೨ ॥ ಪ್ರಾಣಪದಕಂದರಿತಿಹೆವೆ ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲೆಲ್ಲಿಹನವ್ವಾ ॥ ೩ ॥ ೩

ಶ್ಲೋಕ

ಹೀಗೆಂದೊಬ್ಬಳು ಗಾಯನಂಮಾರಲೂ । ಆಗೆಲ್ಲವ್ವೆಸುವುತಾ । ಆಗೋಡಯಲಿ ಬರೆದ ಪ್ರತಿಮಿಯಂತೇ । ಆಗಲ್ಲೆ ಕಡುಸುಯ್ಯುತಾ । ನಾಗಾವೇಣಿಯ ಳೋರ್ವಳಿಂತೆಂಬಳೂ । ಯೊಗೀಶನಂ ಕಾಣದೇ । ನೀಗಿಚಿಂತೆಯನೆಲ್ಲ ಕೇಳು ಭೂಪಾ । ಈ ಗಾನು ಪೇಳ್ವೆನದೇ ॥ ೧ ॥ ೭

ರಾಗ ಚಹರಬಿ ತಾಳ ಆದಿ

ಹ್ಯಾಂಗೆಮಾಡಲೆವ್ವ ರಂಗಾಹೋಗಿ ಬರಲಿಲ್ಲಾ । ಈಗಬರುಥೀನೆಂದುಪೇಳಿ ಬ್ಯಾಗಹೋದಾ । ಹೇಳಬುದ್ದೀ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಮುಂದಿರಾವೆಂಬೊಗು ಬ್ಯಾಸರಾಮೆನ್ನದುಕಾ ॥ ವೆಂದರೊಲ್ಲಾದವ್ವ ಜೀವಾ ನಿನ್ನೆ ಬೆಳತಸಕಾ । ಯಿಂದಿರೇಶನ । ಪದಧ್ಯಾನಾ ॥ ದಿಂದವೊಗ್ಗಲೋಳು ಮೊಲಿಯಾ ಕಂದನ್ನಂಬಲ ಜರಿದೆ ಯಾರೆನಂದರೂ ಅನವಲ್ಲರ್ಯಾಕೆ ॥ ೧ ॥ ಯಿದ್ದಕಾಲಕೆ ಅತ್ತಿ ಅತ್ತಿಗಿ ಗಂಡ ವೈದುನರಾ । ಸದ್ದುತಪ್ಪಿಸುವದರ ವಳಗೆಬಟ್ಟೆವೆ ಘೋರಾ । ಮಧ್ಯದಲ್ಲ್ಯೆವ್ವಿಂಡಲೊವ್ವೆ । ಯುದ್ದಮಧುರಾ ಪುರದ ಸ್ತ್ರೀಯರು । ಬುದ್ಧಿವಂತಾರಾದರು । ನಾವೆ । ಕದ್ದಕಳ್ಳೇರಾದಿವೆಲ್ಲೆ ॥ ೨ ॥ ಮಾರಬ್ರಹ್ಮಾ ರಾಣಿಯಿಟ್ಟದು ಜ್ಞಾಪಕಿರದೇನೇ । ಧೀರ ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲಗೆ ದಾರಿಕೊಡರೇನೇ । ನಾರಿಯರ ವಶವಾದನೇನೋ । ತೋರದುಮತಿಜಾಣಿ ಯಮುನಾ । ತೀರಕನ್ನಾ ಹೋಗುವೆನಲ್ಲೀಂ । ದಾಯಲಬಾಹೋರಕೇಳುವ ॥ ೩ ॥

ಆರ್ಯಾವೃತ್ತ

ಅಂಗನಿಯರು ಭಗವಂತನ ಕಾಣದೆ । ಅಂಗಲಾಚುತಲಿ ಯಿರಲಿತ್ತ ॥ ಅಂಗಜಪಿತ ಉದ್ಧವಗೀಪರೀ । ತನ್ನಿಂಗಿತವನು । ಪೇಳುವನತ್ತಾ ॥ ೧ ॥ ೧೦

ರಾಗ ಶಾಮಕಲ್ಯಾಣಿ ಅಟ್ಟತಾಳ

ನಡಿಯೋ ವೃಂದಾವನಕೆಂದೂ । ಯನ್ನ ನುಡಿಗಾಳ ಮನಸೀಗೆತಂದೂ ॥ ಜವ ನಡೆಯೊ ವೃಂದಾವನ ಕೆಂದೂ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಉದ್ಧವ ಗೋಕುಲ ದವರೆಲ್ಲ ಬಳಲುತ । ಯಿದ್ದಾರು ಈಕ್ಷಣಹೋಗೂ ॥ ೧ ॥ ಸ್ಮರಿಸೂತ ಯನ್ನಯ ಚರಿತೆಯ । ಚಿಂತಿಯ । ಮರತು ಸುಖದಲಿಹೆದೆನ್ನೂ ॥ ೨ ॥ ನಾಥನಿ ದ್ವಾದಶಿಯೂ ದಿನದಲಿನಂದ ॥ ಗಾದ ದ್ದ ಆರಿಕಿಯನೂಡೂ ॥ ೩ ॥ ತಾಯೀಗೆ ಬೊಮ್ಮಾಂಡಾ ಬಾಯೊಳು ತೋರಿದೇ । ಈಯೂಖ್ಯಾನರಿಕಿಯ ಮಾಡೂ ॥ ೪ । ಹೆಗ್ಗಾಗಳಿಂಪಲಿಕಟ್ಟ್ಯಾಲುಪಪದಗಳು । ವೆಗ್ಗಳ ಮಾಡಿದ್ದು ಪೇಳೂ ॥ ೫ ॥ ಪೊದತಾಡನದಿಂದ । ಮುರಿದೆನುನ್ನ ತದ್ವಯ । ಪಾದಪವಿ ದನೆಲ್ಲಪೇಳೂ ॥ ೬ ॥ ಪಣ್ಣಾವನಾಸರೆ ಪ್ರೂತನಿಕೊಲ್ಲೀನೇ । ಉನ್ನಾತ ಪೋಬೊಮ್ಮ ನೆನ್ನೂ ॥ ೭ ॥ ಬಿದ್ದು ಮಡುವಿನೊಳು ಸರ್ಪನ ಸೀಕ್ಷಿಸಿ । ಎದ್ದು ಬಂದದ್ದೆಲ್ಲ ಪೇಳೂ ॥ ೮ ॥ ಬೆರಳಿಂದಗೋ ವರ್ಧನಾದ್ರಿಯ ನೆತ್ತಿದೆ ತರುಣೀರ ಕೃತ್ಯನೋಡೆನ್ನೂ ॥ ೯ ॥ ಕಾಡ ಕಿಚ್ಚು ನುಂಗಿ ಗೋಪಾಲರುಳುಹಿದೇ । ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ ಮಹಿಮೆ ನ್ನೂ ॥ ೧೦ ॥ ಸಂಗ ಪಪೇಕ್ಷಿಸಿ ನೋಂಗೂಪದ್ಯಾಕೆ । ಗೋ । ಪಾಂಗನಿಯರನ ಸಂತೈಸೂ ॥ ೧೧ ॥ ಮತ್ತೊಂ ದುಮೋಚನಿ ಬಿಟ್ಟ ಚನ್ನಾಗಿ । ಸ । ದ್ಭಕ್ತಿಯನ್ನಲ್ಲಿ ಮಾಡನ್ನೂ ॥ ೧೨ ॥ ಕಾಮಿನಿ ಯರನ ನಾಒಬ್ಬಾನೆ ರಮಿಸೀದೇ । ಈನುಹಿಯ ತಿಳಿಸಿನ್ನೂ ॥ ೧೩ ॥ ವೈಕುಂಠತೋ ರಿದೆ ನಂದೀನೆಲ್ಲಾರಿಗೆ । ಈಕಥೆಯರಿಕೆ ಯುಮಾಡೂ ॥ ೧೪ ॥ ಬಿಲದೊಳು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾ ಕಳಗಳರ್ಭಕರೀಗೆ ಪಳತುಮಾಡಿದ್ದೆಲ್ಲ ಪೇಳೂ ॥ ೧೫ ॥ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲಾನು ನಾನೇವೆ ಯಂಥೇಳು । । ಮಾನವ ನೆನ ಬ್ಯಾಡಿರೆನ್ನೂ ॥ ೧೬ ॥ ೨೬

ಆರ್ಯ

ಇಂತುಪೇಳಿ ಉದ್ಧವನ । ವ್ರಜಕೆ । ಭಗವಂತಕ್ಕಲು ಬರೆ ಗೋಪಿಯರೂ । ಕಂತುಶರವ್ಯಥೆಗೆ ಪರವಶದಿ ಭ್ರಮರ । ಸಂತತಿಳಿದ ವನನುಡಿಸುವರೂ ॥ ೧ ॥ ೨೭

ರಾಗ ಕಾಂಬೋದಿ ಅಟ್ಟತಾಳ ಅಷ್ಟಕಥಾಟಿ

ಕಳಿಸಿದಾನೆ ಭೃಂಗಶ್ರೀಕಾಂತಾ । ನಿನ್ನ ಜೇಕಂತಾ । ನಮ್ಮತಿಳಿದು ಬಾ ಯಂತಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥

ಶ್ಲೋಕ

ಅಂದುಕರಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಕ್ರೂರಬಂದಿದ್ದನಲ್ಲಾ । ಮುಂದಗಪು ನೆರಾಗಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವ ದುಸಲ್ಲಾ ವೆಂದು ಚರಣಗಳಿಗೆರಗಲ್ಕೇ ಪೊಷದಿಲ್ಲಾ । ವೆಂದುತಿಳಿಸಿ ಕಾಣದಂತೇ ಪೋಗಿಹೆನುಖುಲತ್ತ್ಲಿ ॥ ೧ ।

।ಪದ।

ಯಿಂಥವಂಚಕ ಬುದ್ಧಿಸಲ್ಲೊದೇ । ತನಗಿದು ವೋದೇ । ಕೂಡಿದವನೆರೊಳು

ಭೇದೇ | ಯಂಥೆಂತಕೇಡೂ ಮಾಡಿಹೆಕೇಳೂ | ಪರಮುದಯಾಳೂ |ತಪ್ಪುನನ್ಮಾದೆ ಪೇಳೂ |ಪಂಥಉಳ್ಳವ ನನ್ಮಮನಿಗಂಡಾ | ವಿಾರಿದಚಂಡಾ | ಪೇಳಲಿನ್ನೇನುಭಂಡಾ ಕಂತುಪಿತನ ಪಲಿಸಿದಳೆಂದೂ | ಇನ್ನೊಳಗೆನೊಂದೂ | ಕೊಳ್ಳುತಿಹೆಬಹಳೆಂದೂ ॥ ೨।

ಶ್ಲೋಕ

ಕಂಡೂಹೋದರೆ ನಾವುನಿಲ್ಲಿಸುವದೆಂದೂ | ಪಾಂಡೋರಂಗನು ಕದ್ದುಹೋಗಿ ಹಾನೊಬಂಧೂ। ವಿಂಡಿವಿಂಡೆರಾರ ವಿುಸಿಕೊಳುತ ಲ್ಲಿನಿಂದೂ | ಭಂಡೂಪೇಳಲು ಆಟ್ಟದನೆ ನಿನ್ನ ಸಿಂಧೂ || ೩ |

ಪದ

ತಮ್ಮವ್ವಾ ಶ್ರೀಯಹೋದೆ ವಸ್ಮಾನಾ | ನಂದಗೋಪನಾ | ನೋಡಿಬಾಯಂದು ನಿನ್ನಾ | ಅವ್ವಾರನುತ ಕಳಿಸಿಹ್ಯನಲ್ಲಾ | ಯಿದುಪುಶಿಯುಲಾ ನನ್ನುಪೇಕ್ಷವಗಿಲ್ಲಾ ಅಮ್ಮನ್ಮ ಈಕಾಮ ನಟ್ಟೊಳೀ | ಗಾಗಿಯದಿಸೀಳೀ | ವೃದ್ಧಗಂಡರಪ್ಪಾಲೀ |ದವ್ಮು ಗಟ್ಟಿವ್ಮನುವಲ್ಲರೋ | ವಾತನಾಡರೋ | ಮುಂದುಪಾಯುವತೋರೋ ॥ ೪ ॥

ಶ್ಲೋಕ

ಶೀರಿದಡಲಿಯಿಟ್ಟು ನಾವೆಲ್ಲಕೂಡಿ | ನೀರೋಳಾಡಲು ತೀಕದ್ದುಕೊಂಡುಓಡೀ| ಮಾರಾಮಂದೀನೋಡಿ ಭಂಡಾಟವಾಡೀ | ಸೂರೀವಾಡಿದ ಕ್ಷೀರಕುಡಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಡೀ ॥ ೫ ।

ಪದ

ಮಡುವಿನೊಳಗ ಯಾದೋಯ್ವನೂ | ವಸ್ತ್ರತೆಗುವವೂ | ಮುದ್ದಿಸುತ ರವಿ ಸುವನೂ | ಓಡಿಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ತೆಕ್ಕಿಯಲಿಂದಾ | ಬಹಳಾನಂದಾ | ಬಡಿಸುವ ಶ್ರೀಮು ಕ್ಕುಂದಾ ॥ ಮುಡಿಯನಲ್ಲಾಡಿಸಿ ನಗಿಸೂವಾ | ಬಹುನಲಿಸೂವಾ | ನನ್ನನೆ ಲ್ಲಬಗ್ಗಿ ಸುವಾ | ಕೊಡಿಲಾಳಿಯಂದೇರಿ ಕೊಂಬೋನೋ | ಓಡ್ಯಾಡಿಸುವ್ಹೋನೊ | ಯಿವು ವರ ದಿಹ್ಯನೇನೋ ॥ ೬

ಶ್ಲೋಕ

ನಿತ್ಯಾನವ್ಮೊಳ್ ಕ್ರೀಡಿಸುವವಿವರವೆಲ್ಲಾ | ಸತ್ಯಾವಲ್ಲಭ ಸ್ಮರಿಸಲ್ಕೆ ನಿವಿುಷ ನಿಲ್ಲಾ | ಮುಕ್ತೀಕೊಂಡಿಹ್ಯಾರಲ್ಲಿ ಹ್ಯಾಇಗಡೆರಿಲ್ಲಾ | ಯತ್ರಾತೋರದೆ ಲಾಲಿಸವ್ಮು ಯಸೊಲ್ಲಾ ॥ ೭ ॥

ಪದ

ಇಷ್ಟ್ಯಾಕೆ ಬಳಲೂವಿಯಂಬಿಯ್ಯಾ ಕೇಳೋಹಡದಯ್ಯಾ ॥ ನೋಡೋ ಕೃಷಿಯಾದ ವೈಯ್ಯಾ ಉಟ್ಯಾಂಬರಗಳು ಮಾಸಿದ ವೆಂಬೋಯಚ್ಚರಿಲ್ಲಂಬೋ । ಅನ್ನ ಜರಿದೇವು ಕಾಂಬೋ ॥ ಬಟ್ಟೆಯಿಲ್ಲದೆಯಂದು ಬರುಥೀನಿ । ಯಂದ । ಬಹುಮಾನಿ । ಯಮ್ಮ ಮಾಡೀದ ಹಾನಿ । ಮುಟ್ಯಾದೆ ಯಮ್ಮ ಸರವನಿಗೇ । ಮಾಡುವ ಹ್ಯಾಂಗೆ । ಮಿತ್ರೆ ರೆಂಬೋರು ಹೀಂಗೆ ॥ ೮ ॥

ಶ್ಲೋಕ

ತಾಯಿಹ್ಯಾತನಕನಾವೂ । ಆರಹಂಘಚ್ಚ ಲಿಲ್ಲಾ । ತಾಯಿತಂದಿಗಳು ಗಂಡಾ ಅತ್ತಿ ಮಾವಂದಿರಿಲ್ಲಾ ॥ ಶ್ರೀಯರಸನವರು ಯಂದೂ । ಕರಿಣಾತ್ರವಾಡಲಿಲ್ಲಾ । ಮಾಯಾವಾಗಿನಮ್ಮನು ಕಾಡಿಸುವದುಸಲ್ಲಾ ॥ ೯ ॥

॥ ಪದ ॥

ನಮ್ಮಹಂಬಲವ್ಯಾಕೆ ಪ್ರಾಣೇಶಾವಿಠಲಗೆಕ್ಲೇಶಾ । ಬಡುವದುನಮ್ಮದೋಷಾ ॥ ಸುಮ್ಮಾನೆ । ಅವನ್ಯಾಕೆದೂರೂವಾ । ತಾನೆಸಾರೂವಾ । ಮನಬಂದಾರೆಯಿರುವಾ ॥ ಕರ್ಮಾನುಸಾರನು । ಭೋಗೀಸೀ । ಯಮ್ಮಮನದಾಸೀ । ತಿಳಿಸವಗೆಪೂರೈಸೀ । ನಮ್ಮೆ ಮಾತ್ರೆ ಮುಗೆದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟೋ । ಸೋಗುವದುಶಿಟ್ಟೋ । ಬೀಡುವದು ದಯ ವಿಟ್ಟೋ ॥ ೧೦ ॥ ೩೭

ಆರ್ಯ ವೃತ್ತ

ಇಂತು ಭ್ರಾಂತಿ ಯಿಂದಲ್ಲಿ ನುಡಿಸಬಹು । ಕಾಂತಿಯುರಥ ಕಂಡುದ್ಧವನೂ ॥ ಕಂತುಪಿತನು ಪೇಳಿದ ಮಂಗಳನುಡಿ । ಸಂತೋಷದಲಿಂ ಪೇಳೂವನೂ ॥ ೧ ॥ ೩೮

ರಾಗ ರೇಗುಪ್ತಿ ತಾಳ ರೂಪಕ

ಸೌಭಾಗ್ಯವತಿಯರ್ಯಾ ಕೇಳಿ । ಶ್ರೀಭಗವಂತನ ವಾಕ್ಯ ವಿವೂ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಸ್ಮರಿ ಸುತತನ್ನಯ ಚರಿತಿಯ ಚಿಂತಿಯ । ಮರದು ಸುಖವಬಡುತ । ಇಹದೇವಾ ॥ ೧ । ಸಿಂಧುವಿನೊಳು ಸಿಲ್ಕಿಹ್ಯದನು ಬಿಡಿಸಿದೇ । ನಂದಗದರಿಕಿಯ ಮಾಡೆಂದಾ ॥ ೨ ॥ ಬಾಯಿತೆರದು ಬೊಮ್ಮಾಂಡನ ತೋರಿದೆ । ತಾಯಿಗದರಿಕಿಯ ಮಾಡೆಂದಾ ॥ ೩ ॥ ಬಲುಹಗ್ಗವಕಟ್ಟಲು ಬೆಳಸಿದೆ ಕಾಗ್ಗಳು । ಇದನರಿಕಿಯ ಮಾಡೆಂದಾ ॥ ೪ ॥ ಪದ ತಾಡನದಿಂದೆರಡು ಮುರಾಮುರಿ । ದದುಈಗರಿಕಿಯ ಮಾಡೆಂದಾ ॥ ೫ ॥ ಪೂತನಿ ಶಕ ಟಾದ್ಯರ ಕೊಂದೆನು ಈ । ಮಾತುಗಳರಿಕಿಯ ಮಾಡೆಂದಾ ॥ ೬ ॥ ಬಿದ್ದುಮುತುವಿನೊ

ಳುಸರ್ಪನಾ ಸೀಕ್ಷಿಸಿ । ಎದ್ದುಬಂದದ್ದರಿಕಿ ಮಾಡೆಂದಾ ॥ ೭ ॥ ಅಂದುನಗವಪೊತ್ತು ಳಿಸೀದೆ । ತುರುಬಹು । ಮಂದೀಯನಿದರಿಕಿ ಮಾಡೆಂದಾ ॥ ೮ ॥ ವಿಪಿನಾಗ್ನಿಯನುಂಗಿ ಗೋಪಾಲಕರಾ । ವಿಪತ್ತುಕಳದ್ದರಿಕಿ ಮಾಡೆಂದಾ ॥ ೯ ॥ ಕಾಮಿನಿಯರು ಬಹು ತಾ ನೊಬ್ಬನು । ನಿಮಗೀವು । ಹಿವಿಗಾಯರಿಕಿ ಮಾಡೆಂದಾ ॥ ೧೦ ॥ ಲೋಕವಿಲಕ್ಷಣನಾ ದಪ್ರಯುಕ್ತ । ಸುವೈಕುಂಠ । ವತೋರಿದೆನೆಂದಾ । ೧೧ ॥ ಬಿಲದೊಳುಸಿಕ್ಕೀದ । ಗೋವು ಬಾಲಕರಾ । ಸಲಹಿದದರಿಕಿಯು । ಮಾಡೆಂದಾ ॥ ೧೨ ॥ ವಂದೊಂಧೆಳಲಿ । ಕಂಡದುಮುನಸೀಗೆ । ತಂದುಕೊಂಡು ಸುಖಿಸುವದೆಂದಾ ॥ ೧೩ ॥ ಸರುವ್ರೋತ್ತುಮನೆಂ ದರಿವವದು ತನ್ನನು । ನರನೆಂದನಬ್ಯಾಡಿರಿ ಯಂದಾ ॥ ೧೪ ॥ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲಾನು । ಸರ್ವದನಿಮ್ಮಯ । ಧ್ಯಾನದೊಳಗೆ ತಾನಿಹೆನೆಂದಾ ॥ ೧೫ ॥ ೨೪

ಆರ್ಯವೃತ್ತ

ಮೃದುವಚನಿಂಥೇಳಿದ । ಹರಿಯನೆ । ಮುದದಿಂ ಕೇಳುತಲರವಿಂದಾ । ವದನ ಯರುದ್ಧವನೆಂತಿಳಿಯದೆ । ಷ । ಟ್ಪದಗಂಬರು । ಈಪರಿಯಿಂದಾ ॥ ೧ ॥ ೨೫

ರಾಗ ಮಾರವಿ ಅಟ್ಟತಾಳ

ಮಸೀಜಾನಯ್ಯನು ಕನಸಾದನೆನುತಿದ್ದೆ । ವನುಮಾನವ್ಯಾತಕಿನ್ನೂ । ವನಿಶೀ ರಿದ್ದಲ್ಲಿ । ನೆನಪಾದಿವೆನಾವು । ಘನಕ್ರಿಯವಂತ ರಂಗಾ। ಹೇಭೃಂಗಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಆವ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಆವ್ಯಾಳ್ಯದಲಿಬಂದ ।ಆವಮುನಿಯೊಳುನಿಂದಾ ॥ ಆಊರೊಳಗೆಬಂದು ।ಆವ ಕೆಲಸಮಾಡ್ದ ।ಆವಯೋಚನಿಯೊಳಿಪ್ಪಾ । ಹೇಮಧುಪಾ ॥ ೧ ॥ ಯಲ್ಲಿಕುಳ್ಳಿರುವ । ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಸಂಚರಿಸೂವ । ಎಷ್ಟೆನುಮಾತಾಡುವಾ । ಎಲ್ಯುಂಬುನುಡುವ । ಹಾಂಗಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ರುವ । ಮ । ತ್ತೆಲ್ಲೆನಿದ್ರಿಯ ಮಾಡುವಾ । ಆಕಿತವಾ ॥ ೨ ॥ ನೀನಾವಲ್ಲಿರುವನೋ । ಯೇನಾಊರಾತನೋ । ಕಾಣೇವೋ ನಿನಗುರುತಾ । ಈನಮ್ಮೆಲ್ಲರಸಿಲ್ಲಿ । ಮಾನಕಳ ದುಕೋದ । ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲತಾನೂ । ನೋಡಿನ್ನೂ ॥ ೩ ॥ ೨೬

ಆರ್ಯ

ಯಿಂತಾಡಿ ಮನಸು ದಣಿಯದೆ ಪುನರಪಿ । ಕಾಂತಿಯರುದ್ಧವ ಗಂಬುದನೂ ಚಿಂತಿಯಿತರ ವಿಷಯದಲಿಡದಲಿ । ಕೇಳ್ ಸಂತೋಷದಿ ನೃಪಪೇಳುವೆನೂ ॥ ೧ ॥ ೨೭

ರಾಗ ಕಾಂಬೋದಿ ಆದಿತಾಳ

ಮಧುರಿಪುಬಂದೇನುಮಾಡಿದಾ ನಲ್ಲಿಮಧುಪ। ಮರಿಯದಲೆ ತಿಳಿಸಿದಾ ॥ ಪಲ್ಲ॥ ಆನಿಯುಗಸನಂತೆ ಎನೋವ್ಮೆತಿದ್ದಂತೆ । ಶ್ರೀನಾಥಾಕೊಂದನಂತೆ ಖರಿಯೇವೆ । ತಾನೆ ತಂಡಿತ್ತನಂತೆ ಪೋಣಿಸೀದಮಾಲಿ । ಗಂಧಾಮಾನಿನಿ ಕೊಟ್ಟಳಂತೆ ಖರಿಯೇವೇ । ೧ ॥ ಬಿಲ್ಲೀನ ಹಬ್ಬವಂತೆ ಮಲ್ಲಾರ ಮ್ಯಾಳಪಂತೆ । ಬಲ್ಲೀದಗಜವಂತೆ ಖರಿಯೇವೇ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲ

ಪಾಳತೆಂತೆ ನಿಲ್ಲಾದೆಕೊಂದ ಕೃಷ್ಣನೂ । ಕುಲ್ಲಾ ಕಂಸಾನೆಂಬೋರು ಖರಿಯೇವೆ । ೨ ॥
ಆಸ್ತಿ ಪಾಸ್ತಿಯೆರು ನಿರಸ್ತರಾಘ್ಯೇದರಂತೆ । ಸ್ವಸ್ಥ ಮಧುರಿಯಂತೆ ಖರಿಯವೇ ।
ಹಸ್ತೀಪ ಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲಗೆಸುರರಶುಭಾ । ಮಸ್ತೂ ಎಂಬೂರಂತೀದುಖರಿಯವೇ ॥ ೩ ॥

ಆರ್ಯವೃತ್ತ.

ಹತ್ತು ಭಾರಿಗಿದು ಹತ್ತದಮಾತಾ । ಮತ್ತಿ ಭಗಮನೆರೆ ಕರಸಿಹ್ಯರೂ । ತತ್ತಲ ಮಾಡದೆ ವಿಸ್ತರಿಸೆಮ್ಮೊಳು । ವೃತ್ತಾಂತೆಂಧೀಗಾಡುವರೂ ॥ ೧ ॥ ೬೨

ರಾ ಶಂಕರಾಭರಣ ತಾಳ ಅಟ್ಟ

ಭೃಂಗನಮಾಜಧೆಳಲ್ಲೀಹ್ಯಾ । ಅಂಗನಿಯೇರಾ । ಕೃತ್ಯವಾ । ತುಂಗದೇವಾರಾಗಿ। ನೀಬಂದೆಹ್ಯೇಭೃಂಗ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ನಿಲ್ಲಗೊಡದಾಲೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿನಲ್ಲನ ಕರಘಾವ್ಯೆದಾನೂ । ಬಿಲ್ಲುಹಬ್ಬೆಂದು ಸತ್ಯವೇನೊಭೃಂಗಾ । ಯಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಾಗೀಇದ್ದಾನೋ ಖುಲ್ಲಿಅಕ್ರೂರನೆನುತಿದ್ದಾ । ಅಲ್ಲಿಎನಂಬೊರಾವನಿಗೆಭೃಂಗಾ ॥ ೧ ॥ ಮಾರನಯ್ಯಾ ನಂಗಸಂಗಾ। ಹಾರೈಸೀಕೊಂಡೀಬಗೆ । ನಾರೇರೆಕರೀಸಿ ಕೋಂಡಾರೆಭೃಂಗ । ವಿಾರೀದಮಾತಾ ಯಿಾತೀದೂ । ಜಾರೇರಾ ಕುಂತಾಣೀತಾನಾ ಪರುಷಾಗೆ ನಾಚೀಕಿಲ್ಲೆನೋ ॥ ೨ ॥ ಅವಲಂಕಾರಿಟ್ಟೇಹ್ಯಾರೋ । ಆವಂಬಾರ ಉಟ್ಟೇಹ್ಯಾರೋ । ಆವಾವ ಶಾಸ್ತ್ರಬಲ್ಲಾರವರುಭೃಂಗಾ ॥ ಆವಾಶೃಂಗಾರಾಗೂವಾರೋ । ಆವಸೌಂದರ್ಯ ತೋರ್ವಾರೋ । ಆವಾಭಾವಾ ತೋರಿಸೂವಾರೊ ಭೃಂಗಾ ॥ ೩ ॥ ಮೆಲ್ಲನೆನುಡಿವಾರೂಜಾಜೀ । ಮಲ್ಲೀಗಿ ಮುಡಿವಾರೊ ಮಡ್ತಾ । ಗೊಲ್ಲಾತೆರೆಂದೆಮ್ಮಾಗಂಬೋರೊ ಭೃಂಗ ॥ ಸೊಲ್ಲುಸೊಲ್ಲಿಗೆ ನಗುವೋರೆಯಲ್ಲೆಂದಾರಲ್ಲೆ ತಿರುಗೋರೆ ನಲ್ಲಾರಾಭೀತಿಬಿಟ್ಟಿಹ್ಯರೆ ಭೃಂಗಾ॥೪ ಯಂದೀನಾರಭ್ಯ ಯೋಚಾನೆ । ಸಂಧೀಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೊಶ್ರೀ । ಇಂದೀರೇಶಾ ಬರಬೇಕೆಂಬೋದೂ । ನಂದಾಜಾಗೆ ನಗೂವಾರೋ । ಮಂದಿ ಬಾತ್ತೀಗೆವ್ಯೆಂಜಾನಾ । ತಂದಾತ್ಯರನಾಮಾಡಿದಾರೊಭೃಂಗಾ ॥ ೫ ॥ ಹುಟ್ಟೀಕಲಿತಾರೋಕೃತ್ಯಾ । ಮೊಟ್ಟಾಮೊದಲೀಗೆ ಬಲ್ಲಾರೋ । ಕೆಟ್ಟಜ್ಯಾತೀಯಾರೊ ಅಣ್ಣಯ್ಯ ಭೃಂಗಾ । ಯಿಷ್ಟುಮಾಡಿದವ್ಯಾಲೆ ಕಂಗೆಟ್ಟುಆವರಿಗೆ ನಾವು ॥ ದುಷ್ಟಾಮಾತಾಡಾಬ್ಯಾಡಾವೆನೊಭೃಂಗಾ ॥ ೬ ॥ ಸಟೆಯಾತೀವ್ಯೊ ನಿನ್ನೊಳ್ । ನಿಟಲಾಕ್ಷನಾಣೆಮ್ಮನೂ । ಕಟಕಟಾ ವಿಾಡಿಕಿಸುವಾರೋಭೃಂಗಾ । ಧಿಟರೊದಯಾಹೀನರೋ । ಕಠಿಣಾರೊ ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶಾವಿಠಲನೇನೂ ಮಾಡಿದಾರೋ ॥ ೭ ॥ ೬೯

ಆರ್ಯ

ಪ್ರಜ್ಞಪರೀಕ್ಷಿತಸಂಜ್ಞತಿಳಿಯೊಟಿನ । ಭಿಜ್ಞರೊಯಂಬಗೆ ತೋರುವೆರೂ । ಯಜ್ಞನಲ್ಲಿ ಮನನುಗ್ನ ಮಾಡಿಹ್ಯರು ॥ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳಲ್ಲ ಬಲಿಯುರೂ ॥ ೧ ॥ ಭಾವಿ

ನಿಯರೂನುಡಿ ಭೂಮಿಗೆಪಾವನ । ತಾಮರಸಜನ । ರಿಗೆ ದೊರಕದೆಲೋ । ಈಪುಹಕಥೆ ಸುಪ್ರೇಮದಿ । ಪೇಳುವೆ । ನಾಮುದದಿಂದ ಸುಲಭನಲ್ಲೋ ॥ ೨ ॥ ಯಿಂದುವನಿಯರ ಛಂದೇನ್ನೋಳಲಿ । ಮುಂದರಧರನಲಿಸಥಿಬ್ಯಾರೆ । ಅಂದರುಮನದಲಿ ನೊಂದೀಪರಿಯಲಿ । ಮುಂದಿನ ಪದನಲಿ ಕೇಳುಧೊರೇ ॥ ೩ ॥ ೭೦

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ಆದಿತಾಳ

ರಂಗಬಹನೆ ಇನ್ನಿಲ್ಲೀಗೆ । ಭೃಂಗಾತಾಚಿತ್ತಕೆ ಮಂಗಾಟಾವಮಾಡಿಹೋದ ಲವಂಗನಿಯಾನ । ಅನಂಗಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಂಗಾ ॥ಪಲ್ಲ ವರುಷಾಪೇ ಸಾಹವುನಿನಗೆ । ಮರಿಯಾ ಯಾದೆಪೇಳಿಲೊಧರಿಯೋಳ್ ಬಹುಕಂಡವನಿನೀ । ತೆರನಾವುಕೇಳೆಲೊ ।ಹರಿನಮ್ಮನು। ಬೆರದಂದೀಗಲು । ಜರಿದದ್ದು ನೋಡೆಲೊ ॥ ಸರುವಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನು ನಿನಗಿದು । ಸರಿಬಂದೀತೇ ಸ್ತ್ರೀಯರೆ ಭೀ ಯನ್ನೆಲೋ ॥ ೧ ॥ ಚಲ್ವೆರಲ್ಹೋಗುವಿನೆಂದರೆ । ಕೊಲ್ವೆನೆ । ಪ್ರಾಣವ । ಬಿಲ್ಲೂಹಬ್ಬೆಂಥೋದನು ।ನೊಡ್ಮಲ್ಲನ ಮಾಟವಾ । ನಲ್ಲಾರುಳ್ಳವರನವಂಚಿಸಿ । ಸಲ್ಲದೀಕೃತ್ಯವಾ । ಯಲ್ಲಿಕಲಿತಿದ್ದನೊ ಸಾಕಿನ್ನಿಲ್ಲೀಗೆ ಬರುವದು । ಸುಳ್ಳಾಶಾತಕೇ ॥ ೨ ॥ ಯೋಸೂಹಲುಬುವಿರೆಂದು । ಮನದಲಿ । ಬ್ಯಾಸರ ಬ್ಯಾಡವೋ । ಈಸೂವಗಾತೂ ನಮ್ಮವನೆಂಬ । ಗೋಸೂಗ ಪೇಳ್ದೀವೊ । ಸಾಸೀರಾಭಾಗದೊಳಗೊಂದಂಶಾವೀಗಂದೆವೋ ॥ಶ್ರೀಶಾಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲನಿಗೆ।ದೇಸುರಹಿತನಂಬರೀಸಡಗರಕೇ ॥ ೩॥

ಅರ್ಯವೃತ್ತ

ತಾಪಸನಮ್ಮನ್ನ ಗಲಿದನೆಂಬುವ । ಸಂತಾಪದಿಂದ ನಲಿನುತಿವರಿಗೇ । ತಾಪರಮರಹಸ್ಯಗಳು । ಪದೇಶಿಸುತಾಪಳ್ಳಿಯೊಳಿರೆ ಉದ್ಧವನಗೇ ॥ ೧ ॥ ತರುಣಿಯರೆಲ್ಲರುಕಡುಸ್ನೇಹದಬಿಹು । ಪರಿಮನ್ನಿಸುತಾ । ಕುಲಪಾಗೇ । ಮರದಿರೆ ಸಂತೈಸುತನಾ ಸಾಗುವೆ। ಹರಿಬಳಿಗೆನಲಾಡುವ ಹರ್ಷಂಗೇ ॥ ೨ ॥ ೭೭

ರಾಗ ಭೈರವಿ ಅಟ್ಟತಾಳ

ಉದ್ಧಾವ ಬಹುಲಾಭ ನೀಬಂದೂ । ನಮ್ಮನ್ನುದ್ಧಾರ ಮಾಡಿದಿಂದಿಗೆ ದಯಾಸಿಂಧೂ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ದಾರಿಂದನೀದೊಡ್ಡ ತೇರಿರಿ । ಬರೆಕಂಡು । ಕ್ರೂರನೆ ಆಧಾನೆಂಶೊರಿತೋ ಯಮಗೆ ॥ ಖಗಪಹನನವಂದು । ಬಗೆಯಿಂದ ವೈದೀಗ । ರಗಲೀಸಬಂದಾನೊ । ಇಗಡನಂತಿಹಿವೋ ॥ ೨ ॥ ವನಿತೇರುಅವನಟ್ಟೆ । ಅನಿರುದ್ಧಾನೊಯ್ಯಂತೆ। ಅನುದಿನ । ಕಾಂಬೆವೂ ಕನಸೀನೊಳೆಲ್ಲಾ ॥ ೩ ॥ ನಿನಮುಖದಿಂದ ಕಂಸನನೊಂದು । ಮಧುರಪಟ್ಟಣವಾಳ್ವ ನೆನೆಬಿಟ್ಟೆ । ವನುಮಾನವೀಗಾ ॥ ೪ ॥ ಅರಸೀಬೆರಿಯಾದೆ । ಸರುವ ವಯುವದಿಪೆತ್ತಾ । ಸ್ವ ರಮಣ । ಗೆಮ್ಮೊಳು ।ಸುರಿತಾದ ಸುಖವೇ ॥ ೫ ॥ ದೋಷವಿವರ್ಜಿತಶ್ರೀಶನಮ್ಮನು । ತನ್ನ । ದಾಸರು ಎಂದೂ । ಘೋಷಿಸಿದತಾನೇ ॥ ೬ ॥ ತಿಳಿದು

ತಿಳಿದು ಮತ್ತೆ ಕಳವಳಗೊಂಬೇವೋ ॥ ಬಲಿವಂಚಕನ ಮಾಯ । ಬಲಿಯೊಳು ಬಿದ್ದೊ ॥ ೭ ॥ ನಿನ್ನ ನೋಡುತಲೆ ।ಕೃಷ್ಣನ್ನ ಕಂಡಂತಾಗಿ ॥ ಧನ್ನೆರಾದೆವೊ ಯೀಗಕನ್ನೀ ಥವಿಲ್ಲಾ ॥ ೮ ॥ ಹಿರಿಪೋದದಕೆಚಾರಿ । ವರಿವೆವೆಮ್ಮಯಭ್ರಾಂತಿ । ಕರುಣಾಳು ನೀ ಬಂದು । ಮರಸಿದ್ದಿಯಲ್ಲೋ ॥ ೯ ॥ ಶ್ರೀಪತಿಯಗಲಿ । ಪ್ರಲಾಪ । ಮಾಡುವೆವೆ ಮ್ಮಾ । ನೀಪರಿ । ಬಿಟ್ಟೊ । ನೀಪೋಪದು ಚಿತವೇ ॥ ೧೦ ॥ ನಂದತನುಜ ಪೋದನೆಂ ದುಚಿಂತಿಸುವದು । ವಂದೇಹಾದ್ಯಾಗಿತ್ತು ಬಂದ್ಯಾಕೊನೀನು ॥ ೧೧ ॥ ದಿವಸಾವೇಸಾ ದವೊಕವಿನೀನಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು । ಲವವೆಂದು ತೋರ್ವದೊ । ಯುವತೇರಿಗೆಲ್ಲಾ ॥ ೧೨ ॥ ಹೃಷಿಕೇಶನೋರ್ತಿಯ ಹಸನಾಗಿ ಪೇಳಿತ್ಯಜಿಸಿ ಪೋಗುವೆಲ್ಲೀಗೆ । ಹೊಸನೋವು ಮಾಡೀ ॥ ೧೩ ॥ ಬರುಬೇಕುತ್ತುಮರು । ಬಂದರುಹೋಗಸಲ್ಲಾ । ವೀ । ಪರಿತಕ ಷ್ಟಂಬೋದು । ಖರಿಯಬಾಂತೆಮಗೇ ॥ ೧೪ ॥ ಚಿಂತೀಸಬ್ಯಾಡಿರೆಂದೆಂತು । ಪೇಳಿದಿ ನೀನು । ದಂತವಕ್ರಾರೀಯ ಭ್ರಾಂತಿಮರಿಯದೋ ॥ ೧೫ ॥ ಅನುಗಾಲ ಯಿದ್ದಾನೆಂ। ಬನಘ । ಪೋವನುನೆರ । ಮನಿ ಪ್ರಾಣಿಪೋಗುವಿ । ನಿನಗೆಂಟೋದಲ್ಲಾ ॥ ೧೬ ॥ ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶವ ನೀನೆಸ್ಟುವಮಾಡೀದಿ । ವಿಜ್ಞಾನಾಂಕನುಪಶಾಂತಿ ಕಾಣೆವೋನಾವೂ ॥ ಗೋವಿಂದನೆನಿಸಿ ನಿನ್ನೀವ್ರೂರಿಗಟ್ಟೀದಾ॥ ನಾವೇಭ್ಯಾಗವಂತಾರೀವ ಸೂಧಿಯೋಳೂ॥೧೮ ಯರವಿಲ್ಲವಲೆ ವಿಶ್ವಪೂರವನು ಪ್ರತಿದಿನ । ನೆರೆನಂಬಿಹ್ಯೆವೂ । ಯುಷ್ಮ । ಮರವಾನೆ ಕರುಣೀ ॥ ೧೯ ॥ ಸಧ್ಯನೀಪೋಗೀಗ । ಜೈದ್ಯಾರಿಗೆ ನಾವು । ಬಿದ್ದು ಪಾದಕಮಲ। ಕೆದ್ದಿಲ್ಲವೆನ್ನೂ ॥ ೨೦ ॥ ಪ್ರಾಣೇಶವಠಲಗಿನ್ನೇನು ಹೇಳಲಿ । ಜೇಕೋ । ಮಾನಿಸಿಯ ರು ನಾವು ನೀನೆವೆ । ಬಲ್ಲಿ ॥ ೨೧ ॥ ೯೮

ಭೋಗ ಷಟ್ಪದಿ

ಈಸುಪರಿಯಲುದ್ಧವನಿಗೆ । ಭೇಶಮುಖಿಯರಾಡಿಕಳುಹೆ । ಲಾಸಮರ್ಥ ರಥವ ನೇರಿ ಮಧುರ ಪುರಕೆ ಬರತಲೀ ॥ ಶ್ರೀಶನಂಘ್ರಿಗೆರಗಿ ಅಲ್ಲಿ । ಯಾಸುವಾರ್ತಿಯನ್ನು । ಸಂ । ತೋಷದಿಂದ ಪೇಳಿ । ಸೇವಿಮಾಡಿಕೊಳುತ ಲಿರುತಿಹ್ಯಾ ॥ ೧ ॥ ಇತರಚಿಂತಿ ಬಿಟ್ಟೀಕಥಿಯ । ಸತತಕೇಳುವರಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಪತಿಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠಲ ಕೊಡುವ । ಕಳೆವರ ಬಲಧನಸತೀ ॥ ಸುತ ಸಂಪದ ಇಹ್ಯದಪರದಿ । ಮುಕುತಿಯನೆಂದು । ಶುಕಮುನಿ ಪರಿ ಕ್ಷಿತಗೆ । ಪೇಳ್ದನೆಲ್ಲದರಿದು । ಭಕುತಿಲಿಪಠಿಪುದನುದಿನಾ ॥ ೨ ॥ಜಯತುಜಯತು ಶಫ ರಕೂರ್ಮ । ಜಯತು । ವರಹ ಶ್ರೀನರಶಿಂಹ । ಜಯಉಪೇಂದ್ರ । ಪರಶುರಾಮ । ದಾಶರಥಿಸುಯದುಪತೀ । ಜಯಜಿನಾದಿ ವಂಚಕ ಜಯ । ಜಯಕಲಿಮುಖ ದಾನವ ಹರ। ಜಯತುಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶವಿಠಲ। ಜಯನತಜನಸುರತರೂ ॥ ೩ ॥ಅಂತೂಪದ ೧೧೧

ಶ್ರೀಗುರು ಮಧ್ವೇಶಾರ್ಪಣಮಸ್ತು

ಶ್ರೀ

ಪ್ರಾಣೇಶ ವಿಠ್ಠಲವಿರಚಿತ ಶ್ರೀಹರಿಕೀರ್ತನ

ಮಾಲಾ ಪ್ರಥಮ ಪುಷ್ಪವನ್ನು

ಹನುಮಂತರಾವ, ವೆಂಕಟರಾವ, ಕುಲಕರ್ಣಿ ಗೋರೆಬಾಳವಕೀಲ್ ಲಿಂಗಸುಗೂರ ಇವರು ಶ್ರೀಸಾವಿತ್ರಿ ಮುದ್ರಾಲಯ ರಾಯಿಚೂರು ಇವರಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚುಹಾಕಿಸಿ

ಲಿಂಗಸುಗೂರ

ಶ್ರೀ ವರದೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ

ಶಕ ೧೮೪೭ ಮಾಘ ಬ॥ ೩೦

ಶ್ರೀಪ್ರಾಣೇಶ ದಾಸಾರ್ಯರ ಪುತ್ರರೂ ಪ್ರಿಯ ಶಿಷ್ಯರೂ ಮಹಾತ್ಮರೂ ಆದ

ಶ್ರೀಗುರುಪ್ರಾಣೇಶ ದಾಸಾರ್ಯರ

೬೧ ನೆ ವಾರ್ಷಿಕ ಪುಣ್ಯತಿಥಿ ಸುಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗುರುಗಳವರ ಚರಣಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದರು.

ಶುದ್ಧಿಪತ್ರಿಕೆ

ಪುಟ	ಸಾಲು	ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ
		ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯಲ್ಲಿ	
೨	೧೦	ಮಹತ್ಮ	ಮಹತ್ಮೆ
		ಗಾಲವಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ	
೧	೧	ಹಾಯ	ಹರಿಯೆ
೧	೩	ನಂದಂ	ನಂದನ
೧	೧೨	ಸಸರ್ವದ	ಸರ್ವದ
೧	೧೬	ಪಾನೀಯ ಧರದವ್ಯಾಳಗ	ಪಾನೀಯಧರುದಕವಸು
೨	೨	ಬರೆವುನೆಗೆ ಲಾಯುಶೋದೆ	ಮನೆಗೆಬರೆಲಾಯುಶೋದೆ
೨	೪	ಕೋಂಬಿಬ್ಯಾಕೆ	ಕೊಂಬ್ಯಾಕೆ
೨	೭	ನೋಡುತಲು	ನೋಡಲು
೨	೧೦	ಜೆಲ್ಲು	ಜೊಲ್ಲು
೨	೧೭	ಗೋಪನೀ	ಗೋಪನೇ
೨	೧೭	ಬಿದುಕುವಿರೊ	ಬದುಕುವಿರೊ
೨	೧೯	ಕೋಪಡೆಲಿ	ಕೋಪದಲಿ
೨	೨೦	ಮಾಡಿಟ್ಟುಣ್ಣಾರಿ	ಮಾಡಿಉಣ್ಣಾರಿ
೨	೨೧	ಬಟ್ಟೋ	ಬಟ್ಟೊ
೨	೨೨	ಹಿಗೆಂದನು	ಹೀಗೆಂದನು
೨	೨೩	ಕಕಲಿ	ಕಲತು
೩	೧೩	ಯಶೋಧೆ	ಯಶೋದೆ
೩	೧೪	ವಡೆಕೊಂಡಾ	ವಡಕೊಂಡಾ
೩	೨೫	ಅಪರಾಥಿತ	ಅಪರಾಜಿತ
೩	೨೬	ಯಶೋಧೆ	ಯಶೋದೆ
೪	೬	ಬುಡ್ಡ	ಬುದ್ಧ
		ಕಾಳಿಂಗಫಣಾಮರ್ದನ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ	
೧	೪	ಕಾಳಿಯ	ಕಾಳಿಯನಾ
೧	೮	ತ್ರಿಗುರು	ಶ್ರೀಗುರು
೧	೧೦	ಮರ್ಧನ	ಮರ್ದನ
೧	೧೧	ಯೋಳಿಹ್ಯ	ಯೊಳಿಹ್ಯ
೧	೧೭	ಲಕುವಿರೊ	ಲಕುವಿರಾ
೩	೭	ಕೇಳೂ	ಕೇಳು
೩	೧೧	ಮಗು	ಮಗುವು
೩	೧೩	ಗಾಯಿ	ಗಾಯಿ
೩	೧೮	ಎನಾ	ಎನ್ನಾ
೫	೮	ಮುನಿ	ಮನಿ

ಪುಟ	ಸಾಲು	ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ
		ಕಾಳಿಂಗಫಣಾಮರ್ದನಕಥೆಯಲ್ಲಿ	
೫	೧೭	ಮತ್ಸ್ಯನು	ಮತ್ಸ್ಯನು
೬	೨೬	ವೇದ	ವೇಧ (ವಿಧಿ)
೭	೨೮	ವೇದೇಹಿ	ವೆದೇಡಿ
೮	೨೩	ದಪ	ಪದ
		ಬುಡ್ಡಿ ಬ್ರಹ್ಮನಕಥೆಯಲ್ಲಿ	
೩	೧೬	ಲೊಬ್ಬರಿ	ತೊಬ್ಬರಿ
೩	೧೭	ಬ್ಯಾಗ	ಬ್ಯಾಗ
೪	೫	ಬಿಡಿವಾರ್ಯಾಕೆ	ಬಡಿವಾರ್ಯಾಕೆ
೫	೨	ಲಕ್ಷ್ಮೀನಲ್ಲಾ	ಲಕ್ಷ್ಮೀನಲ್ಲಾ
೬	೫	ಆದ್ಬುತಾ	ಅದ್ಭುತಾ
೬	೧೫	ಬಂದೆಮ್ಮಂಡಲಿರ	ಬಂದೆಮಂಡಲಿ
೭	೬	ಬಯ್ಯುದ್ದಣ್ಣಿಸಿರಿ	ಒಯ್ಯುದ್ದಣ್ಣಿಸಿರಿ
೮	೨೫	ಸಮ್ಮತಾಯತೆ	ಸಮ್ಮತಾಯಿತೆ
		ಗೋಪಿಕಾವಿಲಾಸದಲ್ಲಿ	
೧	೧	ಶಂಖಚರಣ	ಶಂಖಚಕ್ರ
೨	೧	ಪಾರಾಗೆವಂದದಿ	ಪಾರಾಗುವಂದದಿ
೨	೨	ವಿಲಾಸಖ್ಯ	ವಿಲಾಸಾಖ್ಯ
೨	೯	ಚುಂಬಿಸುಸುವ	ಚುಂಬಿಸುವೆ
೨	೧೦	ದೆಂದೂನರವೇ	ದೆಂದೂನೆರವೇ
೩	೨	ಯೆರಲೀ	ಯಿರಲೀ
೩	೧೯	ಮಹಿಮಿಯ	ಮಹಿಮೆಯ
೩	೨೦	ದರಿಶಿಣಹಚುತ	ದರಿಶಿಣಹಚ್ಚುತ
೩	೨೭	ಪರಾರ್ಥ	ಪದಾರ್ಥ
೩	೨೯	ಬರಿವುಕಣ್ಣಿದ	ಬರವುಕಣ್ಣಿದ
೪	೧೩	ಮೊಯು	ಮೊಯ್ದು
೪	೨೫	ಅತ್ತಿರೇಜಾಪ್ಪಧ	ಅತ್ತಿರೆಔಷುಧ
		ಭ್ರಮರಗೀತೆಯಲ್ಲಿ	
೭	೩	ಸುರರ	ಸುರರ
೭	೩	ಎಂಬೂ	ಎಂಬ
೭	೨೨	ಕೆಟ	ಕೆಟ್ಟ